ALICE HARRISON

Aventură si provocare

Traducerea si adaptarea în limba română de SÎNZIANA MIHALACHE

ALCRIS

Capitolul 1

Cherry avea grijă de ouă si de pâinea prăjită, iar Lindsay de cafea. Kate coborâse pentru a ridica scrisorile de pe terasa care servea drept intrare pentru ambele niveluri ale clădirii.

- Se arde pâinea, zise Kate intrând. Ar trebui să facem ceva ca s-o reparăm.

- Ce? Pâinea? se miră Lin cu ochii pe un plic pe care-l scoase din grămadă.

- Ce deşteaptă eşti la ora asta matinală, comentă Cherry. Cum reusesti, Lin ?

- Am avut o sclipire, dar conversaţia se rupse brusc când cele două observară cuta de pe fruntea lui Kate. S-a întâmplat ceva?

- Hathersley&Warning. Ce mai vor şi ei?

- N-am auzit niciodată de ei.

- Sunt o firmă de avocatură, spuse ea si deschise plicul.

- Proprietarul a fost foarte nemulţumit de farfuriile artizanale pe care le-am pus pe pereţi, spuse Cherry. A numărat toate găurile din tapetul lui "nou-nouţ". Dar nu m-am gândit că o să ne trimită chiar o scrisoare de la avocatul lui. E prea zgârcit ca să suporte asemenea cheltuieli.

- Sunt chemată la o întrevedere... murmură Kate, cât mai curând.

încă nu-i venea să creadă. Oare de ce o chemau?

- Ce ciudat, remarcă si Lin, cu ochii la cafeaua care începea să fiarbă.

- O să-i sun eu imediat ce ajung la serviciu, spuse Cherry. Sunt sigură că domnul Minehead o să-ţi dea liber. Unde trebuie să ajungi?

- în Chester.

- îţi ia mai mult de o oră.

- O să-l rog pe domnul Minehead dacă mă poate duce.

Fetele plecară împreună cu maşina cumpărată la mâna a
doua cu câteva luni în urmă. O lăsară pe Kate la birou, apoi coborâră la şcoala unde Lin preda biologia, iar Cherry, geografia.

Kate ajunse acasă la o oră după celelalte; aşteptau cu sufletul la gură să afle motivul scrisorii.

- Se pare că am intrat în posesia. că sunt proprietara unei ferme din Australia! izbucni ea în uşa sufrageriei.

E ca-ntr-un vis! O fermă?!

- O fermă? strigară celelalte. Cum adică? întrebă Lin, care o invită pe Kate alături de ea. Dă-i puţin ceai, mai are un pic şi leşină.

- E la fel de mare ca Belgia, bolborosi Kate, care se aşeză nesigură pe canapea.

Primise vestea de mai puţin de două ore, şi încă nu se putea obişnui cu ideea.

- La fel de.. .Nu se poate! strigă Lin

- Asta mi-a spus domnul Waring. Ştiţi că v-am povestit o dată despre o rudă îndepărtată a tatălui meu, un bătrân care trăia în Australia ?

- Eu n-am reţinut niciodată ce rude ai, scutură Lin din cap.

Dar asta nu mai avea importanţă acum. Kate ştia un singur lucru : moştenise o fermă în Australia, la fel de întinsă ca Belgia. Incredibil !

In timp ce-şi sorbea ceaiul, continuă să le povestească prietenelor ei despre întâlnirea cu avocatul. Se pare că acea rudă, David Gleaves,

începuse să facă cercetări cu privire la arborele lui genealogic şi dăduse peste ea, Kate Beresford. Apoi alcătuise un testament în care îi lăsa ei proprietatea, iar banii şi-i dona în scopuri caritabile. Din cauza sănătăţii şubrede, scrisese testamentul cu mâna lui, dar domnul Warning o asigurase că totul e legal.

- Un anume Mark Copeland s-a ocupat de fermă în ultimii ani, din cauză că David Gleaves era foarte bătrân. Şi tot el a luat legătura cu avocaţii din Sydney, care la rândul lor i-au contactat pe cei din Chester, pentru că David Gleaves îi spusese că eu locuiam în Chester. Iar acest Mark Copeland, care e australian, deţine şi el o proprietate lângă cea a lui David.. .Adică a mea. îi zice High Creek Downs.

- Şi vrei să i-o vinzi? se interesă Cherry.

- Bineînţeles. La ce-mi trebuie o fermă cât Belgia de mare?

- Şi cât a oferit Mark Copeland?

- Nu a venit cu o ofertă încă, dar presupun că e vorba de o sumă enormă.

- Eu nu cred că e cât Belgia, se încruntă Lin, care încă din copilărie visase la spaţii deschise, vaste. E imposibil, Kate !

- Ba nu, interveni Cherry. Sunt astfel de spaţii care au mai mult de două sute de mii de hectare.

- Eu tot nu-mi pot explica acest lucru.

- Australia are o suprafaţă de aproximativ şapte milioane de hectare, deci se poate.

- Deci, se poate ca proprietatea lui Kate să fie aşa de mare? mai întrebă o dată Lin, după o lungă pauză de concentrare.

- Desigur, deşi. asta înseamnă că acest David Gleanves a fost extrem de bogat.

Ceea ce nu se potriveşte cu banii puţini pe care i-a lăsat moştenire.

- A fost sărac, îi aminti Kate. Cel puţin, aşa mi-a spus domnul Warning.

- Eşti sigură că ai înţeles totul corect? se interesă Cherry, neliniştită

- Da; domnul Warning mi-a povestit că ferma are peste o mie de capete, iar casa seamănă cu o vilă luxoasă, dar mai mică.

- înseamnă că n-o să te mai uiţi la nişte fiinţe ca noi, remarcă Lin, şi cu siguranţă, n-o să mai rămâi aici.

Atât ea cât şi Cherry evitară s-o privească în ochi pe prietena lor. Trăiau împreună de mult timp; se cunoşteau încă de la şcoală, după care închiriaseră acest apartament şi fiecare contribuise la decorarea lui.

- Nici să nu vă gândiţi ! izbucni Kate imediat. Nu vreau ca banii să-mi afecteze relaţiile cu prietenii mei.O să ne putem plăti toate facturile.. .şi o să reparăm şi prăjitorul de pâine!

Ca de obicei, Cherry păzea ouăle, iar Lin cafeaua.

Kate intră cu scrisorile.

- Da, uite-o, zise ea, şi scoase o scrisoare cu timbru par-avion. Vezi că se arde pâinea.

- E de la australianul nostru, zise Cherry. Cel puţin e prompt. Mă întreb care a fost reacţia lui când l-am anunţat că mergem acolo ca să ne ocupăm de treburile fermei?

- Mai repede! o grăbi Lin, impacientată.

împreună cu Cherry, o convinseseră pe Kate, nu se ştie prin ce metodă, să se deplaseze până acolo şi să se ocupe personal de fermă. Nici Kate nu putea încă realiza acest lucru. Primul ei gând, când aflase de moştenire, fusese să vândă, iar banii să-i investească. Bogăţia nu o interesa deloc. Era foarte mulţumită cu locul ei de muncă şi cu prietenii pe care-i avea; nu-şi dorea decât să-şi continue viaţa în acelaşi fel. Totuşi, scrisoarea către Mark Copeland deja fusese trimisă, iar Lin şi Cherry îşi înaintaseră demisiile la şcoală.

- Cred că e puţin cam dezamăgit la gândul că nu

mai poate administra el ferma, observă Lin. îţi imaginezi cum are să fie? Să ne ocupăm de o fermă?

De vite? Eu deja mă văd îmbrăcată într-un costum de văcăriţă...

- Se numesc îngrijitoare de vaci, o corectă Cherry calm.

- Mă rog.în costumul meu de îngrijitoare de vaci, călare pe un murg, cu o pălărie mare pe cap şi cu o piele foarte bronzată şi fermă!

- N-am văzut niciodată un astfel de om, cu o piele foarte bronzată şi fermă, comentă Cherry. Kate, ce zice Mark Copeland ?

Linişte. Ambele fete aşteptau, nedumerite mai ales de culoarea aprinsă a feţei prietenei lor. Kate era temperamentală, iar acum părea pe punctul de a izbucni.

- Ce să-ţi spun? zise ea cu voce tremurată.

- Totul, răspunseră fetele.

- Ferma nu e un loc pentru femei.

- Adică? clipi Lin. Dar ei, ce fel de bărbaţi sunt? Hermafrodiţi?

- Păstrează termenii biologici pentru şcoală, Lin, se încruntă Kate.

- Mă rog; şi ce mai zice bruta aceea de australian?

- E mirat. Mirat ! E singurul cuvânt care mi-a

rămas în minte.

- N-o să ajungem niciodată să lucrăm acolo, murmură Cherry.

- E mirat că trei englezoaice - femei, vă atrag atenţia - s-au gândit să se apuce de treabă pe acea proprietate. Proprietate, repet; una cât Belgia!

- Sunt sigură că spune acolo prea multe amănunte picante despre fermă, şi deci, îi ataşează un element romanţios.

- Aşa e, zise Lin.

încă de la început am avut viziuni cum că sunt furată de pe armăsarul meu de un mascul puternic cu sânge australian!

Cherry oftă.

- E opt şi zece, observă ea.

- Dar nu există niciun astfel de amănunt aici, insisită Kate cu ochii în foaia care-l cataloga pe cel ce o scrisese drept un tip foarte arogant şi pretenţios. Dimpotrivă, e un loc neprimitor, cu o grămadă de obstacole pentru cei neavizaţi. Mă întreabă dacă am remarcat dimensiunile locului, comparativ cu altele din aceeaşi zonă. Şi faptul că a te ocupa de un astfel de loc e foarte dificil.

- Poate că şi el are o proprietate, o întrerupse Lin. Dar cum ar putea să aibă banii necesari pentru a o

cumpăra pe a ta?

- înseamnă că e mult mai mare decât o fermă obişnuită.

- Dacă ar fi fost chiar aşa de mare, de unde a avuttimp să se ocupe de ea? zise Kate. Cum poate un om să aibă grijă de un pământ atât de vast ?

- Are sute de cowboy pe lângă el.

- îngrijitori de vaci, murmură Cherry, care se uită în treacăt la ceas.

- Şi ce mai zice ca să ne înlăture?

- Că viaţa e grea, clima diferită de cea cu care ne-am obişnuit; că nu sunt distracţii.Aduce o mulţime de contraargumente. Ajung să mă întreb dacă într-adevăr stă cineva acolo.

- Vrea să-i ţină pe alţii departe, remarcă Lin. E al naibii de snob. Cei ca el formează grupuleţe care chiar ajung să se compare între ele. Ai face parte din categoria elitelor, deci e clar că nu vrea o reprezentantă a sexului slab printre ei.

- Se răcesc ouăle, interveni Cherry grăbită.

- Vrea să ne facă o ofertă generoasă şi speră că vom accepta. Şi-mi cere să fixez o întrevedere cu avocatul, să nu mă mai adresez direct lui. Şi se semnează.

- Şi de unde a trimis-o ?

- Din Cunya River Downs.

- Adică de pe proprietatea învecinată cu tine ?

- Da, şi Kate se aşeză la masă, gânditoare.

- Deci, ne avertizează, oftă Lin, aşezându-se şi ea. Oare suntem sortite să fim profesoare până la adânci bătrâneţi, până când vom ajunge fete bătrâne, ridate, trase la faţă şi cu ochelari pe nas? se adresă ea lui Cherry.

- Poate că totuşi, viaţa de acolo nu e chiar aşa de simplă precum ne-am imaginat- după expresia ei, se vedea că recapitula tot ce scria în scrisoare. La urma urmei, niciuna dintre noi nu se pricepe la aşa ceva.

- Cum adică? Dar ferma vecinului meu? Am lucrat acolo când locuiam la Grange, cât timp voi două aţi fost la liceu.

- Halal fermă! strigă Lin.

Dacă-mi aduc bine aminte, locul acela era categorisit de Ministerul Agriculturii drept "mici proprietaţi sub o sută de arii".

Kate se înroşi şi coborî ochii la pâinea prăjită din mâna ei.

- Recunosc că era mică.

- Era doar un hobby al domnului Lambert. întotdeauna zicea că are numai pierderi de pe urma ei.

- Ce vrei să spui? se aprinse Kate şi mai mult. Avea de toate acolo. Găini, raţe, gâşte. O dată, am ajutat la naşterea a patru pui de curcan.

- Cei care au murit înainte de a se face mari? întrebă Cherry. Mă rog, trei au murit, iar celălalt avea patru aripi, dacă-mi aduc aminte, dar s-a dus şi el.

- O dată am stat şi la naşterea unui porcuşor, continuă Kate, aruncându-i prietenei o privire întunecată.

- Ştiu, zise Lin. Acela care a scăpat şi care a distrus grădina bătrânei.. .Cum o chema? Nu mai contează, dar n-a mai vorbit cu tine luni de zile.

- Am şi eu un cuvânt de zis? se enervă Kate. După cum spuneam, era o fermă cu de toate.

- Mai puţin cincizeci de mii de vite, observă Cherry care-şi întinse cana lui Lin pentru o altă cafea.

- E adevărat.. .dar oricine poate mulge o vacă.

- Una da, dar acolo ai mii. Şi nu contează dacă ştii sau nu să le mulgi, pentru că nici nu trebuie să faci asta.

Le ţin doar pentru a le comercializa.

- Deci, tu n-ai nimic de făcut, doar te plimbi şi-i priveşti.

- Sub cerul senin, completă Lin, oftând. Ce viaţă minunată! Atât de simplă şi de paşnică. Ce plăcere -

să stai călare pe un cal sau la umbra unui copac, să fredonezi un cântec, să ai un fir de iarbă între dinţi şi să asculţi ciripitul păsărilor care-şi fac cuib deasupra capului tău.

- E opt şi douăzeci şi cinci, anunţă Cherry care se şi ridică de pe scaun, curăţând în urmă. Dacă moare motorul.

- Uite ce faci! strigă Lin exasperată. De ce trebuie să nărui totul? întotdeauna ţi se pare că găseşti un obstacol tocmai la jumătatea drumului. Ba că se întrerupe lumina, ba că se sparge ţeava.

- Ambele sunt posibile probleme pe care vreau să le preîntâmpin.

- Oricum, dacă moare motorul maşinii, n-ai ce să-i faci, aşa că las-o baltă. Deci, unde eram, Kate? Tind să cred că nu-l vei asculta pe tipul acesta.

- Nici prin gând nu mi-a dat aşa ceva, se miră Kate. Am făcut deja planuri, şi nu vreau să le schimbăm, indiferent ce zic alţii!

Răspunsul crescu speranţele celorlalte două fete, Cherry concluzionând că au să-i arate acestui tip arogant că ele nu se tem de condiţiile regiunii.

- O să-i arătăm noi lui! declară Lin cu hotărâre.

O să devină chiar el ridicol atunci când va vedea că suntem mai mult decât capabile să ne ocupăm de

fermă. Mai ales cu atâţia cowboy. îngrijitori pe lângă noi, nu e prea mult de muncă. Noi doar vom supraveghea.

- E puţin cam mult spus, ezită Kate.

- Dar o să avem de la cine învăţa, o întrerupse Lin. Un loc aşa de vast precum High Creek Downs va funcţiona practic de la sine; altfel nu văd cum s-a ocupat doar Mark de el.

- Adevărat. Sunteţi sigure că vreţi să vă asumaţi acest risc? Să vă daţi demisia şi.

- Bineînţeles, strigă Cherry. Eu şi cu Lin deja începusem să ne plictisim pe-aici. Când predai la o clasă, tot ce-ţi rămâne e ataşamentul faţă de copii. Dar trebuie să-i părăseşti de fiecare dată şi iei alţii, şi le predai acelaşi lucru pe care l-ai predat şi anul trecut, şi tot aşa; devine foarte monoton.

- Mi-ar fi plăcut să predau, zise Kate cu nostalgie. De multe ori îmi doresc să mă fi îndreptat spre învăţământ, dar la momentul respectiv slujba de secretară mi se părea mai interesantă. Acum nu mai contează.

Următoarele săptămâni se desfăşurară sub impulsul noilor perspective ce se deschideau pentru ele. Pe lângă împachetările propriu-zise, fetele vândură mobila şi tot ce nu mai aveau nevoie.

Domnul Warning se arătă la început şocat la ideea că toate trei vor să plece în Australia, şi nu-i plăcuse nici faptul că scrisoarea hotărâtoare fusese trimisă fără înştiinţarea lui. El considera că procedura nu este una corectă.

- Nu sunt de acord cu dumneavoastră, zise Kate, mult mai încrezătoare acum la gândul averii pe care avea s-o administreze.

Lin o numea o mare milionară, care n-ar fi trebuit să se lase impresionată de bătrânelul chel din faţa ei.

- Momentan, acest Mark Copeland este angajatul meu. Vă daţi seama de acest lucru, nu ?

- Da, vă administrează proprietatea.

- Adică este în slujba mea. In mod normal, pot să-i scriu, dacă am nevoie.

- Domnişoară Beresford, în locul dumneavoastră, eu n-aş merge mai departe. Avocatul lui mi-a scris. şi căută la repezeală printre multele hârtii de pe birou, după care scoase o foaie. I-a cerut avocatului să mă înştiinţeze că nu are de gând să poarte vreo corespondenţă cu proprietara de la High Creek. Ştie că vreţi să mergeţi acolo împreună cu prietenele dumneavoastră, în ciuda sfaturilor lui, dar avocaţii lui mă avertizează că el nu vrea să fie contactat personal. Va trebui să vă descurcaţi singure până

acolo.

- Adică? Ce-l face să creadă că nu-l vom găsi?

- Proprietatea e renumită pentru suprafaţa ei, deci nu vă va fi uşor, mai ales pentru că aveţi de străbătut zeci de mile de teren arid.

Şi sper că ştiţi că nu veţi putea zbura până acolo.

- Bineînţeles. Când ajungem la Brisbane vom cumpăra o maşină. Vrem să facem astfel ca să mai admirăm priveliştile.

Un zâmbet abia schiţat apăru pe chipul interlocutorului. Era clar că domnul Warning nu agreea ideea. însă fetele erau pornite să se aventureze astfel, şi, atâta timp cât îşi planificau drumul cu grijă, nu aveau cum să dea greş. Se putea conta pe Cherry, care era şi profesoară de geografie, iar Kate şi Lin aveau încredere în capacitatea ei de a planifica ruta.

- Totul pare să decurgă aşa cum trebuie, zise Lin cu câteva zile înainte de plecare. Vecina de peste drum o să cumpere aragazul, iar cea de jos vrea masa şi scaunele. Un profesor de la şcoală e interesat de maşină, şi cred că o s-o ia în cele din urmă. Deocamdată negociem preţul.

- Dar de ce te agiţi? o întrebă Kate. Nu avem nevoie de bani.

- Tu eşti cea bogată. Noi încă ne mai ţinem de fiecare bănuţ.

- Dar nu vreau să fie aşa. Cât despre salariile voastre.

- Plata. Acum suntem doar ajutoare la fermă.

- Abia aştepţi să ajungi în şa, nu? râse Kate.

- Ştii bine că ador călăria. Din păcate, nu prea-mi permit din cauza costurilor.

- Mă rog.O să vă plătesc la fel de mult cât luaţi şi acum.

- Nici vorbă ! Stăm acolo din plăcere.

- Trebuie să vă plătesc la fel, Lin. Mă bucur că veniţi să mă ajutaţi, deci de ce nu v-aş plăti la fel?

- Pentru că facem asta pentru aventură. Noi te-am convins pentru că ne doream o schimbare. Moştenirea ta a venit ca o mănuşă. Eu însă mi-am dorit întotdeauna să stau în spaţii deschise, deşi niciodată nu m-am exprimat în acest sens. Aş fi emigrat în Australia ca să lucrez pentru o astfel de fermă, dacă n-aţi fi fost voi două. Stăm împreună de mult timp.

Kate încuviinţă din cap. Stăteau în sufragerie, unde pereţii purtau urmele celor douăzeci şi şapte de găuri lăsate de farfuriile vechi pe care le vânduseră. Cherry încercase să le repare, dar se lăsase

păgubaşă.

- Suntem împreună de mult timp, repetă Kate, după care reveni la problema plăţilor.

După alte câteva reproşuri, reuşi în cele din urmă să-şi impună părerea. Hotărâseră şi ca ea să le returneze toate taxele de transport în momentul în care va primi banii pe prima mie de capete de vite vândute. Până atunci, însă, fetele trebuia să se descurce cu rezervele pe care le mai aveau şi care fuseseră iniţial destinate unei vacanţe în Spania.

Când vândură absolut totul şi cupărară biletele, emoţia lor începu să crească şi mai mult. Lin o arăta cu exuberanţă, Kate mai moderat, în timp ce Cherry reuşea să-şi ascundă adevăratele trăiri.

Dar fetele o cunoşteau şi zâmbeau pe furiş la adresa acestei atitudini calme.

- Totul pare perfect, observă Lin la ultimul lor mic dejun în acel apartament. Gândiţi-vă că în mai puţin de zece zile vom sta într-o vilă. Celelalte două începură să râdă.

- Aş fi vrut să avem o poză cu locul, zise Kate. Domnul Warning mi-a promis că-mi face rost de una, dar e atât de distrat - se agită tot timpul, şi e întotdeauna cu capul în nori. S-ar crede că e pe punctul de a se pensiona; sunt sigură că la vremea

lui a fost un avocat foarte bun.

Fetele nu se arătară prea interesate de subiect aşa că trecură la o problemă mai atrăgătoare - zborul spre Brisbane şi restul călătoriei de pe uscat pe care o planificaseră. Meticuloasă ca întotdeauna, Cherry luase legătura cu o firmă de transport care-i oferise o posibilă rută. Puteau căuta cazare la diferite ferme pe care aveau să le întâlnească pe drum. încă de la bun început, stabiliseră că trebuia să caute locuri de cazare.

- Vreau ca soarele să mă trezească în zori, visa Lin, să aud corul păsărilor de tot felul, să mă scald în apele pârâului.

- De obicei sunt secate, observă Cherry cu calm. Sau, în orice caz, au cursul oprit, iar apa devine sălcie.

- De ce trebuie să mă deziluzionezi întotdeauna? Eşti tu geograful, dar ştiu totuşi că astfel de pârâuri pot forma cele mai frumoase lagune.

Cherry se mulţumi să dea din cap surâzătoare, iar Lin repeta în continuare cât de perfect i se părea totul.

- Cu excepţia vecinului nostru, marele administrator al pământurilor de la Cunya River Downs, adăugă ea, făcând-o pe Kate să tresară..într-

un mod în care doar milionarii puteau reacţiona.

- N-o să mă deranjeze, răspunse, pentru că n-o să avem nimic de-a face cu el.

- Ceea ce nu va fi prea greu, având în vedere suprafaţa terenurilor.

- Dar se învecinează, totuşi, observă Cherry. Tot va trebui să ne întâlnim o dată.

- Doar dacă se întâmplă să ne aflăm la limită, în acelaşi moment, ceea ce e puţin probabil.

Cherry se uită la ceas şi sugeră că e timpul de plecare. Lin o urmă şi începură să strângă prin bucătărie.

- Nu e minunat că prietena noastră a moştenit aşa ceva? Kate, draga mea, îţi mulţumesc din toată inima!

- Doar dacă te apuci să cureţi soba, interveni Cherry. Domnul Brown trece pe aici.

- Ce fiinţă! Cherry, pe cât punem pariu că-mi găsesc un bărbat înaintea ta?

- Vorbeşti serios? Te aştepţi să-ţi găseşti un soţ pe-acolo?

- Ba bine că nu!

- Şi mă părăseşi? clipi Kate, nedumerită.

- Va lucra şi el pentru tine. O să fie interesant să fiu în fiecare zi pe lângă el.

- Iar eu am să fiu fata bună la toate, comentă Cherry. Bărbaţii mănâncă enorm, mai ales la micul dejun, deci o să-mi petrec toată viaţa la bucătărie.

- Ba nu. Şi tu ai zis că te atrage viaţa în aer liber.

- Aşa e, dar cum e vorba de un spaţiu foarte mare, mă văd înăuntru în marea majoritate a timpului.

- Ştii de ce? se adresă Lin lui Kate. Cherry n-o să se liniştească până n-are să fie numită responsabilă cu toate. O să se preocupe de pene de curent, de ţevi care se sparg şi alte asemenea. Eşti o fraieră, Cherry ! Să nu te aştepţi să găseşti pe cineva continuând să fii atât de preocupată cu lucruri mărunte şi atât de bine organizată.

- Unora le plac nevestele eficiente, pregătite pentru situaţii neprevăzute.

Lin scutură din umeri, spunând că Cherry se potriveşte doar cu unul asemenea ei. Cherry nu mai comentă; avea principiile ei, pe care nimeni nu i le putea schimba. îşi spunea că într-o zi are să apară şi bărbatul potrivit pentru ea, care nu o va cataloga drept o fraieră, ci drept o persoană capabilă.

- N-o să stai toată ziua la aragaz, Cherry, şi gata !

Fetele se priviră una pe cealaltă în linişe: Cherry - blondă, cu ochi verzi şi cu trăsături fine; Kate - brunetă, cu

ochi căprui şi frunte lată, cu o piele de culoarea piersicii, puţin mai închisă decât a lui Cherry. Trăsăturile lui Kate erau bine puse în valoare, contururile delicate. Deşi era slabă şi nu foarte înaltă, dădea uneori impresia de fragilitate.

- O să ne ajuţi pe mine şi pe Lin să supraveghem îngrijitorii şi pe toţi ceilalţi angajaţi.

Capitolul 2

După ce ajunseră la Brisbane, rămaseră acolo suficient timp cât să-şi cumpere o maşină de teren şi s-o echipeze; apoi porniră într-o lungă călătorie care le duse de-a lungul meridianului, printr-un peisaj plin de eucalipţi şi de copaci nemaiîntâlniţi, urmat pe o distanţă aproape interminabilă de semideşert. Trecură apoi într-o regiune stâncoasă şi nisipoasă.

Noaptea, fetele se opreau, îşi pregăteau cina pe o sobiţă cu gaz pe care Cherry insistase s-o păstreze - în caz că la fermă va cădea curentul vreodată - şi nimeni nu reuşise s-o despartă de ea.

- Vezi Lin, ştiu eu ce zic, îi atrăgea ea atenţia în timp ce se încălzeau.

- Am fi putut cumpăra una identică din Brisbane.

Mă rog, să zicem că am fi fost pierdute fără tine, şi luă din mâna fetei o farfurie cu carne şi legume.

- Recunosc că acum am fi fost pierdute dacă nu eram împreună, zise Cherry întinzându-i o farfurie şi lui Kate.

Aceasta din urmă era înclinată să-i dea dreptate. Cherry era fiinţa practică, întotdeauna pregătită în caz de urgenţă; Lin venea cu buna dispoziţie când lucrurile se înrăutăţeau. Se lăuda că nu ştie să fie pesimistă. Kate era cea sensibilă, cea care o

consolase pe Cherry cu trei ani în urmă, la moartea fratelui ei. Acesta suferise un accident de maşină; fără susţinerea şi ajutorul lui Kate, fata ar fi ajuns la o cădere nervoasă. Ce avea să se întâmple după ce toate se vor fi căsătorit? se întreba Kate, dar renunţă la fel de repede la idee. Prietenele ei abia aşteptau să se distreze la High Creek Downs, unde totul avea să fie o noutate.

- Fetelor, începu Lin, e ultima noapte în sălbăticie. Mâine, pe la prânz, ar trebui să ajungem acasă la Kate.

- Abia aştept s-o văd, acum că m-am obişnuit cu ideea că sunt bogată. Presupun că interiorul este foarte demodat, vopsit în culori închise, cu mobilă scorojită. Dar îl refacem noi.

- Imediat ce vindem vitele cui trebuie. Mă întreb în ce perioadă din an se face asta? adăugă Lin. Va trebui să avem grijă de bani, pentru că i-am cheltuit aproape pe toţi pe maşină şi pe echipament.

- Nu va fi prea greu să ne abţinem de la anumite cumpărături, pentru că nu avem magazine, interveni Cherry. Sunteţi gata pentru desert ?

- Te rog.

Soarele ardea întreaga câmpie şi dealurile dimprejur; se cufunda alene în spatele acestora,

oferind un spectacol miraculos. Arborii de acacia prindeau tot felul de culori şi de nuanţe roşiatice. Maroniu amestecat cu roşu-aprins, o culoare vie cu una caldă, doar pentru a mai tempera peisajul.

- Nu e minunat? oftă Kate, convinsă că nu se va plictisi niciodată de o asemenea privelişte, idiferent cât de des are s-o vadă. Suntem norocoase .

- Ai dreptate, se entuziasm' Lin. Iar noi suntem norocoase că eşti prietena noastră. Cine s-ar fi gândit acum câteva săptămâni că vom ajunge aici ?

- Sper că totul se va ridica la aşteptările noastre. Mulţi au emigrat în Australia, dar nu le-a plăcut absolut deloc, şi s-au întors în Anglia în cel mai scurt timp.

- S-au pripit. iată cuvântul potrivit. Trebuie să-ţi acorzi o a doua şansă. Orice ţară e diferită de a ta şi singura soluţie pentru a fi pe deplin mulţumit este să te adaptezi la multe lucruri - oameni, climă, obiceiuri, stil de viaţă. Ceea ce ia timp, şi uneori e nevoie de perseverenţă. Dacă oamenii nu-şi alocă nici timp şi nici nu-şi dau silinţa, atunci cu siguranţă vor eşua. Poate că din cauza meseriei mele am devenit cam dură cu cei care refuză să încerce.

Cherry încercă să zâmbească, iar Lin se înroşi. Kate o aprobă pe Lin, dar repetă îngrijorarea ei.

- Eu o să fiu satisfăcută, zise Cherry. Va fi o nimica toată pe lângă ceea ce am trăit până acum. Rutina şi efortul, cu toate lucrările pe care le aduceam acasă şi cu pregătirea lecţiilor. Noi lucram în fiecare seară pentru şcoală. Iar tu, Kate, ai lucrat de multe ori peste program. Sunt sigură că viaţa de acum nu va fi la fel de monotonă.

- Aşa e, întări Lin, rezemându-se de un copac. Eu nu regret nimic. Priviţi! strigă ea şi arătă în direcţia orizontului.

- Fantastic!

în faţa ochilor lor, umbrele tufelor tremurau, viu colorate, sub ultimele raze ale soarelui, în timp ce întreaga suflare se domolea în lumina amurgului.

- Dacă tot nu mai e nimic de făcut, am putea să strângem şi să ne culcăm, decretă Cherry.

- Spăl eu vasele, se oferi Kate. Trebuie să fim mai grijulii cu apa, nu? Cherry confirmă.

- Am greşit drumul de două ori, deci am întârziat puţin. Dar mai avem destulă, atâta timp cât mâine nu greşim din nou.

- De acum încolo, drumurile nu mai sunt la fel de bune, nu?

- Nu ca până acum, dar nu trebuie să-ţi faci griji. Şi alţii le folosesc, deci.

- Alţii. zâmbi Kate. Adică Mark Copeland şi familia lui.

- Are familie?

- Nu ştiu. Dar domnul Warning zicea că are treizeci şi patru de ani, deci ar trebui să aibă.

- Poate, remarcă Lin. Spunea că ferma nu e un loc pentru femei.

- Asta a fost doar ca o concluzie. Ce ciudat să creadă că mă poate influenţa cu astfel de nimicuri. Dacă e căsătorit, o compătimesc pe soţia lui, adăugă Kate. La cât e de arogant!

- Nu cred că diferă de restul bărbaţilor, o completă Cherry, care o privea pe Lin făcând paturile. în zonele astea, comunităţile de oameni sunt restrânse şi închise; comunităţi patriarhale de fermieri, cu multe animale în grijă, şi care şi-au dezvoltat propriile reguli de conducere. Statutul se măsoară în suprafeţele deţinute, modul de administrare a acestor suprafeţe se face după vechile metode existente la noi, unde proprietarul e stăpân, iar angajaţii sunt supuşii lui
- nu chiar sclavi, pentru că nu e chiar atât de înapoiat.

- Aici, proprietarul e numit "şef", adăugă Lin. Toţi îngrijitorii vor trebui să-ţi spună "şefa", la fel ca şi noi,

dacă e să facem lucrurile cum trebuie.

Toate râseră, iar Kate declară că nu va răspunde la acest nume, pentru că-i displace.

- Aşa e obiceiul, zise Cherry. Când eram la Roma...

- Tocmai mi-a venit o idee - poate că acelor îngrijitori le va displăcea să mă aibă ca superior, deci va trebui să am mare grijă cum mă comport. Ar fi groaznic dacă se vor revolta.

- Nu se poate, izbucni Lin. Unde altundeva să-şi găsească de lucru?

- Da.. .Poate că ai dreptate. Oricum, trebuie să am grijă.

- Sunt de acord, zise şi Cherry. Ne trebuie mult tact, mai ales pentru că suntem neiniţiate şi va trebui să recunoaştem că avem de învăţat de la bărbaţi.

Lin începu să se pieptene, ţinând oglinda într-o mână, pieptenele în cealaltă.

- Gândiţi-vă ce de bărbaţi frumoşi, mascuini.. .Cred că o să pot alege din vreo cincizeci !

- De obicei, bărbaţii sunt masculini, comentă Cherry.

- Bineînţeles, dar mă refeream la un anume tip de bărbat

- puternic, cu muşchi, călit, cu o piele de bronz.

- Prea perfect pentru a fi adevărat, comentă Kate.

Eu prefer tipii calmi, care au grijă de o femeie chiar dacă aceasta nu are neapărată nevoie, tipii nestatornici.

- Poftim? strigă Lin, neînţelegând ideea.

- Nu la propriu! Adică tipii care nu au stare până nu satisfac fiecare dorinţă a femeii.

Care sunt galanţi.

- Dacă idealul meu e prea perfect, al tău e inexistent, sau e mai plictisitor ca o carte proastă!

- Cred că idealul meu e între voi două, intră şi Cherry în conversaţie.

- Atunci, să nu te aştepţi să-l găseşti aici. Cu siguranţă, nici Kate nu-l va găsi, nu într-un astfel de mediu.

- N-aş fi chiar atât de sigură. Au toate condiţiile - familii mari de fermieri. Toţi aparţin aceleiaşi generaţii, şi au şi alte preocupări în afară de creşterea vitelor. Pot fi interesanţi chiar şi pentru Kate.

- Se pare că ştii multe detalii, se miră Lin.

- în calitate de geograf, am ajuns să cunosc şi alte moduri de viaţă.

- Şi unde am putea să-i vedem şi noi pe aceşti oameni interesanţi ? se interesă Kate.

- La petreceri, la întruniri.

- Şi crezi că vom fi invitate?

- în mod sigur. Faci parte din elite pe-aici, cu proprietatea ta. Cu toţii vor dori să intre în graţiile celei ce a moştenit High Creek Downs.

Kate se înroşi, dar acceptă afirmaţia. încă o îngrozea ideea de a fi bogată, în ciuda eforturilor pe care le făcea pentru a se obişnui.

Terminară treburile, iar Cherry aprinse un foc cu nişte crengi strânse de prin apropiere.

- Ar trebui să ardă toată noaptea, zise ea mulţumită.

Kate o privi atent; se vedea că amândouă fetele se
bucurau din plin de călătorie. Ar fi fost un dezastru pentru ea să afle că solul, clima sau oamenii nu se vor ridica la aşteptările lor.

Se treziră imediat ce se crăpă de ziuă şi urmăriră răsăritul în timp ce strângeau totul. Razele soarelui erau subţiri, lucind metalic prin ceaţa groasă din depărtări. După micul dejun, stinseră şi ultimele resturi de cenuşă, apoi porniră din nou printre eucalipţi şi arbori de acacia. Vastitatea terenurilor era copleşitoare, la fel ca şi frumuseţea exotică a acelui peisaj imemorial.

- Sper să ne ajungă benzina, zise Cherry la prânz.

Am luat-o din nou greşit.

După trei ore însă, respirară uşurate când zăriră la orizont contururile casei. Trecuseră prin kilometri nesfârşiţi de turme de vite. Văzuseră îngrijitori peste tot, iar fetele le făceau cu mâna, întrebându-se dacă aparţineau lui Mark sau lui Kate.

în ciuda faptului că primise acel avertisment de a nu-i mai scrie lui Mark, Kate îndrăznise totuşi a-l informa de ziua în care va ajunge, sperând că are să o întâmpine. Nu primise răspuns, dar nici nu-l aşteptase.

Tipul îi dăduse a înţelege că nu e genul de om care să-şi piardă timpul cu scrisori.

- E minunat! exclamă Cherry, deşi nu-i stătea în fire, pe măsură ce dinaintea ochilor ei se desfăşura imaginea unei case în stil georgian. Chiar o să locuim aici?

- Normal, zise Kate mândră, dar foarte emoţionată şi ea.

Oare chiar moştenise toate acestea?

- Va trebui să ne schimbăm obiceiurile, remarcă Lin. Va trebui să apărem întotdeauna cu capul sus.

- Deşi îţi vei petrece o mare parte din timp în şa, râse Kate.

- Când nu suntem călare, voiam să zic.

Intrară pe o cărăruie, iar Lin încetini. Văzură şi şoseaua care ducea undeva către casa de pe deal şi care era străjuită de copaci, iar la intrare, sus, scria numele proprietăţii: High Creek Downs.

- E ireal, murmură Kate, iar inima ei pierdu ritmul bătăilor pe măsură ce traversau toată acea zonă. Am emoţii!

Fetele începură să râdă. Şi ele erau încântate de locul în care aveau să trăiască- o bijuterie de culoare gălbuie, care se înălţa în faţa lor, încadrată de o mulţime de flori.

Uşa din faţă fusese deja deschisă; o femeie de culoare le privea cu ochi cercetători pe cele trei fete care începură a urca scările terasei. Kate îi explică faptul că era noua proprietară şi că domnul Copeland ar fi trebuit să vină s-o întâlnească.

-A zis că vine azi o doamnă.

Fetele intrară în hol. O singură privire se dovedi îndeajuns pentru a spulbera prejudecăţile lui Kate. Se aşteptase a găsi casa plină de mobilă, tipic pentru un bărbat de nouăzeci şi şase de ani. Deşi interiorul păstra un aer vetust, piesele aveau un aspect plăcut, fiecare cu farmecul ei aparte - alegerea unui cunoscător al genului.

- Şeful a ieşit. şi cu un gest, indică cirezile de pe

câmp. Mi-a zis să vă anunţ că va ajunge ca de obicei.

Femeia nu avea de gând să-şi iasă din rutină doar pentru a da explicaţii, gândi Kate, uşor nemulţumită.

- Adică? I se răspunse că în jur de ora cinci şi jumătate. înţeleg. Atunci, ai putea să ne arăţi casa. E cineva care să ne aducă bagajele din maşină?

- Vreţi să vă aduceţi bagajele.. .aici?

- Normal. Unde altundeva?

- îl chem pe Ferdie.

Femeia încă mai ezita, dar ieşi şi strigă după cineva care tocmai ieşea din tufişuri cu o greblă în mână. îi spuse să scoată bagajele, iar bărbatul se arătă şi el mirat, ba chiar tresări la auzul comenzii şi le privi pe cele trei fete.

- Ce-i cu ei? N-ai zice că te întâmpină.

Kate o aprobă, dar întâlnind figura calmă a lui Cherry, se opri.

- S-a întâmplat ceva ?

Dar Cherry răspunse că totul e în regulă.

- Unde să pun bagajele? întrebă Ferdie din prag.

Avea ochi ageri şi un semn din naştere pe obrazul drept. Avea o figură mai respingătoare decât tot ce văzuse Kate până atunci, şi totuşi era mulţumită că bărbatul lucrează acolo. Probabil că n-ar fi găsit de lucru în altă parte, iar ceea ce o încălzea era gândul

că unchiul ei îi oferise de lucru.

- Lasă-le în hol deocamdată, zâmbi ea. Ne alegem camerele şi apoi le poţi duce sus.

- Să vă alegeţi camerele, domnişoară?

- Bineînţeles. Trebuie să dormim, zise Lin, cerându-şi scuze că o întrerupe pe Kate.

Cei doi negri se priviră pe furiş, fără însă a zice nimic; el continuă să descarce, iar ea, pe nume Sophia, le conduse sus şi le arătă cele trei dormitoare, în care ele se instalară imediat. Obosite şi murdare, fetele se hotărâră să lase vizita pe altă dată. Ferdie le urcă bagajele. După ce se spălară, cele trei coborâră pe terasă, unde Sophia le servi ceaiul, probabil după cum fusese instruită de Mark Copeland.

- Macar a lăsat vorbă să ne hrănească, zise Kate privind câmpiile pe care păşteau turmele.

După ani de zile de trăit în acel apartament, priveliştea vastă de jur-împrejur părea o minunăţie. Undeva în depărtare se conturau acoperişurile unei alte clădiri.

Lin privea şi ea în aceeaşi direcţie. Doi călăreţi stăteau pe malul apei, vorbind în timp ce animalele se adăpau. Chiar şi de la distanţă se vedea că erau puternici, bine făcuţi, căliţi de viaţa pe care o duceau.

Cei doi se despărţiră, unul îndreptându-se către dealuri, unde îl aşteptau alţi îngrijitori, în timp ce celălalt o luă spre casă.

- Dumnezeule, ştie să călărească !

Arăta superb călare, mânuind căpăstrul cu atâta uşurinţă ca şi cum ar fi fost una cu calul său, un murg la fel de mândru ca stăpânul. Kate îl privea şi ea, conştientă că fiecare muşchi al corpului ei tresare.

Bărbatul era Mark Copeland...era sigură. Ferdie îl ajută să descalece. Urcă trei trepte deodată. Avea un fizic de invidiat, un păr castaniu, uşor decolorat spre tâmple, o faţă osoasă, şi piele maronie. Ochii lui, de un albastru pătrunzător, fixară pe fiecare fată în parte. într-un final, Kate se prezentă cu un glas uşor strident:

- Eu sunt Kate Beresford, iar ele sunt prietenele mele - domnişoara Miller şi domnişoara Goddard. Presupun că sunteţi domnul Copeland.

- Presupuneţi bine, răspunse el într-un mod oarecum şăgalnic, ce contrasta cu bărbatul pe care-l văzuseră călărind. Se pare că aţi ajuns cu bine, adăugă cu un accent australian.

Ochii lui Kate scăpărară. îi stătea pe limbă să-i dea o replică, ştiind că se aşteptase ca ele să întâmpine dificultăţi.

- Da, mulţumim. Am avut o călătorie foarte interesantă.

- Mă bucur. înseamnă că v-aţi organizat foarte bine.

Sau poate vreuna din prietenele dumneavoastră a planificat totul?

- Poate că ar trebui să trecem la afaceri, răspunse ea mândră, deşi se colorase în obraji. Am cunoscut-o pe Sophia, care ne-a arătat camerele, şi pe Ferdie, care pare omul bun la toate. Mi-ar plăcea să cunosc şi alţi angajaţi. Presupun că îngrijitorii sunt. la turmă, dar poate că aţi putea chema unul sau doi, nu? Presupun că au şi un conducător.

Spre surprinderea ei, ochii lui Mark se luminară. Iar pe buze îi apăru un surâs. El se rezemă de un stâlp.

- Vreţi să vă cunoaşteţi personalul? şi se pierdu cu privirea în direcţia turmelor păzite de mai mulţi bărbaţi care călăreau agale. M-aţi pus în încurcătură, domnişoară, şi o fixă pe Cherry, care era cufundată în alte gânduri.

- Nu înţeleg, zise Kate, care-şi mută şi ea privirea spre Cherry.

- Nu? Domnişoară Beresford, dumneavoastră nu aveţi angajaţi. Acum v-aţi lămurit ce poziţie aveţi?

Tonul lui era sarcastic, iar ochii i se întunecară dintr-o dată.

- Nu? Dar ei ce sunt?

- Ei sunt îngrijitorii mei.

- Ai dumneavoastră? şi se uită din nou la Cherry, care doar dădea din cap meditativ, cu ochii mijiţi. Kate începu să tremure şi-şi aminti cuvintele domnului Warning.

Ce vreţi să spuneţi? Nu suntem la High Creek Downs ?

- Ba da.

- Atunci.Ferma dumneavoastră nu e Cunya River Downs. Aceasta este proprietatea mea.

Ultima frază o rosti cu mare dificultate, fiindcă îşi pierduse toată încrederea în sine. O privi pe Lin care asculta curioasă, dar şi oarecum resemnată.

- Cunya River Downs şi High Creek Downs sunt ambele ale mele, domnişoară. Dumneavoastră aveţi ceea ce se numeşte High Creek. E o fâşie de pământ între cele două proprietăţi. David Gleaves a reuşit să-şi ducă traiul acolo, de unul singur. Avea câteva vaci şi un porc. Mai avea şi câteva păsări de la care lua ouă şi carne câteodată.

- Dar dumneavoastră eraţi cel care se ocupa de el. Un loc pe care-l descrieţi astfel nu avea nevoie de

un administrator!

- David Gleaves avea nouăzeci şi şase de ani când a murit, zise el deranjat de întrerupere.

Kate îl surprinse schimbând priviri cu Cherry, şi înţelese că prietena ei ştia ceva mai mult decât ea.

- Nu pot să cred că a intervenit o asemenea greşeală, bâigui Kate, dorindu-şi să intre în pământ de ruşine. Avocatul meu.A pomenit de High Creek Downs. Sunt sigură.

- Trebuie să aibă scrisoarea de la mine. Eu i-am menţionat suprafaţa acolo.

- Dar n-aţi zis niciodată că este doar o fâşie de pământ, interveni Lin indignată, ci doar că va fi greu să conducem o fermă de asemenea dimensiuni. Iar noi am crezut asta din cauza suprafeţei foarte mari.

Se opri doar când râsul lui Mark Copeland răsună în întreaga grădină.

- Şi de unde aţi obţinut o asemenea informaţie ?

- Se pare că din cauza similarităţii numelor, interveni şi Cherry. Avocatul lui Kate.domnişoarei Beresford e foarte bătrân. şi se întoarse spre Kate, care nu mai putea rosti niciun cuvânt.

Doar o fâşie de pământ.Iar ele se aşteptaseră la una din cele mai mari proprietăţi din Australia. Era umilitor; îşi plecă ochii, incapabilă să mai audă glasul

amuzat al lui Mark sau să întâlnească privirile pline de compătimire ale fetelor.

- Se pare că domnul Warning a făcut o confuzie de nume, şi-i explică de ce Kate nu se gândise niciodată că pământul ei ar fi atât de mic. Ar fi fost totuşi mai bine dacă aţi fi menţionat suprafaţa.

- Am crezut că avocatul domnişoarei o făcuse deja. Dar am transmis un avertisment care a fost ignorat, iar acolo mă refeream la High Creek, nu la High Creek Downs.

- Iar noi am crezut că e doar o prescurtare, îl fulgeră Lin.

- Dacă sunteţi pregătite, am să vă arăt şi High Creek.

Kate îşi dorea să nu mai audă acel nume în viaţa ei.

- Bagajele noastre sunt sus, observă Cherry, iar Mark Copeland ridică din sprâncene. Kate v-a zis doar că Sophia ne-a condus spre camere, deci nu e nevoie să vă arătaţi surprins!

El îşi întoarse privirea, iar soarele îi căzu pe tâmple, încât părul îi deveni acum aproape blond. Dintr-o singură căutătură o reduse pe fată la tăcere, făcând-o să roşească. în schimb, Kate pălise de parcă ar fi fost bolnavă. Situaţia o şocase. Acum, toate

detaliile se clarificau, tot ce i se păruse ciudat şi toate amănuntele pe care le ignorase, comportamentul ciudat al Sophiei şi al lui Ferdie. în plus, îi veni în minte insistenţa cu care dorise a le face pe prietenele ei să accepte salarii egale cu ceea ce câştigau la şcoală. Salarii! Erau norocoase dacă aveau ce să mănânce!

- De ce Sophia n-a zis nimic? murmură Kate. Ne-a condus direct la camere.

Urmă o pauză în care Kate îndrăzni să ridice ochii spre Mark doar pentru a-l urmări cum stătea în faţa ei, înalt şi chipeş, foarte sigur pe sine.

- Aţi rugat-o să vă conducă? înseamnă că a crezut că veţi fi invitatele mele în noaptea aceasta. Sophia nu-şi creează niciodată probleme singură. Face exact ce i se spune, pentru ca apoi să rezolve toate neclarităţile. La fel şi Ferdie.

- Şi acum.. .ne puteţi ajuta să coborâm bagajele? îndrăzni Kate să zică.

Niciodată nu crezuse că va fi pusă într-o poziţie atât de umilitoare - să intri în casa omului, să ceri să fii condus în camera ta, să ordoni să ţi se urce bagajul.. .să-i ceri lui Mark să fii prezentat celorlalţi angajaţi! Deja îl vedea pe Mark la prima petrecere povestind totul. Deja îşi imagina cât de mult au să se

distreze ceilalţi.

- Şi dacă puteţi să ne arătaţi pe unde să mergem. continuă ea, aproape plângând.

îşi coborî aproape instantaneu ochii, conştientă de privirea cercetătoare a bărbatului. Dar nu voia să-l lase s-o vadă înlăcrimată, astfel că reuşi să-şi ţină capul sus până la maşină; prietenele ei o urmară.

Ferdie apăru din nou din tufişuri; Mark îi ordonă ceva. Bărbatul intră în casă şi reveni cu bagajele pe care le încărcă împreună cu Lin. Mark o direcţionă pe Kate, care ofta, adânc în sufletul ei. Locul se afla îndărătul unei pădurici - trecuseră pe acolo la venire, şi nimeni nu făcuse niciun comentariu, dar Kate şi-o amintea ca pe o cocioabă amărâtă.

- Conduc eu, se oferi Lin, foarte serioasă şi posomorâtă. Cu cât plecăm mai repede, cu atât mă voi simţi mai bine!

Mark se îndepărtă, dar aşteptă totuşi ca maşina să plece; Kate observă figura lui amuzată. Ce fiinţă îngrozitoare! Poate că nu ştiuse totul de la bun început, dar cu siguranţă îşi dăduse seama la primirea scrisorii. Nici prost nu era; trebuia să-şi fi dat seama de confuzia de nume. Dar o lăsase pe Kate să apară aşa, doar din plăcerea de a o vedea cum se face de râs.

- Mă întreb cum e locul lui Kate? se auzi vocea lui Cherry. Poate că e plăcut, totuşi.

Kate nu îndrăzni să-i spună că era doar o colibă.

- N-am mai întâlnit niciodată o asemenea bestie! izbucni Lin. Ştia de greşeală; sper că v-aţi dat şi voi seama.

- Eu da. E de un sadism crunt.

- Dar şi tu ai insistat să vii, spuse Cherry. El a încercat să te împiedice; poate că a ajuns la concluzia că e inutil să te mai bată la cap; şi toate eram, de fapt, hotărâte să venim.

- Ii cauţi scuze, acum? Nu se poate! strigă Lin. Ar fi putut să ne scrie şi să menţioneze suprafaţa reală!

- A explicat de ce a omis acest lucru. Şi cred că şi-a dat seama de greşeală prea târziu. Ultima scrisoare a lui Kate a fost trimisă cu vreo două zile înainte de plecarea noastră.

- Adevărat. Tu ai vrut să o trimit mai devreme, dar eu ţi-am zis că o să ne ia destul timp pe drum. Dacă te-aş fi ascultat atunci.. .Poate că mi-ar fi scris şi el înapoi.

- Dar comportamentul lui nu e scuzabil, insistă Lin furioasă. Ar fi putut să ne aştepte azi, să ne înştiinţeze de greşeală şi să ne scutească de umilire. A plecat cu bună ştiinţă şi s-a întors doar când a

văzut că maşina e de mult acolo.

- Poate că n-a văzut maşina, zise Cherry.

- Ba da, pentru că soarele bătea în geamuri. Şi eu am văzut-o, şi chiar mă gândeam că asta o face vizibilă de la zeci de metri depărtare, continuă Lin, când, dintr-o dată, motorul se opri. Ce naiba s-a întâmplat şi cu ăsta? N-am chef de glume tocmai acum!

- Benzina. murmură Cherry.

- Acum? Nu se poate!

- Am făcut mulţi kilometri în afara traseului, le aminti Cherry. Ştiam că mai avem puţină când am ajuns şi speram să ne ajungă la fix, mai ales că nu e foarte departe. Va trebui să-i cerem domnului Copeland.

- Nu pot face aşa ceva, se plânse Kate. Chiar nu mai avem deloc ?

- Nu.

- Cu încă vreo trei litri.

în spatele lor se apropia şeful fermei, păşind agale.

- S-a întâmplat ceva? o întrebă el degajat pe Kate.

- Am rămas fără benzină, interveni Cherry, căci Kate coborâse privirea. Nu mai avem rezerve, zâmbi ea, ceea ce-l incită pe Mark. Sunteţi drăguţ să ne daţi

câţiva litri?

- Cu mare plăcere, răspunse el, spre surprinderea fetelor. Trimit pe cineva să vă aducă.

Capitolul 3

- E prima oară când te văd tratând cu bărbaţii, se auzi glasul iritat al lui Lin după o lungă tăcere.

Primiseră benzină şi acum se aflau din nou pe şosea, pe acelaşi drum pe care veniseră.

- Probabil că ar trebui să-ţi mulţumim că ai tratat cu "prietenul" nostru. Pariez pe ce vrei că dacă-l rugam eu, ar fi refuzat pur şi simplu pentru că nu m-aş fi putut controla.

Cherry tăcu, mulţumindu-se să se uite visătoare pe geam, spre casa de pe deal, care îi apărea acum şi mai primitoare, scăldată de razele apusului.

- îmi pare teribil de rău, începu Kate după un timp, cu glas abia şoptit. Nu ştiu ce să vă spun.. .mă refer la faptul că aţi renunţat la slujbele voastre ca să veniţi cu mine, în speranţa unui trai uşor şi luxos...

Apoi emoţia o înecă. In secret, îşi promisese că va împărţi averea cu ele. Iar acum.

- Nici măcar nu avem de-ajuns pentru a plăti drumul înapoi, începu ea să plângă. De ce-a trebuit să moştenesc locul acesta? De ce nu l-a donat.

- Sper că n-ai de gând să te învinovăţeşti, aşa că uită totul, o linişti Cherry. Noi te-am convins să nu-l vinzi. Noi am vrut să venim aici, iar faptul că nu s-a ridicat la aşteptările noastre ţine şi de noi, nu doar de

tine. Oricum, suntem împreună, şi sugerez să ne liniştim puţin înainte de a lua alte decizii.

- Dar n-avem cu ce trăi! strigă Kate. Ai auzit ce-a zis Mark Copeland - aici trăia un singur om!

- Şi cu ajutorul lui. murmură Cherry pentru sine.

- Ajutor? întrebă Lin.

- Normal că toată chestia cu administrarea.a fost doar de faţadă. A fost foarte drăguţ din partea lui Mark că l-a ajutat pe bătrân.

Urmă o lungă tăcere. Apoi Kate declară că oricâte virtuţi ar fi avut acest Mark Copeland, amabilitatea nu era una dintre ele. Mai ales că lăsase o femeie să se facă de râs.

- Pentru Dumnezeu! strigă Lin. Sper că nu e asta!

Trecuseră de-a lungul râului, printre arborii de cauciuc;

printre copaci se putea distinge o construcţie.

- Kate, eşti sigură că mi-ai dat indicaţiile corecte ? Aici, la răscruce.poate ar fi trebuit s-o luăm la stânga.

- Nu, aici e, şopti Kate, dezamăgită. Aici mi s-a spus. Am văzut-o când am venit, iar când mi-a descris locul, am ştiut imediat că ăsta e, şi oftă.

- Scuze pentru ieşirea de mai devreme, Kate, o linişti fata. De aici nu pare aşa de respingătoare.

Poate că în timp ni se va părea mai drăguţă, sau,

chiar dacă nu, o să ne obişnuim. Şi suntem împreună, exact cum a spus şi Cherry.

Drumul ducea de-a lungul malului nisipos, apoi trecea peste un pod, pe care Lin îl traversă cu grijă, căci părea gata să se prăbuşească. Imediat după aceea, casa le apăru întreagă în faţa ochilor - era într-adevăr ca o cocioabă, fără flori sau alte plante verzi primprejur sau orice alt obiect decorativ. Lin opri motorul, iar cele trei fete rămaseră nemişcate şi mute.

- îngrozitor, bolborosi Kate în cele din urmă. Ce-am făcut? Cum o să ne descurcăm? Sunt sigură că Mark nu ne va ajuta.

- Şi nici nu ne-a ajutat până acum, sări Lin. Dar cine-l cheamă în ajutor?

între timp, ieşiseră din maşină pentru a putea cerceta mai îndeaproape locul. La o privire mai atentă, casa se dovedi a fi o dărăpănătură, fără etaj, cu o terasă ce o înconjura pe trei laturi. Ferestrele nu se potriveau, uşa nu se închidea bine din cauza scării de la bază, care stătea să cadă. Vopseaua se decojea, iar pe dinăuntru, la ferestre se vedeau pânzele de păianjen atârnând, lăsate de izbelişte.

- Şi zici că Mark Copeland a fost drăguţ cu David Gleaves? se întoarse Kate spre Cherry.

- In locul tău nu l-aş judeca aşa de repede, o sfătui ea, calmă ca de obicei. Bătrânii sunt foarte ciudaţi, mai ales cei de o vârstă cu fostul tău unchi. Poate că din cauza lui nu s-au adus îmbunătăţiri.

- Poate, zise şi Lin, uitându-se la buruienile care creşteau peste tot în jurul lor. Deşi mi se pare îndoielnic. Nu înţeleg de ce-i tot cauţi scuze. Nu o mai face! Cel puţin, nu de faţă cu mine!

- Şi nici cu mine, adăugă Kate. Ar fi putut face ceva - cu atâţia oameni în jurul lui. Nu cred că are pic de bunăvoinţă, cel puţin acolo unde n-are nimic de câştigat. Dacă am şti adevărul, am descoperi că l-a ajutat pe bătrân doar ca să pună mâna pe pământ. Are nevoie de el ca să-şi unească proprietăţile; a sperat că-l va moşteni, iar eu aş fi fost la fel de mulţumită.

Ce naiba putem face noi cu ea?

Cum nimeni nu comentă, Kate continuă :

- O să i-o vând dacă-mi oferă de-ajuns cât să ne întoarcem acasă, şi le privi pe prietenele ei, pe rând. Sunteţi de acord ?

- Eu, una, n-aş vrea să mă întorc aşa de curând, răspunse Lin. Ce-or să creadă ceilalţi ? O să ne facem de râs - mai ales eu, care întotdeauna îi sfătuiesc pe cei care emigrează să se acomodeze cu climatul

locului. Tu vrei să te întorci, Cherry?

Aceasta din urmă dădu din cap, aruncând o privire fugară spre High Creek Downs.

- Nu, zâmbi ea. Doar am sugerat să ne liniştim puţin înainte de a lua decizii. Suntem obosite şi umilite.

-Tu chiar că n-ai arătat deloc astfel, observă Lin. Ba chiar te-ai aprins foarte tare când discutai cu el!

- După cum spuneam, se înroşi Cherry, suntem obosite. Şi am trecut printr-o experienţă neplăcută. în plus, suferinţa lui Kate e mai importantă.. .la fel ca şi a noastră, pentru că amândouă ne aşteptam să înotăm în lux.

Cele două fete începură să râdă, iar râsul lor inundă întreaga pădurice, înveselind atmosfera. Lin luă iniţiativa de a intra înăuntru, fiind sigură că nu vor găsi lumină şi că vor trebui să despacheteze înainte de lăsarea serii.

- Curentul este tras, observă Kate la intrare, dar când apăsă pe un buton, nu se întâmplă nimic. N-avem noroc!

- Trebuie să fi fost lumină cândva, zise Cherry. Aici îşi procură singuri sursa; vedem mâine.

- Ce fundătură! şopti Kate, văzând-o pe Cherry pornită să remedieze situaţia. Nu pot să trăiesc

astfel! şi ochii i se umplură de lacrimi, considerând că prietenele ei nu-şi arătau adevăratele trăiri, dar se simţeau la fel de prost ca şi ea. Trebuie să o vând.

Se întuneca, iar cum pereţii erau vopsiţi într-o culoare închisă, întreg peisajul era mai depresiv decât o zi ploioasă de primăvară.

- Va arăta altfel mâine dimineaţă, le asigură Cherry, deşi locul îi dădea şi ei fiori, aşa debusolant cum era. Oare ce e aici? întrebă din pragul unei alte încăperi. Fac patul aici. Il împărţim în noaptea asta?

- O idee excelentă, zise Lin. Haide, Kate, să desfăşurăm sacii.

Kate era înecată de emoţii. Avea două prietene minunate. Şi dintr-o dată, îşi dădu seama cât de bogată era, în ciuda dezamăgirii pe care fetele se străduiseră să i-o risipească.

După cum prezisese Cherry, întreaga privelişte devenise alta a doua zi dimineaţă; dezamăgirea se preschimbă în dorinţa de a aduce totul pe linia de plutire.

- Să ştiţi că locul poate fi transformat într-unul foarte confortabil, zise Cherry după micul dejun.

- Sunt tentată să-ţi dau dreptate, zise şi Lin. Ce zici, Kate, încercăm?

- Sunteţi sigure ?

Şi ea era de aceeaşi părere, dar, pe de altă parte, ştia că fetele aveau de pierdut din punct de vedere financiar.

- Oricum, cheltuim din banii noştri, cu care nu făceam mare lucru. Erau banii de vacanţă. Aici n-o să câştigăm mare lucru.

- N-o să câştigăm nimic, avertiză Kate.

- Dar nici nu vom cheltui prea mult, continuă Cherry, pentru că nu avem pe ce. Ce pierdem într-o parte, câştigăm într-alta, şi vom îmbunătăţi experienţa noastră de viaţă şi ne vom autoeduca.

- Şi ferma? întrebă Kate. Nu ne gândim doar la casă; trebuie să scoatem ceva şi din pământ.

Cherry mai avea puţin şi izbucnea în râs privind-o pe Lin, care încerca să cureţe pânza de păianjen dintr-un colţ, cu un papuc.

- Se pare că n-ai să călăreşti toată ziua pe un murg, şi nici n-ai să-ţi faci siesta la umbra copacilor mestecând un fir de iarbă sau ascultând cântecul păsărilor!

- Scorpie ce eşti ! şi-şi aruncă ochii pe geam. Ce e cu. vacile astea ? Poate că sunt alea de care a menţionat Mark. Uite una.şi chiar pare sănătoasă.

- E o femelă, explică Cherry. Şi cred că e vremea să fie mulsă, adăugă, aruncându-i o privire lui Kate.

- Da.? o ignoră aceasta.

- Tu ai zis că oricine poate să mulgă o vacă.

- Aşa e.

- Şi tot tu ai declarat că ai experienţă la fermă. Uite, draga mea, şansa de a acumula experienţă. Am şi văzut o găleată pe undeva - a, da, sub chiuvetă.

- O fi curată? încerca ea să tragă de timp, pentru a-şi aminti cum se lucrează delicat cu o vacă, mai ales că nu dădea întotdeauna lapte, dacă nu-i plăcea persoana.

- O curăţ eu, se oferi Cherry.

Kate i-o smulse din mână cu un rânjet şi ieşi.

- Poftiţi! se întoarse ea triumfătoare după o vreme. Aveţi lapte!

- Măi să fie! se miră Lin. Să-mi arăţi şi mie data viitoare, vreau să învăţ.

- Am dat drumul şi la găini - şi am strâns cinci ouă!

- Da? înseamnă că avem ceva găini, zise Cherry şi aruncă ochii pe geam. Acolo dorm?

- Da, în coteţul acela. Trebuie să reparăm acoperişul.

- Dacă repari acoperişul, o să cadă tot coteţul, interveni Lin. Mai bine facem altul.

- Nu fi ridicolă!

- Ce-am fi făcut noi aici dacă eram bărbaţi?

- Mă întreb unde e cealaltă vacă, şopti Cherry.

- Poate s-a rătăcit pe la vecinul nostru.. Sau poate a fugit, adăugă Lin. Mai bine aşa, ne salvează iarba.

- Atunci, el este cel care o mulge, se încruntă Kate.

- Nu prea-l văd pe şeful într-o asemenea postură.

- Mă rog, haideţi să ne întoarcem la ale noastre, le întrerupse Cherry.

- Deci, dacă am fi fost bărbaţi.. .am fi reparat tot ce se poate repara, am fi revopsit, ca să arate ca nou..sau, mă rog, prezentabil. Apoi ne-am fi îndreptat atenţia spre pământ, pentru a-l cultiva şi pentru a face profit din el.

- Mie mi se pare că pământul e pe primul loc, observă Kate, pentru că trebuie ceva bani. Dacă producem, am putea vinde.

- Cui? se interesă Cherry.

- Păi.. .trebuie să fie cineva care să cumpere pe-aici...

- Nu mai e nimeni pe-aici, scutură Cherry din cap, în afară de fermele astea două. Iar cirezile sunt trimise în alte părţi, în anumite perioade ale anului, pentru a fi comercializate.

- Mă întreb cum a apărut căsuţa asta aici, zise Lin

distrată. Cred că a apărut înainte de cele două ferme principale.

- Poate, dar nu contează. Cum naiba o să scoatem bani, dacă nu putem vinde? insistă Kate. Nu e cale de ieşire; trebuie să i-o vindem lui Mark Copeland.

- Să te mai gândeşti la asta atunci când n-o să ai ce să mănânci. între timp, mai avem ceva bani, şi am putea vinde maşina. Astfel, ne putem purta de grijă un timp. Nu vom cumpăra nimic, o să producem totul. Haideţi, fetelor, să începem, se entuziasmă Lin. Ne-am înţeles, Kate o să aibă grijă de vaci şi de găini?

- Şi tot mă întreb unde e cealaltă vacă.

- Da, o să am grijă de ele, dar voiam să lucrez şi înăuntru, pentru că nu am prea multe de făcut afară, cel puţin până nu începem să cultivăm ceva legume.

Deşi îşi împărţiseră responsabilităţile, tot împreună ajunseră să lucreze. Câteodată, Cherry şi Lin mai mulgeau vaca şi hrăneau găinile, pentru ca apoi să-şi reia lucrul înăuntru. Mâncau la focul din sobă, într-o încăpere care intenţiona să devină sufragerie.

- Aş vrea să fac ceva cu lumina, zise Cherry în a cincea zi. Ar trebui să avem o sursă pe undeva.

- Ce multe ştii, observă Lin în timp ce decojea

pereţii bucătăriei. O să luăm nişte lămpi cu petrol când mergem în oraş.

Intenţionau să iasă în lunea ce avea să vină; aveau o listă lungă cu toate cele necesare, printre care şi vopsele, pensule, lac. Mobila era destul de bine păstrată, asta după ce Kate o spălase cu apă şi săpun. Acum, mai trebuia făcute doar mici reparaţii, iar tapiseria unor scaune necesita o revizuire.

- Mă întreb cât pământ avem, se întreba Cherry.

Ieşise împreună cu Kate să ia apă.

- Mult mai puţin în comparaţie cu ce e dincolo. Va fi mult de muncă.

- Te supără situaţia, Kate ?

- Nu, personal. Ba chiar începe să-mi placă; ai ocazia să fii creativ. Deşi întotdeauna o să vă am pe conştiinţă, pe tine şi pe Lin.

- Uită asta, iar Kate ştia că fata vorbeşte foarte serios, căci niciuna dintre ele nu părea să regrete nimic. La fel am face şi a doua oară, şi cu asta încheiară subiectul regretelor. Ce minunaţi sunt copacii; cred că şirul se continuă până pe pământul lui Mark.

- Da, iar proprietatea noastră se termină acolo, la gard. în cealaltă parte, nu ştiu care e limita. Ar trebui să dăm o raită şi pe-acolo să vedem ce e al nostru.

- Apropo de garduri, se auzi o vace masculină, al vostru ar trebui reparat. Animalele voastre pasc la noi.

- Cine o fi? şopti Kate, căci amândouă fetele se opriră brusc.

- Bună ziua, salută bărbatul dintre copacii de pe pământurile de la Cunya River Downs. Doar două? Mark mi-a zis că sunteţi trei.

Fetele se priviră nelămurite.

- Sunteţi fratele domnului Copeland, începu Kate.

- Şi gemeni, observă Cherry, însă nu identici.

- Aşa e; el e mai mare.

Eu sunt Paul, şi întinse mâna, iar Kate îi simţi degetele calde şi puternice strângându-se pe ale ei. Mark m-a bătut cu şapte minute, aşa că el e acum şeful. Dar ne înţelegem. Şi numele dumneavoastră ?

Kate se prezentă, şi o prezentă şi pe Cherry.

- Cealaltă fată, Lindsay Goddard e în casă, adăugă fără a-şi putea lua ochii de la el; o surprindea asemănarea cu fratele său.

Erau la fel de înalţi şi de bine făcuţi, cu aceeaşi culoare a părului şi a ochilor. Diferenţa o aduceau trăsăturile mai fine ale lui Paul, iar zâmbetul nu păstra nota ironică şi arogantă a celuilalt. El însuşi părea mai prietenos şi mai deschis; fetele aflară că el

conducea Cunya River Downs şi că locuia acolo, iar Mark se ocupa de cealaltă proprietate.

- Dar fratele tău a dat adresa de la Cunya River Downs, observă Kate, povestindu-i întâmplarea prin care trecuseră, iar Paul le compătimi, spre deosebire de fratele lui.

- Mai face şi asta câteodată. Poate că era la mine la momentul respectiv. Uneori ne mai schimbăm- adică mai stăm unul la celălalt. E o distanţă de vreo treizeci de hectare între terenurile noastre din cauza acestui loc. Iar dacă se întâmplă să prindem seara în partea cealaltă, nu mai mergem acasă.

- Treizeci de hectare? se miră Kate. Adică ocoliţi pământul meu? Dar asta nu înseamnă prea mult.

- Ba da. Aveţi cam zece hectare de pădure pe-aici, şi indică locul, spre un deal mic din depărtare. Noi trebuie să-l ocolim. Nu înseamnă prea mult comparativ cu suprafeţele terenurilor, dar ar fi fost de preferat să putem face un drum direct pe-aici, pe unde este casa.

Ochii lui o fixară pe Kate admirativ, iar aceasta se îmbujoră. Nu-i displăcea nici ei, mai ales că nu se compara cu Mark. Cu toată asemănarea fizică, la caracter erau diferiţi

- Deci, pământul lui Kate e măricel. Ştiam că are

destul, dar nu credeam că e vorba şi de păduricea aceea.

Paul le explică faptul că păduricea nu le era de folos dacă nu o defrişau şi dacă nu curăţau solul cu soluţii.

- Oricum, nu putem face asta singure, menţionă Kate, adăugând că nici nu le-ar aduce mare câştig, pentru că nu aveau bani să cumpere vite. Dar ai zis că avem animale pe terenul vostru, adică cealaltă vacă.

- O vacă şi un viţel. El a venit pe lume ieri; mi-a zis-o unul din îngrijitorii mei, zâmbi el într-un fel care o atrăgea pe Kate. Acum aveţi două vaci şi un viitor taur.

- Trebuie să-i aducem aici. Va fi o plăcere să am grijă de
ei!

- Ce simpatică eşti, începu el să râdă, iar Kate îl găsi din nou foarte atractiv. Indiferent ce spune Mark, îmi pare bine că ai venit.

Dintre copaci se auzi nechezat de cal.

- L-am lăsat pe Cracker acolo, explică Paul.

- Şi ce-a spus fratele tău? ezită Kate; în ciuda deschiderii de care dădea dovadă, bănuia că va refuza să-şi trădeze fratele.

- Nu se poate repeta, şi zâmbetul îi dispăru de pe buze.

- Scuze, nu trebuia să întreb.

- Nu-i nimic, apoi reveni la problema banilor pentru vite. Eşti sigură că aţi putea creşte alte câteva ? într-adevăr, nu aveţi cum să profitaţi de pe urma locului dacă nu mai aduceţi animale. Cu ce o să trăiţi ?

- O să producem, intreveni Cherry, văzând-o pe Kate cam pierdută.

- Dar nu se poate doar aşa. Poate că a fost o soluţie altădată, dar acum trebuie să aveţi şi o sursă financiară, şi-şi fixă privirea pe Kate. Nu înţeleg cum de-aţi venit, crezând că deţineţi High Creek Downs.

- Te rog, nu-mi aminti! încerc să uit totul, pentru că prietenele mele au renunţat la posturile lor de profesoare ca să vină cu mine.

Mă simt îngrozitor.

- Nu ne pasă, surâse Cherry. Kate continuă să se facă vinovată, dar de fapt eu şi cu Lin am convins-o să vină. Dacă era după ea, ar fi vândut, deşi nici măcar nu primise o ofertă.

- înţeleg de ce aţi venit.. .dar nu şi de ce aţi rămas, mai ales că încă n-aţi luat legătura cu Mark.

- Adică el se aştepta să-i ofer imediat proprietatea

mea? se aprinse Kate.

- Da. L-aţi bulversat, ceea ce e o noutate, ţin să vă spun. Vreţi nişte viţei să-i îngrăşaţi şi să-i vindeţi apoi? reveni Paul.

- Dar nu avem bani de ei. Nu, o să creştem ceea ce avem şi o să producem lapte şi ouă. Şi-n plus, dobândim experienţă.

- Chiar dacă ajungeţi la sapă de lemn între timp?

- Deja suntem, adăugă Cherry liniştit, deci nu mai avem ce pierde. Toate bunurile noastre sunt câteva lucruri şi maşina, pe care vrem s-o vindem în oraş ca să luăm ce avem nevoie pentru casă.

- Şi o să punem câteva răsaduri de flori, ca să înfrumuseţăm locul. Acum arată cam rece, şi părăsit.

- Ciudat! râse Paul din nou. Cumpăraţi flori înainte să aveţi de mâncare?

- O să ne permitem câteva conserve sau aşa ceva. Şi sper să putem cumpăra un sac de orez ca să-l folosim cu lapte...

Kate se opri brusc, realizând că se destăinuia acestui bărbat fără un motiv anume. Poate că el avea să-i povestească totul nesuferitului său frate, care nu doar se va delecta cu greutăţile lor, dar va şi conchide că, în scurt timp, Kate va veni la el cu oferta de vânzare. Il întrebă pe Paul cum de proprietăţile au

acelaşi nume.

- Vine de la acest râu, explică el.

Al vostru a fost aici cu mult timp înainte ca străbunicul meu să achiziţioneze celălalt pământ. A făcut o ofertă celui ce deţinea High Crek, un predecesor al lui David Gleaves; şi era aşa de convins că-l va obţine, încât şi-a numit locul lui High Creek Downs.

Intuiţia masculină! gândeau ambele fete, cărora le sclipeau ochii; siguranţa că cel ce avea mai puţin, va vinde.

- Se pare că străbunicul tău ştia să anticipeze, zise Kate, cu riscul de a-l deranja pe Paul, care îi plăcea foarte mult, de altfel.

- Cu siguranţă. Toată familia e la fel, şi râse zgomotos. De-a lungul mai multor generaţii, atât la noi cât şi la familia Gleaves, a existat această încăpăţânare, pe de o parte, şi un sentiment de frustrare pe de alta.

- încăpăţânare, domnule Copeland? sări Kate.

- Să recunoaştem că terenul vostru nu a fost niciodată profitabil, o linişti Paul, iar Kate ştia că el are dreptate. O fâşie atât de îngustă de teren nu avea cum să aducă profit într-o asemenea regiune uscată şi secetoasă. Tatăl meu a achiziţionat

terenurile de pe celelalte laturi, şi atunci situaţia s-a înrăutăţit, pentru că dorea să le unească. La momentul respectiv, David Gleaves ajunsese la vârsta maturităţii, şi trăia singur. Dar nici nu voia să audă de vânzare. Apoi, Mark i-a făcut o ofertă ridicol de mare, fără rezultat. Şi singura lui rudă era o englezoaică, ce avea să refuze moştenirea, zicea Mark, aşa că a lăsat-o mai moale, mai ales că bătrânul nu avea unde să meargă.

Fetele schimbară câteva priviri. Cherry sugerase bunătatea lui Mark faţă de David Gleaves, chiar spunând că-l hrănise în toată regula. Astfel că şi Kate se văzu nevoită să-i admită acestă trăsătură de caracter. Insă era hotărâtă să nu-l agreeze niciodată, mai ales după scena prin care trecuse de faţă cu el. Cu ea nu se purtase galant, ba din contră, în loc să-i arate bunăvoinţă, aşa cum o făcuse fratele lui, o tratase cu sarcasm şi superficialitate.

Nici a doua întâlnire nu-i schimbase lui Kate opinia despre el. Se întâlniseră pe când Kate se străduia să repare gardul; Paul o ajutase şi-i adusese înapoi vaca şi viţelul, ceva mai devreme.

- Văd că eşti ocupată, auzi ea şi-l văzu pe Mark călare pe un murg, pe partea lui de pământ. N-o să ţină prea mult, să ştii.

Kate continuă să lucreze. Găsise într-un grajd din spatele casei nişte sârmă; deşi era ruginită, voia să termine treaba cât mai bine. Intr-un târziu, ridică ochii, foarte aprinsă în obraji.

- Doreaţi ceva, domnule Copeland?

- Să mă asigur că vacile voastre nu se mai rătăcesc din nou, şi descălecă rapid, agil, şi se apropie de gard, cercetându-l. Cât crezi că o să vă ajute? Şi dintr-o mişcare, rupse una dintre sârme, spre furia fetei, apoi începu să râdă.
Te sfătuiesc să încerci cu ceva mai bun decât cu o bucată de sârmă ruginită.

- Cum vă permiteţi să faceţi aşa ceva? sări Kate. Acum, reparaţi-o!

Sprâncenele lui se arcuiră arogant.

- Gardul vă aparţine, aşa că aveţi grijă să fie reparat cât mai curând, zise el calm.

- Iar eu tocmai v-am zis că trebuie să-l reparaţi dumneavoastră. Era perfect până ce v-aţi băgat nasul!

O replică ridicolă, pe care el o întâmpină cu mult amuzament. Kate deveni şi mai furioasă pentru umilirea pe care o suferea, încât ar fi fost în stare să-l plesnească, pentru a-i şterge rânjetul de pe faţă.

Ochii lui o ţintuiau în continuare, parcă

dezbrăcând-o de hainele de pe ea. Kate realiză imediat că cel din faţa ei arăta superb şi că îmbrăcămintea lui avea o simplă funcţie de decor - o pereche de blugi strâmţi, o cămaşă în carouri şi o pălărie cu boruri late, dată pe spate. Pielea bronzată nu-i ascundea pistruii din colţul ochilor albaştri. Un bărbat extraordinar de chipeş, dar şi de puternic. şi mult prea arogant din cauza averii pe care o deţinea. Cu accentul lui australian, îi repetă că trebuie să repare gardul, pentru ca în momentul următor să fie din nou pe cal. Kate rămase în urma lui, cu o replică acidă pe buze.

Capitolul 4

Prin fereastra sufrageriei, Kate îl zări pe Paul apropiindu-se. O cuprinse o emoţie ciudată, astfel încât încercă să-şi analizeze sentimentele faţă de acest australian care îşi oferea întotdeauna ajutorul. Trecuse o lună de la sosirea lor, una chiar foarte plăcută; casa începuse să prindă contur cu lucrările pe care le făceau fetele - vopsit, curăţat, renovat, înlocuit mobilier, unde le permitea bugetul.

- Ce zici de asta?

Lin vorbea singură afară. Paul încă nu ajunsese, iar Cherry curăţa coteţul. Kate cosea perdele la maşina de cusut pe care Paul le-o adusese cu câteva zile în urmă. Cherry îl întrebase dacă e căsătorit, iar el răspunsese că nu.

- Dar.. .fratele tău?

- Mark, căsătorit? râse el.

E mult prea preocupat cu munca. Au fost femei în viaţa lui, pentru o scurtă perioadă de timp.

Kate o privi pe Cherry, care brusc, prinse culoare în obraji.. ..ceea ce o nemulţumea oarecum. Spera ca prietena ei să nu se simtă atrasă de acea brută!

- O să fiţi foarte frumoase pe lângă noua culoare a casei, continua Lin singură. Iar acum.dacă stau să mă gândesc, oare cum ar fi să avem un gazon?

- N-o să aveţi, zise Paul, iar Kate se opri din cusut, visătoare. Nu aveţi destulă apă.

- M-ai speriat de moarte. Cum de voi australienii sunteţi aşa de înalţi, şi totuşi, atât de silenţioşi ?

- Pârâul are să sece la un moment dat, explică el.

- Mi-ar plăcea un gazon, e tipic englezesc.

- Dar acum nu eşti în Anglia.

Kate îi asculta, cu privirea pe geam, către partea ei de pământ care se sălbăticise. O zonă împădurită cu o mulţime de copaci exotici, şi pe care Paul o considera inutilă. Poate că era inutilă, însă era naturală; nimic mai atractiv decât ceea ce era oferit de natură. Bineînţeles, asta nu însemna că este şi profitabil, şi probabil că Mark o privea cu dispreţ că nu încercase a o defrişa. Poate că asta îi tăia avântul de a vedea High Creek drept o posibilă viitoare achiziţie. Iar fetele erau încântate de locul lor; încă mai împărţeau camera cea mare, iar celelalte două se aflau în curs de redecorare. Mobila care nu suportase curăţarea sau lustruirea, fusese revopsită în alb, pentru a se potrivi cu restul casei.

De afară se auziră din nou voci. Paul admira plantele, iar Lin ar fi vrut să cumpere mai multe, pentru viitoarea terasă.

- Va trebui să o recondiţionaţi în totalitate,

observă Paul. Vă trimit un om, dacă vreţi.

- Mie-mi convine, dar ştii cum e Kate. Dacă-i intră în cap că o faci din milă, ne-am ars! Apropo, Kate spune că nu ceri preţul corect pe viţei, zice că-i dai prea ieftin.

- Nu sunt ai mei, oricum; sunt ai lui Mark.

- Ştii la ce mă refer.

- Kate e cam încăpăţânată, nu? zise el după o scurtă tăcere.

- Mă tem că da; în mare parte, din mândrie. Din casă apăru Kate. Chiar despre tine vorbeam. Paul s-a oferit să ne ajute cu terasa.

Kate îi aruncă o privire fugară. în ultimele zile, când se întâlniseră, remarcase admiraţia din ochii lui blânzi, faţă de primele întâlniri. Iar acum o recunoştea din nou, însoţită de un surâs. Era clar că se bucura că o vede.

- Doar dacă mă laşi să plătesc. Ar fi minunat să reparăm terasa, dar nu pot accepta lucruri gratuite, Paul.

El se încruntă şi se lăsă pe trunchiul uni arbore de acacia.

- Nu te-ai gândit că-mi face plăcere să vă ajut? Ti-am spus încă de la început că-ţi admir curajul. şi întinse o mână spre Cherry care se apropia cu coşul

cu ouă. Mă refer la toate trei. Aveţi atât de multă voinţă să păstraţi locul, să-l readuceţi la viaţă, încât mă simt obligat să ajut.

- Iţi suntem recunoscătoare pentru asta, dar continua să-i spună că nu poate accepta ajutorul fără plată. Incă mai avem ceva rezerve, şi mai este şi maşina.

Apăru Cherry, iar subiectul fusese lăsat la o patre.

- De fapt, începu Paul, venisem să vă invit la o mică petrecere pe care o dau la mine, joi. O să trimit după voi camioneta de la fermă, pe la opt seara, deci să nu vă faceţi grijă pentru transport.

Subtil, gândi Kate - le oferea transport pentru a le scuti de o cheltuială, deşi ar fi consumat foarte puţin. Se pare, însă, că el încerca să le scutească de orice cheltuială, iar asta îi plăcea la Paul. Printre altele.. .Kate rămase a-l urmări cum se întorcea de unde venise.

- Ar trebui să ne mutăm maşina din drum, observă Kate. Incurcă pe toţi cei care vor să vină pe-aici.

- Care toţi? se miră Lin. Am lăsat-o aşa pentru că nu mă aşteptam la vizitatori. Şi oricum, drumul nu e de fapt un drum, ci o cărăruie.

Iar Paul vine de obicei călare. Mi-ar plăcea să mă lase şi pe mine să călăresc.

- Sugerează-i, o sfătui Cherry; adică, dă-i un semn că ai vrea.

- Crezi ? Aş putea să mă plimb printre bărbaţii aceştia chipeşi de pe-aici, şi poate că unul dintre ei m-ar trage jos de pe cal - exact cum îmi închupuiam, dar se opri brusc. Aia nu e un bărbat chipeş! Trebuie să-mi aduc binoclul! şi intră în casă, lăsându-le pe fete cu ochii în soare, încercând să desluşească cine erau cei doi călăreţi care se desluşeau în direcţia High Creek Downs.

- E o femeie, zise Kate.

- Dumnezeule.. .O femeie foarte elegantă, le informă Lin uitându-se prin binoclu. E negresă. Şi cu cine credeţi că e?

- Cu Mark, răspunse Cherry, abia şoptit.

- Exact! Nici nu-mi imaginez cum e să călăreşti cu o femeie în timpul programului de lucru! Vrei să te uiţi, o întrebă pe Kate.

Kate acceptă, evitând privirea lui Cherry. Chiar şi de la distanţă, se observa eleganţa şi frumuseţea femeii. Cu siguranţă, aparţinea acelei elite de care le vorbise Cherry. Ezitând, Kate îi dădu binoclul şi acesteia din urmă.

- Arată extraordinar, comentă Cherry şi înapoie binoclul, după care ridică imediat coşul cu ouă şi

intră în casă.

Kate o urmări, bănuitoare. Prietena ei avusese mai multe discuţii cu Mark în săptămânile ce trecuseră. Astfel, fetele aflaseră că High Creek Downs avea propria şcoală şi un magazin, şi că îngrijitorii locuiau în căsuţe moderne împreună cu familiile lor. Astea le aflase într-o seară în care
Cherry se plimba, iar Mark se oferise s-o conducă acasă. Intr-o altă seară, Cherry le povesti despre ferma de dincolo de păduricea lor, care se numea Walden Downs, şi care aparţinea unui prieten de-al lui Mark, James Randall. De data aceasta, îl întâlnise pe Mark în timp ce mergea să mulgă vaca. Apoi, Cherry le informase că cei doi fraţi aveau avioane particulare cu care survolau ferma sau mergeau pe coastă.

In ziua cu petrecerea, fetele se treziră ca de obicei odată cu găinile şi toată dimineaţa se agitară continuu. Aduseseră cu ele şi rochii mai elegante, crezând că se vor integra elitei de fermieri din acea zonă. Insă abia acum prinseseră ocazia de a se schimba, după toată munca depusă. Până acum nu purtaseră altceva în afară de salopetele cumpărate la prima ieşire la Woomgera, cel mai apropiat oraş. Munca dură le stricase pielea mâinilor. De aceea,

renunţară să mai muncească în ziua respectivă, dedicându-se îmbăierii şi dichisirii complete. Lin îşi călcă rochia, în timp ce Kate o coafa pe Cherry. Aceasta din urmă găti prânzul în timp ce celelalte îşi uscară părul la cădura soarelui; după-masă, făcură schimb de locuri.

- în sfârşit, viaţă adevărată! exclamă Lin, dansând în faţa unei oglinzi sparte. Cred că asta am aşteptat cel mai mult. Şi să ştiţi că puteţi aprecia un lucru doar atunci când nu-l mai aveţi.

- Foarte adevărat, admise Kate. Acasă, totul ni se părea atât de sigur. Puteam merge în orice club voiam, dar nu ne-a atras.

Paul se ţinu de cuvânt şi trimise camioneta. Toate se urcară în spate. Şoferul le cercetă amuzat.

- Mă întreb ce s-a bârfit despre noi, şopti Cherry.

- Multe; poţi fi sigură de-asta, zise Kate, referindu-se la Mark şi întrebându-se dacă avea să-şi calce pe mândrie cu această ocazie mai specială.

Mark trecuse pe la ele la scurt timp după incidentul cu gardul. Kate era singură, fetele fiind plecate la noile răsaduri, pe care tocmai le făcuseră. La început, Mark se arătase rece şi distant, amintindu-i că ea e responsabilă pentru vitele care se rătăcesc şi o ameninţase că animalele lui îi vor

distruge mica porţiune de păşune pe care o aveau. Discuţia lor se apropiase de o ceartă, aducând-o pe Kate în pragul furiei, în timp ce el îşi păstrase calmul imperturbabil. Cercetând-o cu ochii lui albaştri, de pe scara terasei, el plonjase cu o mişcare graţioasă în scaunul maşinii sale, lăsând un nor de praf în urmă. Totuşi, vizita lui o alertase pe Kate, care se apucă imediat să repare gardul şi mai bine, pentru că nu-şi putea permite să fie invadată de turmele lui. Dar îl dispreţuia pentru faptul că nu-i oferise nici măcar un om de-al lui ca ajutor. La urma urmei, avea un om care făcea astfel de treburi şi pe care, cu siguranţă, că nu l-ar fi deranjat să arunce o privire şi la gardul lor. Ar fi fost un gest de bun-simţ, aşa cum Paul ştiuse să se ofere. Insă Mark nu era capabil de aşa ceva, în afara situaţiei în care ar fi fost terenul lui. Cu cât îi îngreuna situaţia, cu atât Kate i-l va vinde mai repede - aceasta era bănuiala lui, şi acţiona ca atare. Cherry ştia de comportamenul său dur, dar considera că dacă prietena ei s-ar fi arătat mai amabilă, şi Mark şi-ar fi schimbat atitudinea.

- Să fiu amabilă ? Cu el ? Nici vorbă !

Astfel că Cherry se resemnase, convinsă că atitudinea lui Kate era rezulatatul umilirii pe care o suferise.

- Cred că toată lumea râde de noi pe la spate, remarcă Lin. Trei proaste care apar aici, crezând că pot trăi dintr-o fâşie de teren sălbatic.

- Dar trăim, îi aminti Cherry.

- Adică respirăm, dacă la asta te referi, izbucni Kate. Dar cel puţin eu încep să mă simt ca un teren de bătaie pentru toată lumea.

- Lasă-i în pace, Kate, o linişti Lin. In seara asta suntem musafiri aleşi. Bucuraţi-vă pe îndelete, căci nu se ştie când mai prindem aşa ceva!

De după deal începură a se vedea luminile de la Cunya River Downs.

- Nu-i aşa că e minunat? se entuziasmă Cherry în momentul în care maşina intră pe drumul principal. E modernă, şi cred că e de o vârstă cu Mark.

Maşina opri undeva în lateral, iar şoferul le conduse într-o clădire secundară, un fel de şopron luminat, în faţa căruia erau parcate mai multe maşini. Dinăuntru se auzea muzică dată foarte tare.

Paul le ieşi imediat în întâmpinare; era clar că le aşteptase. Purta cămaşă şi pantaloni de stofă, de culoare maro. O fixă pe Kate încă de la prima privire, iar ea se înroşi, coborând ochii. Arătacu totalul alta decât cea pe care o ştia el, prăfuită şi dezordonată.

- Arătaţi uimitor! Intraţi, ca să cunoaşteţi pe toată

lumea!

După cum se aşteptau, le întâmpinară priviri curioase
printre multele strângeri de mână. James Randall fu singurul pe faţa căruia nu citiră vreo urmă de ironie. Din contră, el se arătă admirativ faţă de eforturile lor, şi le-o declară deschis. In timp ce discutau cu el, Kate îl observă undeva în spate pe Mark, cu un aer de superioritate şi mai pronunţat. Purta un costum gri, care i se potrivea perfect cu statura şi cu bronzul pielii. Ridurile albe din colţul ochilor săi albaştri aveau acelaşi efect contrastant, la fel ca şi blondul părului. Privirea lui o întâlni pe a lui Kate, şi amândoi rămaseră aşa, cercetându-se. Ea se îmbujora, aducându-şi aminte de incidentul umilitor de la prima lor întâlnire. Observă cum buzele lui se contractă într-un surâs, ca şi cum i-ar fi citit gândurile. înghiţind în sec, ea îi întoarse spatele, concentrându-se la conversaţia pe care o purtau prietenele ei.

Lumea continua să apară, şi fiecare se prezentă; locul deveni un spaţiu plin de veselie, de muzică, de distracţie. Cele trei fete nu duceau lipsă de parteneri. Dansară atât cu îngrijitorii fermei, cât şi cu invitaţii, şi primiră nenumărate complimente. James o ceru pe Lin de câteva ori, Mark pe Cherry. Devenise vizibilă

atracţia lui Mark pentru Harriet Courtenay, fata cu care fusese văzut călărind. Aceasta purta o rochie strâmtă, care i se potrivea, şi care costase o avere, în opinia lui Lin.

- Se zvoneşte că şeful şi Harriet ar putea rămâne împreună pentru totdeauna, auzi Kate pe un îngrijitor, în timpul unui dans. Fac o pereche potrivită, nu crezi?

Kate încuviinţă, pentru că nu avea ce face. Dar în sinea ei o dispreţuia pe fată, la fel de mult ca pe Mark. Şi nu-i considera o pereche potrivită.. .deşi arătau bine împreună. Ambii aveau un aer de superioritate şi făceau parte din aristocraţia satului. Kate nu se aşteptase la o invitaţie din partea lui, şi tocmai de aceea se miră când îl văzu apropiindu-se de ea. Deci, până la urmă tot renunţase la animozităţile dintre ei pentru câteva minute. Rămaseră tăcuţi mult timp după începerea melodiei.

- Vă distraţi, domnişoară Beresford? rupse el tăcerea.

Avea un stil aparte de a o conduce, care îi dădea senzaţii
necunoscute lui Kate.

- Foarte mult, mulţumesc, încercă ea să pară drăguţă, şi inima începu a-i bate cu putere,

conştientizând apropierea lor şi faptul că se atingeau.

- Se pare că aţi dat lovitura cu fratele meu. Mi-a spus că se va ocupa să vă pună lumină.

- Vă supără? întrebă ea fără a se gândi, ştiind că el s-ar opune acestui tip de ajutor.

- Nu mă priveşte. Paul se descurcă singur.

- Ne-a spus că ferma vă aparţine, că el doar o administrează.

El tăcu, încordat.

- Paul s-a purtat foarte frumos cu noi, murmură ea, nemaiputând suporta atmosfera apăsătoare, deşi nu ştia din ce cauză.

- Cred şi eu. Mi-a zis şi de viţeii pe care vi i-a oferit.

- Nu putem să-i cumpărăm; cel puţin, nu acum.

- Nu acum? zise el sarcastic. Vă aşteptaţi să prosperaţi ?

- Poate credeţi că suntem proaste prin faptul că avem încredere în posibilitatea de a obţine profit cu High Creek.

- Nu cred, sunt sigur.

Dar e treaba voastră, şi probabil că încăpăţânarea tipic englezească vă va îndruma până la capăt.

Se referise la naţionalitatea lor cu bună ştiinţă, iar Kate se simţi atinsă.

- Să ştiţi, domnule Copeland, că avem aşteptări destul de mari cu pământul nostru. Nu suntem total necunoscătoare în domeniu. însă regretă această ieşire, căci el se interesă dacă trăise la o fermă în Anglia. Era ceva mai mică, recunoscu ea.

- Adică? Ce suprafaţă?

- Nu prea mare.

- Bine, dar ce suprafaţă?

- Păi. şi ceva dinlăuntrul ei o îndemna să-l privească drept în ochi.

Momentul începea să i se pară amuzant, şi, pentru o clipă, se gândi să mintă. însă ochii lui pătrunzători o deposedau de orice putere de a-l minţi.

- Era mai mare sau mai mică de un acru ?

- Mai mică.

Inevitabil, el izbucni în râs, iar Kate se înroşi, conştientă că Harriet o priveşte. Observă furia mocnită a acesteia, dar nu i-o înţelegea. Mark se opri o clipă, ţinând-o de mâini şi fixând-o, încă amuzat.

- Şi ziceţi că aţi căpătat experienţă? Mă surprindeţi, domnişoară!

Ea îl privea uimită; ochii lui păstrau aceeaşi notă amuzată, care-i dădea fiori lui Kate. îl găsea foarte atractiv! Era perfect: ca fizic, personalitate şi

încredere în sine. Probabil că era idealul de perfecţiune pentru majoritatea femeilor. Dacă n-ar fi fost atât de arogant şi cu acel aer de superioritate.. .însă, fratele lui i-o luase înainte; Kate începu să-l caute prin mulţimea zgomotoasă pe acesta din urmă. Paul dansa cu Cherry, dar ambii se uitau în direcţia lor. Paul o fixa pe Kate, iar Cherry pe Mark. Şi Mark observase acest lucru; chiar şi el se uita spre ceilalţi doi. Era pe punctul de a spune ceva, însă chiar atunci muzica se opri şi cineva anunţă că era vremea ca toată lumea să iasă pentru nişte răcoritoare. Mark mulţumi pentru dans printr-un gest din cap. Kate se întoarse la prietenele ei şi ieşiră afară să mănânce.

- Pui! exclamă Lin. O să mă îndop până nu mai pot!

Se aşezară pe o bancă. în faţa lor, pe un deal, se vedea întreaga fermă, luminată, iar undeva în apropiere se zăreau luminile mai stinse ale unei case, al cărei proprietar nu putuse veni la petrecere. Satul era alcătuit dintr-o comunitate care se autoîntreţinea. Pentru o clipă, Kate îşi aminti de ciudata reacţie pe care Mark o avusese când îi povestise că Paul se recomandase drept administratorul de la Cunya River Downs. Aproape că-i displăcuse ideea. Erau multe

lucruri pe care ea nu le înţelegea, dar lăsă problema pentru a se alătura conversaţiei fetelor.

Lin încă vorbea despre mâncare.

- Mai bine aduceam nişte plase, ca să luăm şi pentru acasă!

- Acasă?

- De ce nu? Am putea mânca de trei ori dintr-o porţie, deci gazdele ar scăpa ieftin, dar se vedea că nu vorbeşte serios, iar fetele începură să râdă. O să mă gândesc la scena asta mâine, când Cherry ne va întreba dacă preferăm ouăle prăjite, fierte sau omletă, dacă vrem să terminăm sosul de ieri sau crema de vanilie.

- Ai dreptate, o să ne lipsească toate astea.

- Mă bucur că vă place mâncarea, se auzi o voce din spatele lor.

- Sper .că n-ai auzit? zâmbi Kate, perfect conştientă că Paul auzise totul.

Insă ea îl fixă pe fratele lui. Veniseră amândoi pe furiş şi aşteptară tăcuţi acest moment.

- Ba da, dezvălui Mark. Deci aţi ajuns la sapă de lemn deja? şi ochii lui cercetau colţul liber de la capătul băncii, căci Paul deja se instalase lângă Kate.

- Nu suntem chiar aşa de sărace, motivă Cherry, zâmbindu-i lui Mark. Ba chiar e distractiv să ne

descurcăm cu ce avem.

Mark o privea cu mare interes pe Cherry, dând naştere unor sentimente de invidie în sufletul lui Kate. Tipul era un pericol absolut, cu atracţia irezistibilă pe care o degaja. Iar Cherry - raţionala Cherry - se pierdea în privirea lui, prinzând culoare în obraji. Pe Kate o încercă un sentiment de compasiune la adresa prietenei ei. Dacă Cherry avea de suferit, ea nu- şi va ierta niciodată că acceptase venirea aici, deşi fetele insistaseră foarte mult. Mark îşi mută zona de interes spre Kate. In lumina focului, ea observă indiferenţa cu care o măsura din cap până-n picioare. Kate îşi plecă ochii în farfurie, continuând să mănânce. O cuprinseseră mici furnicături, un fior rece la gândul atitudinii lui Cherry, pe de o parte, realizând că, de fapt, ea îl evita pe Mark, pe de altă parte.. .deşi n-ar fi trebuit.

Dintr-o dată, îşi îndreptă atenţia spre Paul, cu care intră într-o discuţie insipidă.

- Doar glumeam pe seama mâncării. Ideea e că noi producem foarte puţină carne.

Lin observă schimbarea de situaţie, ceea ce-i dădu de bănuit. De asemenea, şi Paul se arătă surprins de repeziciunea cu care Kate vorbea. Insă ochii aceia albaştri o ţintuiau cu o forţă căreia nu-i

putea rezista. Paul se ridică, întrebându-le dacă nu doreau ceva de băut; Cherry îl urmă. Apăru şi James şi intră în vorbă cu Lin, care uită că voia să mănânce cât mai mult. James o invită la dans, iar ea sări imediat în picioare, îndepărtându-se cu australianul ei puternic.

Se lăsă o tăcere adâncă, tensionată. Mark stătea la un capăt al băncii, Kate, la celălalt. Focul ardea, răspândindu-şi flacăra, luminând feţele musafirilor. Se auziră notele de început ale unui vals.

- Domnişoară Beresford.am impresia că aţi dori să discutaţi propunerea de vânzare a terenulului dumneavoastră, şi că eu trebuie să fac prima mişcare.

Ea privi undeva în gol, mirată că el îşi compromitea într-atât imaginea, dar şi furioasă pe concluzia la care el ajunsese.

Ar fi vrut să-i răspundă obraznic, dar îşi aminti că era invitata fratelui său.

- Serios, a fost doar o glumă.

- Eu cred că nu, insistă Mark, spre nemulţumirea ei. Problema cu voi, englezii, este că încăpăţânarea şi mândria poate să vă ruineze complet.

Ştiţi foarte bine că nu veţi supravieţui prea mult; deci, dacă vă gândiţi puţin, mi-aţi vinde-o acum.. .cât

sunt darnic.

Nici urmă de zâmbet pe chipul său. Acum, Mark juca rolul omului de afaceri - dur, nemilos, care se târguia, şi care, dacă era refuzat, n-avea să mai revină cu aceeaşi ofertă generoasă. îi oferi, într-adevăr un preţ foarte bun, mai mult decât valora terenul.

- Presupun că toată lumea ştie de greşeala pe care am făcut-o, îl ignoră ea; flăcările se jucau pe chipul ei, şi reuşi să ţină privirea sus, conştientă că a lui va fi rece, nervoasă şi nerăbdătoare din cauza refuzului.

- Nu mi s-a părut necesar să informez pe altcineva în afară de fratele meu, răspunse el după o pauză. Nu-mi stă în fire să repet incidentele neinteresante pentru ascultător.

- Imi cer scuze.. încercă ea; replica lui o duruse.

Urmă o tăcere, după care apăru Harriet, toată un zâmbet pentru Mark.

- Vă întrerup? intră ea în vorbă pe un ton uşor respingător. Toată lumea dansează; ne întrebam unde eşti.

El îi zâmbi în loc de răspuns, iar Kate observă o urmă de aroganţă. Mark Copeland nu era bărbatul căruia să i se dicteze ce să facă, şi avea o manieră

foarte subtilă de a arăta acest lucru.

- Am de discutat nişte afceri cu domnişoara Beresford, şi se mută nemulţumit în altă poziţie. Vin imediat.

- Aşa e. Scuză-mă că v-am întrerupt, zise fata, apoi îi aruncă lui Kate o căutătură potrivnică şi dispăru.

- Nu avem ce afaceri să discutăm, domnule Copeland, îi aminti ea cu răceală, şi se ridică.

Şi Mark se ridică, înaintând spre terasa din faţa şopronului, împreună cu ea.

- Nu gândeşti corect, o avertiză.

Kate încercă să se oprească, însă el îşi continuă mersul, încât şi ea se văzu nevoită să meargă mai departe. Ar fi putut foarte bine să-l lase acolo, însă conştiinţa îi dicta altceva. Ceva prindea viaţă înlăuntrul ei; era conştientă de atracţia acestui bărbat şi de aerul lui de superioritate. îl simţea undeva departe, chiar şi atunci când stăteau unul lângă celălalt. Un miros plăcut de ierburi sălbatice îi gâdilă simţurile - probabil parfumul lui; şi-i plăcea.

- N-aţi fi venit dacă aţi fi ştiut cum e locul. Deci, de ce vă încăpăţânaţi?

- Poate că aveţi dreptate, recunoscu ea, urmându-l deşi nu ştia unde o conduce. Ne plac

provocările, domnule Copeland. Cred că la fel ar fi făcut şi strămoşii voştri. High Creek e o astfel de provocare. Odată ce ne instalăm confortabil, vom avea destul timp şi să lucrăm pământul. Vom vinde maşina ca să cumpărăm lucrurile necesare ; îndată ce terenul va produce ceva, vom cumpăra şi animale.

- Fratele meu mi-a spus că nu vreţi să cumpăraţi vitele de la el pentru că sunt prea ieftine, zise el amuzat.

- Nu le dă cu preţul de pe piaţă.

- Din nou mândria, nu? Vrea să vă ajute. Şi doar v-am zis că a dat lovitura.

Kate nu răspunse, pentru că ştia unde bate el. Paul se însenina îndată ce o vedea, şi chiar ea simţise nevoia de a-şi analiza sentimentele faţă de el.

Fără îndoială că o plăcea, deşi niciuna dintre fete nu păreau conştiente de acest lucru.

- O să le cumpărăm la preţul pieţei, atunci când va fi timpul.

- Şi cam când estimaţi că se va întâmpla? Incetini pasul pentru ca ea să-l ajungă.

Kate întoarse capul - ferma rămăsese mult în urma lor. Singură, în sălbăticie cu acest bărbat, se simţea rătăcită; nu adia nici măcar briza; deasupra lor, luna se întrevedea calmă şi rece printre ramurile

copacilor. In faţa lor, culmile vălurite ale dealurilor se topeau în peisajul incert.

- Imi dau seama că va trece ceva timp, răspunse ea pe un ton ridicat, semn că era emoţionată. Dar nu ne supără. Suntem hotărâte să încercăm.

- Femeile nu sunt bune de fermieri.

Mark încetini şi mai mult, iar Kate ar fi vrut să fugă înapoi, ceea ce ar fi fost ridicol, pentru că era în perfectă siguranţă alături de el.

- Multe femei duc o astfel de viaţă, îi aminti ea. Şi sunt la fel de bune ca bărbaţii.

- Natura n-a înzestrat femeile cu darul necesar unei astfel de munci, o privi el de sus, uşor deranjat de replica ei. Cele la care vă referiţi, angajează bărbaţi; altfel nu s-ar putea descurca.

Kate strânse din dinţi. I-ar fi fost mult mai uşor să-i spună în faţă ce credea despre el: că era doar un mascul plin de sine, care considera femeile drept sexul slab din toate punctele de vedere. în schimb, se opri brusc, cercetând depărtările.

- N-ar fi mai bine să ne întoarcem? Lumea o să se întrebe unde suntem.

- Noi pornim de multe ori aşa, aiurea. Poate că sunt şi alţii care fac acelaşi lucru, acum.

Stăteau foarte apropiaţi. Mark părea un gigant cu

statura lui dreaptă şi impozantă, faţă de a ei.

- Unii îşi fură sărutări pe întuneric.

Ceva nedefinit în sufletul ei o avertiza pe Kate că trebuie să fugă de atracţia din ce în ce mai irezistibilă a acestui bărbat.

- Să revenim la problema terenului meu, se grăbi ea. Eu vorbesc foarte serios. Iar prietenele mele consideră că ar trebui să încercăm.

Pe chipul lui apăru o urmă de încordare, dar nu făcu nicio mişcare. Adia o briză uşoară care aducea cu ea un parfum discret de pini, de pe dealurile lăturalnice. Undeva, între şorpon şi casa propriu-zisă, se vedeau formele incerte ale cailor. Doar păsăirle nopţii tulburau liniştea din când în când; întreaga atmosferă părea învăluită într-un mister de nedesluşit, iar Kate simţea parcă apăsarea realităţii din care-şi dorea să scape - deşi n-o făcea.

- Am încercat să vă ajut încă de la început, domnişoară Beresford, răsună vocea lui, sperând că dacă am să vă înşirui toate neajunsurile, nu veţi veni. Nu m-aţi ascultat, iar acum mă refuzaţi. N-am să vă mai fac alte oferte. Dacă veţi avea nevoie de ajutor, şi veţi avea, dumneavoastră veţi fi cea care va veni la mine. Iar atunci am să vă fac o ofertă la preţul pieţei, şi-atât.

Kate simţi un nod în gât - de teamă. Dacă într-adevăr vor fi nevoite să vândă curând, iar Mark nu le va oferi nici măcar cu ce să ajungă acasă? Atunci chiar că ar fi fost la ananghie. Dar dacă se va dovedi destul de generos încât să le dea contravaloarea biletelor? Ce vor face în Anglia fără bani şi fără locuinţă? Mai bine ar fi acceptat acum, considerând că el va înţelege confuzia generală în care se zbătea. Şi totuşi, cum să accepte oferta fără a se consulta cu fetele? Mai ales că toate iubeau acest loc, cu toate imperfecţiuinile lui şi cu senzaţia de Linişte interioară pe care o inspira. Aveau o plăcere deosebită în a renova şi a planta flori. Aşa că Mark se văzu refuzat din nou.

- Imi asum acest risc, murmură ea şi-i auzi respiraţia accelerată.

- Am încheiat subiectul, conchise el şi se îndreptă spre marea de lumină ce răzbătea din direcţia casei.

Capitolul 5

Kate nu putea ţine pasul cu el. Ceea ce n-o împiedica să se intereseze de intenţiile pe care le avea.

- Vă veţi opune ajutorului pe care Paul vrea să ni-l ofere?

- Deja v-am spus că Paul face cum doreşte.

- Dar oamenii sunt ai dumneavoastră ?

- Oamenii?

- Paul va veni cu câţiva ca să ne aranjeze curentul. Toate firele sunt undeva în afara casei - dar cred că ştiţi deja, dacă lui David Gleaves îi mergea lumina. Vă supăraţi. ? adăugă Kate după o pauză.

Brusc, Mark se opri şi se întoarse pe călcâie către ea. Privirea lui cu luciri întunecate o lăsă fără cuvinte.

- Domnişoară Beresford, de câte ori trebuie să vă spun că nu mă priveşte ce face el ?

Nu are nevoie de permisiunea mea!

îşi reluă mersul grăbit şi nervos. Doar ritmul vioi al muzicii răzbătea până la ei. Lui Kate i se părea ciudat că Mark se enervase din cauza aluziei la dependenţa lui Paul faţă de el. Era pentru a doua oară când se manifesta astfel, deşi cu prima ocazie doar o repezise. Acum se înfuriase de-a binelea.

Două zile mai târziu, scena reveni în mintea lui

Kate când Cherry, bucuroasă că aveau curent, confecţiona un abajur. Lin tocmai mulsese vaca.

Cealaltă vacă o lăsaseră la Paul pentru a-şi hrăni viţelul, dar Paul le spusese că singurul motiv pentru care o păstrează e că dădea lapte.

- Va trebui să-i separăm? O să hrăniţi viţelul artificial. O să vă trimit eu nişte materiale.

- De ce să-i separăm, interveni Kate. Nu vreau.

Paul surâse uşor, aluzie la adresa lipsei de cunoştinţe ale englezoaicelor.

- Tocmai am primit o invitaţie la Walden Downs, la James, zise Lin care începu a se admira în oglindă. Oare m-a văzut în halul în care sunt ? Nu mai contează. James se ducea la Mark şi s-a oprit să mă întrebe dacă nu vreau să-i văd ferma. Vine mâine dimineaţă. Te superi dacă-mi iau zi liberă, sefa?

- Din moment ce nu primiţi nicio răsplată materială, nu văd de ce te-aş refuza, zâmbi Kate. Mă gândeam eu că are să te invite la el. La petrecere n-a avut ochi pentru altcineva şi mi-a zis că ar vrea să te prezinte fetiţei lui.

- Da, o cheamă Emma şi are patru ani, şi Lin intră în cameră, iar celelalte fete rămaseră să schimbe priviri între ele.

- Mi-a plăcut foarte mult James, remarcă Cherry.

Crezi că e interesat de Lin?

- Aşa părea, deşi, nu mi se pare genul care să acţioneze chiar aşa de repede cum o face.

- Nici mie. E un tip calculat, deşi arată foarte deschis şi săritor, dar cred că are oarecare rezerve în ce priveşte femeile.

- Adică, se decide greu?

- Da. zise Cherry gânditoare. Dar cred că şi noi ne cam pripim cu concluziile; el doar a invitat-o să-i cunoască fiica.

După ce Lin se întoarse din vizita anunţată, fetele începură a o studia cu mare interes.

- Mi s-a oferit de lucru, începu Lin. James vrea să am grijă de Emma.

Prietenele ei rămaseră mirate. Nici Lin nu arăta prea mulţumită, ceea ce o făcea pe Kate să se întrebe dacă nu cumva oferta o jignise. Oare Lin sperase ca James să fie interesat exclusiv de persoana ei?

- Adică.. .trebuie să stai acolo? întrebă Kate cu gândul la distanţa mare care era până la Walden Downs.

- Da. Emma încă n-a avut o doică; menajerele au avut grijă de ea. Iar James crede că ar fi timpul să aibă pe cineva în permanenţă. Şi m-a rugat pe mine,

pentru că vrea ca fata să mai şi înveţe câte ceva. I-am spus odată că sunt profesoară. şi se aşeză, nesigură, pe un scaun.

- Dar încă nu te-ai decis.

- I-am zis că mă mai gândesc.. .Nu cred că ar trebui să accept. Mai degrabă aş sta aici cu voi.

- Cum e fetiţa? se interesă Kate.

- E o scumpete; are păr blond şi ochi albaştri - ca o păpuşă. Mi-ar fi uşor. Iar James îi este foarte devotat. Lin îşi întoarse privirea spre fereastră ca şi cum nu dorea să dea ochii cu fetele.

- Fac nişte ceai, zise Cherry. Masa e aproape gata.

- Dacă vrei să accepţi, fă-o! o sfătui Kate în lipsa lui Cherry. Noi nu ne supărăm, dar îţi vom duce dorul.

- După cum spunem, am să mă mai gândesc. Dar sunt aproape sigură că o să refuz, şi din nou îşi feri privirea. Nu cred că e bine să mă văd prea mult cu James, iar dacă o să stau acolo, n-am să-l pot evita.

- Inţeleg. Kate nu mai comentă nimic. Lin trebuia să se decidă singură. Kate îşi aminti de faptul că James nu-şi mai dorise o altă femeie după moartea soţiei, deci era clar că singurul său interes în ce o priveşte pe Lin avea legătură cu postul propus.

După o săptămână, Paul readuse subiectul în discuţie. James venise la el, se pare, şi-i menţionase

oferta pe care i-o făcuse lui Lin.

- Părea foarte încântat. Lin ce zice?

El şi cu Kate erau singuri pe teresa abia renovată, la capătul căreia fuseseră agăţaţi lăstarii de viţă de vie. Fetele plecaseră să se plimbe, dar Kate se simţea prea obosită pentru a le urma. Toată ziua lucrase pământul, pentru a-l pregăti de însămânţare. Paul venise să-i aducă lui Lin nişte ziare pe care i le promisese - ceea ce era, de fapt, doar o scuză, mai ales că era a treia oară în acea săptămână când venea la High Creek. Interesul lui faţă de Kate creştea cu fiecare vizită, deşi păstrase o atitudine destul de rezervată, şi prin asta semăna cu fratele lui. Caracterul său australian se reflecta în modul lui rar de a vorbi şi-n mişcările lente. Paul aştepta un semn de la ea, credea Kate, pentru ca apoi să face el următorul pas. însă gândurile ei se îndreptau spre Mark, a cărui imagine stăruia în mintea ei încă din noaptea petreceii. Fără îndoială că pe Paul îl plăcea mai mult, din moment ce Mark îi displăcea. Acesta din urmă se arăta prea înfumurat şi prea superficial în ideile lui despre femeile-fermier, prea încrezător că într-o zi are să-l implore să-i cumpere terenul. Educaţia pe care o primise avea rezultate vizibile într-un astfel de caracter, deşi pe Paul nu-l afectase

în aceeaşi măsură. El era binevoitor, prietenos, săritor, şi chiar se distra văzându-le cum muncesc. Şi le-ar fi ajutat şi mai mult dacă i-ar fi permis-o Kate, dar ea era prea mândră pentru aşa ceva.

- Lin n-a mai zis nimic; spunea că o să se gândească.

- Şi-i ia aşa de mult?

Kate se încruntă, bănuind că şi Paul îşi dorea să-l vadă pe James mulţumit.

- James înţelesese că vreo două zile ar fi de-ajuns şi mi-a spus s-o întreb eu pe Lin de decizie.

- Nu ştiu, repetă Kate cu ochii în zare.

în faţa lor se deschidea păduricea care aparţinea de terenul ei. Probabil că locul fusese, cândva demult, împădurit în întregime. Şi probabil că peisajul era cu totul altfel, şi mai fermecător decât acum. Pământul ei era împânzit de zeci de specii de eucalipţi. Mai avea şi tot soiul de arbori exotici; arborii de cauciuc aveau un farmec aparte, pentru că îşi schimbau la răstimpuri scoarţa, astfel că aveau întotdeauna o nuanţă alburie. Mai erau apoi arborii de pe marginea pârâului, care, dimpotrivă, arătau de parcă ar fi fost arşi. Apoi, arborii de zadă, fremătători, şi care dădeau continuu impresia că şoptesc ceva; poate din cauza frunzişului verde care, atunci când

se veştejea şi începea să cadă, semăna cu penajul unei anumite păsări din acele locuri. Tufele ce creşteau pe ici pe colo rămâneau verzi tot timpul anului. Unii arbori aveau inflorescenţe gălbui, care prindeau viaţă în bătaia razelor de soare, ca şi cum lumina ar fi răsărit dinlăuntrul lor.

- Nu pot să mă pronunţ, adăugă ea cu uşoară nemulţumire că el insista pe subiect, dar cred că nu doreşte să accepte.

- Sigur?

- Nu, pentru că nici ea n-a spus sigur ce vrea. Poate că încă se mai gândeşte, dar am impresia că o să refuze.

- Păcat. Ar fi fost bine pentru James, dar şi pentru ea însăşi. Banii ar fi fost de folos.

- E adevărat. Dar cel mai important lucru e să fie fericită, se văzu Kate nevoită să adauge.

- Fericită? Şi de ce n-ar fi fericită cu James?

- Eu n-am sugerat aşa ceva. Dar nu pot să fac nimic, Paul, până ce nu vine ea.

- Inţeleg. James are să fie foarte dezamăgit.

După aceea conversaţia se mai degajă, Paul interesându-se, ca de obicei, cum merge treaba, zâmbind la răspunsul ei cum că totul era în ordine şi că se simt din ce în ce mai bine.

- Este surprinzător cât de mult se poate improviza, adăugă ea cu un aer oarecum superior la adresa amuzamentului lui Paul. De exemplu, ieri am găsit un fel de bancă ruptă, era sub un maldăr de gunoi. Am frecat mizeria de pe ea, i-am fixat picioarele, şi apoi ne-am dat seama că era, de fapt, exact banca ce stătea sub geam odată. Ştii că ţi-am zis că găsisem nişte suporturi acolo? Am aşezat-o pe ele, am acoperit-o cu o bucată de material, iar acum e perfectă!

- Aţi reparat-o singure?

- De ce nu? întrebă ea, ştiind că bărbaţii sunt întotdeauna nemulţumiţi când o femeie reuşeşte să facă ceva ce doar un bărbat ar putea face. Nu suntem total neştiutoare, Paul.

- Ah, mândria asta!

- Nu e mândrie, ci doar indignare faţă de aerul de superioritate pe care şi-l iau bărbaţii.

- Eu nu-mi amintesc să mă fi purtat astfel, o cercetă el curios.

- Poate că nu, însă fratele tău. dar se opri brusc, căci mâna lui îi astupă buzele.

- Nu-l placi de loc pe fratele meu.

- Nu ne-am înţeles, ştii bine. Dar n-ar trebui să-ţi spun astfel de lucruri, nu ţie.

- Kate, Mark e un om deosebit, zise el privind în depărtare. Când ţi-a scris ca să-ţi arate neajunsurile vieţii de aici, a făcut-o cu intenţii bune.

- Acum mi-am dat seama de asta, răspunse ea, spre surprinderea lui. Dar la momentul respectiv, m-a enervat enorm. Credeam că deţin o fermă mare şi, ziceam noi, aceasta.va funcţiona de la sine.

- O fermă precum High Creek Downs să funcţioneze de la sine? se miră el. Kate, fratele meu munceşte mai mult decât oricine!

- Ştia că mă înşelasem, îl ignoră ea. Dacă ar fi reacţionat altfel la sosirea noastră, ar fi avut altă trecere în faţa mea, poate chiar l-aş fi ascultat.

- Şi-a dat seama de greşeala ta prea târziu.

- Poate. Dar se putea comporta mai frumos. Chiar s-a distrat văzând cum mă fac de râs; amintirea acestor lucruri o făcea pe Kate să se înroşească şi mai mult.

- Recunosc că Mark are astfel de plăceri. Dacă cineva îl înfruntă, e gata să răspundă cu aceeaşi monedă.

- A fost foarte răutăcios în problema cu gardul, îşi aminti ea, deşi subiectul ar fi putut părea ridicol.

- în alte circumstanţe, l-ar fi reparat, dar acum voia doar să te înveţe o lecţie.

- Iar cu David Gleaves s-a comportat exact pe dos.

- Unde vrei să ajungi?

- Lui i-ar fi reparat gardul.

- N-ar fi fost nevoie. Animalele lui David păşteau întotdeauna pe terenul nostru. Oamenii lui Mark aveau grijă de găinile lui, iar porcii, atunci când i-a avut, au fost crescuţi laolaltă cu ai noştri.

Petru o clipă, Kate îşi aminti de părerea lui Cherry cu privire la comportamentul lui Mark faţă de David Gleaves.

- Cred că s-a purtat foarte bine cu bătrânul, remarcă ea după o lungă tăcere.

- Ar fi fost şi mai darnic, dar şi bătrânul avea mândria lui. îi plăcea să creadă că are de câştigat de pe urma terenului, şi refuza ofertele lui Mark. I-ar fi făcut traiul mai confortabil, dar el refuza orice schimbare.

Kate rămase fără cuvinte, conştientă că trebuie să-şi revizuiască părerea despre Mark Copeland şi să-şi şteargă din minte toate scenele umilitoare pe care le trăise în faţa lui.

Zece minute mai târziu, Paul se ridică elegant de pe scaun, cu aceleaşi mişcări lente ca şi ale fratelui său, şi plecă. Soarele începea să coboare în spatele dealurilor împânzite de arbori exotici.

- N-ai vrea să vii pe la mine mâine după -amiază ? N-ai fost încă, şi aş vrea să-ţi arăt casa.

- Toate trei? întrebă ea, ezitând.

- Doar tu, iar Kate acceptă după un lung moment de gândire. Vin să te iau, şi o salută, făcând cu mâna şi celorlalte două fete care se întorceau de la plimbare.

Capitolul 6

Trecuseră aproape patru luni de când fetele se îngroziseră la vederea cocioabei în care aveau să locuiască şi care era pe punctul de a se dărâma. Clădiseră ceva din nimic. Albul casei strălucea acum în lumina soarelui, iar florile crescuseră de jur-împrejurul locului. La ferestre atârnau perdele, mobila lucea de curăţenie, iar podelele erau garnisite cu nişte preşuri lucrate manual. Aveau şi o grădiniţă de legume; reparaseră coteţul găinilor; viţelul era sănătos, iar vacile dădeau lapte suficient. Insă aveau probleme cu banii; aproape tot ce obţinuseră din vânzarea maşinii se risipise.

Paul sugerase ca una dintre ele să fie anagajtă cu jumătate de normă la Cunya River Downs. Kate realiză pe loc că el ar fi dorit-o pe ea, dar nu răspunse provocării. Sentimentele ei faţă de Paul oscilau undeva între prietenie şi recunoştintă. Realizase acest lucru cu ocazia vizitei acasă la el, când Paul îi dăduse a înţelege că şi-ar dori o relaţie mai apropiată cu ea. Kate reuşise a-l evita într-un mod diplomatic, încă sub influenţa imaginii lui Mark şi a temperamentului acestuia. Astfel că Cherry acceptă, în cele din urmă, postul; în fiecare dimineaţă, cineva venea s-o ia cu maşina şi o aducea

înapoi pe la ora două după -amiaza. La început, fetele priviseră postul cu reticenţă, considerând că Paul îl crease special pentru ele. Insă el le convinse că într-adevăr avea nevoie de o mâna de ajutor. Indeletnicirea lui Cherry fusese prezisă dinainte - aceea de a găti pentru un număr foarte mare de oameni.

- A zis ea că asta o să facă, râse Lin când Cherry se întoarse acasă după prima zi.

- Da, dar a crezut că o s-o facă la ferma mea, zise Kate cu amărăciune. Am mustrări de conştiinţă pentru greşeala mea.

- N-ar trebui, o Linişti Cherry. Suntem fericite oricum.

Cherry trebuia să le ajute pe Susan şi pe Tilly, cele două
bucătărese; la un moment dat, Susan se îmbolnăvi foarte grav, astfel că şi Lin fusese chemată pentru a ajuta. Cum aceasta din urmă se simţea în elementul ei la fermă, Paul îi arătă un cal pe care-l putea folosi de câte ori simţea nevoia. Avea libertatea de a veni şi de a pleca de la fermă cu el, ceea ce Lin puse imediat în aplicare. Cu banii câştigaţi de fete, puteau cheltui mai mult pe mijloace de exploatare a pământului şi pe animale. Dar şi Kate începu să muncească mai

mult, atât înăuntru cât şi în afara casei. însă ele erau mulţumite că munceau împreună. Iar banii fuseseră într-adevăr o necesitate. Pe lângă faptul că le ajuta pe fete să pună la punct gospodăria, le ajuta să se întreţină şi să aducă unele modificări care aveau să pună amprenta asupra locului. Kate nu ştia cum priveşte Mark toată schimbarea, dar se întreba dacă în sinea lui le dispreţuia pentru prietenia pe care o împărtăşeau cu fratele lui. Cu toate acestea, Mark nu dădu niciun semn de împotrivire, iar cu ocazia următoarei petreceri la care fetele participară, el îi acordă lui Kate mai multă atenţie ca oricând.

Lin şi Cherry erau la Cunya River Downs, pe când el apăru la High Creek cu nişte hârtii ale terenului. David Gleaves i le dăduse cu ceva timp în urmă. Acestea conţineau limitele terenului ; ar fi trebuit să fie depuse la un avocat, însă Mark uitase de ele. Kate îi mulţumi, şi-l invită înăuntru, cu o oarecare ezitare; se aştepta ca el să refuze. Dar se înşelă, iar Mark se aşeză, începând a cerceta camera. Kate era conştietă că afişa un interes mascat, şi că reacţia va fi una previzibilă. Schimbarea îl impresiona, cu siguraţă. Kate îi oferi o cafea.

Apoi se retrase în bucătărie pentru a o pregăti. Bucătăria, altădată mizerabilă, suferise şi ea

modificări - după ce îi refăcuseră pardoseala stricată, fetele o vopsiseră cu mai multe straturi de vopsea roşie, la care asortaseră un dulap de bucătărie de aceeaşi culoare. Din cameră se putea vedea un colţ al acestuia, iar Kate realiză că ochii lui Mark o urmăreau, inexpresiv însă. Probabil că, în sinea lui, compara această locuinţă cu a lui, cu acea vilă impunătoare, de culoarea piersicii. Obrajii ei se împurpurară la aceste gânduri, astfel că aşteptă câteva minute pentru a-şi reveni, înainte de a apărea cu cafelele. Mark se trezi din contemplaţie; îi observă culoarea aprinsă din obraji, ceea ce nu-l împiedică să-i cercetze întreaga fiinţă, cu de-amănuntul. Kate aşeză tava pe o măsuţă; încerca să-şi ţină capul sus, conştientă de imaginea dezordonată în care o surprinsese musafirul. Incă mai avea de lucru pe-afară, ziua de lucru nu se încheiase. Mark sorbi cu nesaţ din lichidul fierbinte, continuând să contemple grădina.

- Aţi lucrat foarte mult, rosti el cu un glas care lui Kate i se păru deosebit de atrăgător, mult mai atrăgător decât al lui Paul.. .şi nu-şi putea explica de ce.

- Aşa e. Dar ne-a plăcut, adăugă ea mândră. Capeţi o satisfacţie enormă când vezi că poţi cuceri

imposibilul.

- Se pare că sunteţi foarte mândră de realizările voastre, surâse el.

- Bineînţeles. Dumneavoastră n-aţi fi ?

- Casa arată minunat, o ignoră el, uşor amuzat.

Dar ceea ce contează cu adevărat e pământul. Nu obţineţi nimic din el si nici n-o să produceţi vreodată.

- Avem câteva culturi. Reuşim să trăim, îl înfruntă ea, si nu avem nici cea mai mică intenţie de a ne întoarce în Anglia.

La o asemenea replică, fata se aştepta să fie întâmpinată cu săgeţi veninoase. Insă el accepta totul liniştit, rezumându-se la a remarca importanţa ajutorului primit de la Paul, fără de care ele n-ar fi putut supravieţui.

- Intr-adevăr, recunscu şi Kate. Paul s-a dovedit a fi drăguţ cu noi, încă de la început.

- O aluzie foarte subtilă, domnişoară Beresford, şi ochii lui căpătară o lucire stranie. Adică, eu nu am fost la fel de.. .drăguţ.

- Şi? Aţi fost? îl privi întrebătoare pe deasupra ceştii de cafea.

El dădu din cap fără a răspunde, întrerupt fiind de un stol de păsărele care-şi luară zborul exact în aceeaşi clipă. Acestea se lăsară în jos pe ramurile

unui copac din apropierea geamului, continuând să ciripească pe limba lor, la fel de vioaie.

- Presupun că încă vă afişaţi sub masca umilinţei, veni replica lui tăioasă. Aţi vrut o astfel de pedeapsă; eu v-am adresat un avertisment destul de bine intenţionat.

- Bine intenţionat? Scrisoarea aceea era menită să-ţi taie orice elan! şi se îmbujoră de supărare că el vorbea cu atâta seninătate de greşeala ei şi de "pedeapsa" pe care i-o aplicase ca urmare a lipsei ei de cooperare.

- Da? Şi figura lui părea a spune că încearcă să-şi aducă aminte de cele scrise acolo. V-am enumerat riscurile şi v-am explicat că pământul e dur şi neprimitor.

- Şi că femeile n-au ce căuta aici, interveni ea.

El începu să râdă, spre mirarea lui Kate.

- Aveţi dreptate, chiar am spus asta. Mă refeream la faptul că aici nu e un loc potrivit pentru trei femei neexperimentate.

Apoi se corectă, aducându-şi aminte, uşor ironic, că ea avea , de fapt, ceva experienţă.de la ferma minusculă de care-i povestise. Ochii ei scăpărară, plini de invidie. Mark sesiză schimbarea, iar Kate avu pentru o clipă impresia că citeşte pe figura lui o urmă

admirativă.

- Imi pare rău că v-am menţionat acel loc. Dacă aş fi ştiut că o să vă bateţi joc, nu mai deschideam subiectul.

- Câtă mândrie.! murmură el vădit interesat de discuţie, încât se lăsă pe spătarul scunului pentru a o putea privi mai bine. Nu ştiam că-mi bat joc. Nu e un cuvânt prea blând, şi nici o atitudine promiţătoare. Cred că exageraţi.

Acum devenise serios, şi deosebit de chipeş - un bărbat autoritar, care chiar şi când tăcea, parcă îndemna la umilire. Kate simţea că ia foc. Spre surprinderea ei, conversaţia evoluase în mod dureros pentru ea, ceea ce era inexplicabil, şi continua pe aceeaşi linie. Mark avea o influenţă asupra ei.de care se temea şi pe care nu dorea s-o recunoască.

- Poate că n-ar fi trebuit să spun ce-am spus, şopti ea cu ochii în ceaşcă. Mă refeream la faptul că întâmplarea a devenit amuzantă pentru dumneavoastră.

- Şi ce altceva am mai zis în scrisoare, care să vă taie elanul?

- Spuneaţi că sunteţi uimit că trei englezoaice îşi închipuie că pot conduce o aşezare.

- Se pare că aţi trecut cu vederea termenul de

"aşezare". Ar fi trebuit să vă dea un indiciu asupra suprafeţei adevărate.

- Aşa e, dar adăugă faptul că tonul i se păruse prea sarcastic.

- Sarcastic?

- Am tras concluzia că ferma dumneavoastră ar avea cam aceeaşi suprafaţă; mă refer la High Creek Downs, şi observă că expresia feţei lui se schimbă, devenind preocupată, chiar compătimitoare.

- Cred, totuşi, că am spus ceva şi de suprafaţă, că ar fi mai greu de condus decât o fermă mai mare.

- Dar n-aţi formulat astfel. Mă întrebaţi doar dacă îmi dau seama cât teren am, comparativ cu alte asemenea din zonă. Când aţi spus că va fi dificil de administrat m-am gândit că. însă nu mai putu continua, căci ochii lui o priveau cu nesfârşită milă.

- Aţi crezut că mă refer la mărimea terenului, completă

el.

Kate nu răspunse, şi se lăsă tăcere. Tufişurile foşneau acum, în locul ciripitului de păsărele, tulburând acea linişte adâncă, profundă. Căldura devenise dogoritoare, iar în depărate dealurile apăreau vălurite, cu turmele de animale care păşteau acolo şi cu îngrijitorii care le păzeau. Pe alocuri,

peisajul părea deosebit de înspăimântător - un imens pustiu, însă din când în când se vedeau puncte verzui umbrite de arbori de acacia, precum şi pete maronii care-şi schimbau nuanţele în lumina razelor ce păleau la apus. Un peisaj care îndemna la respect, la fel ca şi oamenii locului. Un peisaj care forma oameni precum Mark sau Paul, oameni care înfruntau şi învingeau austeritatea terenului, fără însă a-l cuceri pe deplin; bărbaţi care îşi dedicau viaţa acestui mod de a trăi, şi care se simţeau mai confortabil în şa decât acasă.

Inainte de a se ridica, Mark mai aruncă o ultimă privire spre Kate. Soarele îi cădea pe tâmple, albindu-le; apărea astfel un contrast între culoarea părului său şi cea a tenului, ceea ce-l făcea şi mai atrăgător. Nici urmă de tresărie pe faţa sau în ochii lui. Toată fiinţa ei vibra, în schimb, urmărindu-l cum se ridică şi cum o priveşte de sus cu un aer misterios şi copleşitor în acelaşi timp. Kate nu găsea explicaţie pentru reacţia ei; nu ştia cum de se lăsase influenţată de acest om, într-atât încât nu se mai putea controla pe sine. Era conştientă de puterea lui de atracţie, de forţa ce răzbea prin toţi porii lui; poate că el nici nu-şi dădea seama de acest lucru, cu atât mai puţin de senzaţiile pe care ea le încerca.

îi mulţumi pentru cafea; Kate îl conduse până pe terasă, lipindu-se de grilaj. El o anunţă că organizează o petrecere acasă la el, unde va rula şi un film. Le invită şi pe celelalte fete.

- Sâmbătă. Iar filmul o să fie unul vechi; poate ştiţi că noi organizăm propriile vizionări de filme din moment ce nu avem săli de cinema. Am primit filmul de la Brisbane şi n-am vrut să vă anunţ până nu eram sigur.

- Mulţumim, răspunse ea, şocată de invitaţia care era, de fapt, la el acasă; spre deosebire de cealaltă ocazie, când petrecerea avusese loc într-o dependinţă a vilei, nu în casa propriu-zisă.

- Cu multă plăcere, şi se săltă în şa. Kate rămase pe loc, urmărindu-l cum se îndepărtează, lăsând un nor de praf în urmă. Şi încă o dată o luă prin surprindere când se întoarse şi o salută din nou, înainte de a dispărea după coline.

Ea nu se urni din loc, analizându-şi fiecare tresărire a trupului. Şi nu era prima oară când încerca să se autocontroleze, amintindu-şi că Mark era periculos de atrăgător. Se înapoie în casă, într-un final, încercând din răsputeri a-l ignora şi chiar de a-l uita.

Capitolul 1

In seara petrecerii, Paul veni să le ia pe fete. Lin abia aşteptase momentul, susţinând că acum era ocazia de a-şi găsi alesul. Insă Kate presimţea o notă de seriozitate în spatele acelor glume, şi se întreba dacă nu cumva Lin se temea să dea ochii cu James, a cărui propunere o refuzase. Şi Cherry se arătase foarte entuziasmată şi devenea visătoate ori de câte ori apărea subiectul Mark Copeland în discuţie; doar Kate observase acest amănunt.

Kate privea petrecerea cu oarecare incertitudine. Pe de o parte, se pomenea nerăbdătoare, pe de alta, nu ştia sigur dacă vrea să meargă, mai ales că-şi jurase să-l ignore pe atrăgătorul Mark Copeland.

Paul intrase într-o discuţie aprinsă cu fetele în timp ce conducea, însă Kate se pierduse în analiza propriilor trăiri, aruncând în acelaşi timp câte o privire la panorama mirifică ce se dezvăluia ochilor ei. Soarele mângâia orizontul şi toată vegetaţia trecea de la o culoare la alta cu repeziciune. Munţii deveniseră roşietici în lumina apusului, parcă prinseseră flăcări; mai jos, peisajul devenea pictat cu bronz. Totul era nespus de frumos cu acel spectacol de lumină, culori şi umbre. Apusul nu dură mult; până ce ajunseră la vilă, soarele apusese, lăsând în urmă

dâre purpurii, iar munţii începeau a se contopi cu întunericul depărtărilor. Niciun freamăt, niciun sunet, afară de păsările care mai ciripeau când şi când. Deodată se auzi un ţipăt sfâşietor al unui coiot, care îngheţă sângele în vinele celor ce-l ascultară. însă luminile din interiorul casei reuşiră să-i încălzească din nou pe musafiri ; un alt fel de căldură însă, care o făcu pe Kate să roşească. Oare va putea vreodată să treacă peste acel moment umilitor?

Lumea se afla pe terasă, savurând un aperitiv înainte de a intra în sufragerie. Mark, într-un constum de in bej, le întâmpină cu un mers agale şi impunător şi se aşeză alături de ele pe un scaun de răchită în mijlocul acelui decor exotic de flori parfumate. Se interesă de traiul lor de la High Creek. Primi diverse răspunsuri la care el reacţionă în mod diferit; aflară astfel că unii invitaţi le admirau, alţii se amuzau pe seama experienţei lor, alţii îşi exprimaseră pesimismul cu privire la rezultatul dezastruos la care vor ajunge. Harriet, cu care Mark păstrase o relaţie intimă, după toate aparenţele, începu să râdă aflând că fetele reparaseră întreaga locuinţă. Kate se întreba cum arăta locuinţa ei, din moment ce se lăuda că seamănă cu a lui Mark şi că tatăl ei deţinea o fermă comparabilă cu a lui. Pământurile lor se

învecinau pe partea cu Cunya River Downs.

- Nu-mi imaginez cum se poate locui într-un asemenea loc, zise ea imediat ce Mark dispăru cu alţi invitaţi. Din câte am văzut eu, mai avea puţin şi se prăbuşea.

Fetele schimbară între ele priviri grăitoare. Lin începea să se înfurie, Kate se îmbujoră, dar reuşi să-i răspundă calm:

- Există diverse opinii în ce priveşte confortul. Poate că locuinţa ta e una improvizată, dar ţie ţi se pare că e "casa ta", în adevăratul sens al cuvântului. Astfel, îţi va părea ca fiind foarte confortabilă, nu? şi-i zâmbi reticent.

Reacţia celor din jurul lui Harriet nu se lăsă aşteptată, persoanele respective privind-o pe Kate cu oarecare interes. Una din aceste persoane era chiar mama lui Harriet, pe care Kate, într-o străfulgerare, o văzu drept soacra lui Mark.

- Cred, mai degrabă, că e un loc de care te simţi mulţumit, domnişoară Beresford.şi cu care te-ai obişnuit.

Mama fetei surâse discret şi, involuntar, ochii lui Kate scăpărară, dar se abţinu să rostească ce şi-ar fi dorit - şi anume că manierele fetei lăsau de dorit - pentru că ceilalţi ar fi auzit-o. Astfel că o ignoră, la fel

procedând şi cealaltă, care se întoarse spre Lin, începând un alt subiect de discuţie. Fără însă a-şi pierde acea scăpărare sau emoţia interioară provocată de privirile pătrunzătoare ale gazdei. Mai ales că, la masă, se pomeni aşezată alături de Mark. Continua să-l privească la fel de ostil, spre nedumerirea lui. Abia când Mark ajunse cu adevărat lângă ea, la film, el îndrăzni s-o întrebe :

- Ce v-a displăcut mai devreme, domnişoară Beresford?

- Ce vreţi să spuneţi? se prefăcu ea, uitându-se la Cherry care deveni interesată de subiect.

- Mai aveaţi puţin şi explodaţi, îi aminti el. V-aţi certat cu cineva? întrebă el subtil, deşi era conştientă că el asistase din umbră la discuţie.

- Prietena dumneavoastră m-a insultat; dacă n-aş fi fost doar un musafir în casa aceasta şi dacă ceilalţi n-ar fi auzit, i-aş fi dat o replică.. .pe care să n-o uite.

Vorbea în şoaptă, dar accentua cuvintele, astfel că Cherry surprinsese esenţa şi o fulgeră cu privirea.

- Domnişoara Courtenay te-a insultat? se încuntă el. Nu pot să cred aşa ceva.

Kate se înroşi de furie. Şi-ar fi dorit să poată repeta cuvintele fetei, care o puseseră într-o poziţie jenantă, dar tăcu, urmărind ecranul. Mark schimbă

câteva vorbe şi cu Cherry, iar Kate observă emoţia de pe chipul prietenei sale; avea o manieră timidă de a se purta faţă de şeful de la High
Creek Downs, şi totuşi, dorea a se face simţită şi remarcată în ochii acestuia. Kate îşi muşcă buzele. Oare şi Cherry era sub influenţa farmecului masculin al lui Mark, ca şi ea? Dacă nu erau atente, aveau să se pomenească într-o situaţie foarte delicată.al cărei rezultat va fi înapoierea acasă.

După film, se reîntoarseră cu toţii pe terasă pentru încă un pahar, înainte de a pleca. Cherry stătea tăcută alături de Mark. James era prins într-o discuţie aprinsă împreună cu Lin şi cu părinţii lui Harriet. Kate îşi imagina ce trăiri avea Lin din moment ce trebuia să se arate sociabilă faţă de mama fetei, despre care avea doar cuvinte injurioase, pe care le împărtăşise cu prietenele ei imediat după incidentul de mai devreme.

- Ce te amuză? se auzi glasul lui Paul. La ce te gândeşti ?

- Nu se poate spune, surâse ea.

- La ceva plăcut?

Fără să vrea, Kate aruncă o privire în direcţia lui Mark.

- Nu neapărat, deveni ea serioasă.

- Nu-ţi place deloc persoana fratelui meu, nu-i aşa? se încruntă el.

- Nu ne-am înţeles bine încă de la început, Paul. Ti-am mai spus-o.

- Dar asta a trecut.

Dacă ai de gând să rămâi aici, nu poţi continua cu situaţia asta.

Kate se uită din nou în direcţia gazdei, iar ochii lor se întâlniră o clipă, după care ea coborî privirea. Simţea cum reînvie toată, dar observă şi ochii lui Cherry urmărind-o şi pălind.

- Te referi la relaţia cu Mark, de parcă ar fi cel mai facil lucru din lume; dar de unde ştii că el vrea să devenim amici? N-a dat de înţeles până acum, şi-l privi din nou.

- Dar nici tu nu l-ai încurajat.

- N-am prea interacţionat. în plus, întotdeauna am să-mi amintesc de reacţia lui inexplicabilă.

- Poate că tentaţia a fost prea mare. Ti-am spus că Mark nu se poate abţine să nu atingă pe cei care i se împotrivesc.

Kate nu-i răspunse, din cauza furiei ce o încerca, şi nu avea de gând să se certe cu Paul, şi nici să strice atmosfera. îl respecta pe Paul pentru faptul că le angajase pe prietenele ei. Spre uşurarea ei, doi

oameni se pregăteau să plece, şi îşi luau deja rămas-bun.

Tatăl lui Harriet menţionase un concurs de călărie care avea să se ţină la Kennilong Downs, astfel că reînnoi invitaţia pentru Kate şi pentru toţi ceilalţi :

- Ne vedem cu toţii peste o săptămână, da?

Ceilalţi încuviinţară. Kate se întreba dacă avea să participe şi ea şi tocmai era pe punctul de a-şi răspunde negativ când îl auzi pe Paul oferindu-i un cal.

- Serios? îţi mulţumesc, Paul. Ador călăria.

- Călăriţi, domnişoară Beresford? se auzi şi glasul lui Harriet.

- Puţin, nu foarte bine.

Deja regreta ieşirea de mai devreme ca răspuns la oferta lui Paul. După entuziasmul pe care-l afişase, s-ar fi părut că nu e o profesionistă, dar ştie să călărească. Lin era expertă, în timp ce Kate şi Cherry erau la un nivel mediu. Işi mai permiseseră câteva ore la şcoala de călărie, atunci cât găsiră preţuri acceptabile; însă lui Lin începuseră să i se pară prea mari şi nu mai exersaseră de mai bine de două luni.

- Inseamnă că în curând o să ne punem la încercare, se mândri Harriet.

Noapte bună, ură ea cu glas mieros, în care Kate

simţi o notă de afront.

Nimeni altcineva nu realizase acea notă subtilă. Apoi, Kate surprinse ochii albaştri ai lui Mark asupra ei; amândoi se gândeau la insulta pe care i-o adresase Harriet lui Kate. Deci, şi Mark simţise ironia celeilalte. Impresia deveni cu atât mai sigură cu cât expresia feţei lui Mark se încordă, iar ochii lui se fixară acuzatori asupra lui Harriet. Oare chiar ţinea la ea?

Unul dintre îngrijitori spusese că ea şi cu Mark se vor căsători într-o zi, dar acum, Mark se arăta mai mult decât duşmănos, nicidecum sensibil. Aceeaşi senzaţie neplăcută o sesiză şi Cherry.

Mai târziu, Kate rămase a se întreba de ce Harriet o diplăcea atât de mult pe ea, şi nu pe Cherry, căreia Mark îi acordase mult mai multă atenţie.

- Ce nesuferită e Harriet, remarcă Cherry, care se gândea cam la acelaşi lucru ca şi prietena ei. Mă întreb de ce trebuie să fie aşa de afectată. Părea a fi geloasă pe tine.

- Geloasă? se miră Kate. Eşti nebună? Şi Kate îşi mută privirea în direcţia celor doi fraţi, parcă atrasă de o forţă invizibilă.

- Ar putea fi, continuă Cherry, uitându-se în aceeaşi direcţie. Mark îţi admiră curajul, şi poate că i-

a spus-o şi lui Harriet.

- Cum adică îmi admiră curajul? Nu cred! Mă crede o proastă; sau oricum, suntem toate trei în aceeaşi situaţie, deci admiraţia ar trebui împărţită la trei. Şi nu cred că i-a spus aşa ceva lui Harriet.

- E terenul tău, interveni Lin. Deci, dacă cineva e de admirat.. .Să ştii că şi eu am avut de câteva ori impresia că te admiră pe ascuns.

- Vorbiţi prostii! De unde v-aţi gândit la aşa ceva?

Niciuna nu răspunse pe moment; Cherry îl privea lung pe

Mark, care se rezema de unul dintre stâlpii de marmură, cu o mână în buzunar şi cu alta pe grilajul de fier.

- Nu te-ai gândit niciodată de ce-l lasă pe Paul să ne ajute? zise Lin. Nu că ar spera să obţină terenul.. .dimpotrivă.

Urmă o lungă pauză, timp în care Kate medită la cuvintele acestea şi la posibilitatea ca, într-adevăr, Mark s-o admire; inima îi tresări. Dacă era aşa, dacă le urmărea progresele.. .înseamnă că nu era chiar atât de distant faţă de toate. Dar nu! Imposibil! Dar dacă îi admira curajul, înseamnă că o admira şi pe ea, ca persoană. Iar Cherry se infiltrase şi ea undeva în povestea aceasta, Cherry care la douăzeci şi trei

de ani nu avusese încă un prieten şi care era atât de drăguţă, Cherry care acum pălise, şi ai cărei ochi se întunecaseră dintr-o dată.

- Te-a remarcat, Kate. Şi eu mi-am dat seama. Eşti. şi foarte frumoasă, adăugă ea,uşor dezamăgită.

- Nu fi ridicolă! dar se controlă imediat, realizând că tonul ei ridicat îi făcu pe cei doi bărbaţi se se uite în direcţia lor. Să schimbăm subiectul, bâigui ea, nervoasă că atrăsese atenţia.

Spre nemulţumirea ei, cei doi se apropiară imediat, considerând că le neglijaseră; cei cinci rămaseră la poveşti pe terasa casei lui Mark. Aerul era înmiresmat de parfumul leandrilor. Deasupra, constelaţiile puteau fi urmărite cu ochiul liber- atât de clar se vedeau. In cele din urmă, fetele îşi luară la revedere. Mark o cercetă pe Kate, într-un mod curios. Ea înghiţi în sec; ar fi vrut să se salveze cumva de acei ochi care aveau o plăcere imensă în acel gest, ca şi cum Mark câştigase o victorie asupra ei.

El îi zâmbi, iar ea îşi ţinu respiraţia; simţi cum o cuprind toate căldurile, iar degetele pe care şi le ţinea în poală tresăriră involuntar.

- Noapte bună, rosti el galeş. Cred că ne întâlnim din nou la concurs.

- Participaţi?

- Nu, dar abia aştept să vă văd concurând.

Şi să mă vezi cum mă fac de râs, gândi Kate, amintindu-şi de provocarea lui Harriet.

Paul porni motorul, iar Mark se îndepărtă un pas. Fetele îi făcură cu mâna, iar el le răspunse, după care urcă în grabă treptele terasei. Mark le urmărea de sus, observă Kate. Până când deveni doar o umbră.. .însă atât de pertinent în mintea lui Kate, care realiză că nu se mai poate ascunde în spatele unei minciuni.

Atracţia irezistibilă a lui Mark Copeland se dovedise a fi copleşitoare.

Capitolul 8

în dimineaţa următoare, înainte de a pleca, Cherry îi înmână lui Kate un bilet. Era de la Paul - o invitaţie la Cunya River Downs pentru a încerca mai mulţi cai, să vadă care i se potriveşte.

- Nu pot să plec de-aici, motivă ea, însă Cherry îi aminti că în afară de mulsul vacii şi de hrănirea păsărilor - pe care deja le făcuse - toate celelalte treburi mai puteau aştepta.

- Poate ne şi întoarcem înapoi împreună, adăugă fata aranjându-şi părul. Mă vezi şi pe mine la lucru, să vezi cum gătesc tot felul de fripturi şi de plăcinte.

- Te pot ajuta.. zise Kate şi fugi să se îmbrace.

Era o dimineaţă răcoroasă, cu aer proaspăt şi înmiresmat; Kate trecuse printr-o noapte albă, în care se zvârcoli continuu încercând să ignore toate gândurile ce o măcinau, iar drumul ce travesa acel peisaj liniştit, împânzit de tufe până la casa lui Paul, o ajută să uite aproape totul.

Grădina lui, la fel de bine îngrijită ca întregul domeniu, abunda în verdeaţă şi în plante agăţătoare. Avea şi o mulţime de flori, de toate soiurile, copaci foarte înalţi ale căror ramuri foşneau continuu, stârnite de păsările ce-şi aveau cuiburile acolo. In depărtare se vedeau îngrijitorii plimbându-se călare

printre turmele de vite; în apropierea casei se jucau copiii care frecventau şcoala mică din sat.

Paul le întâmpină cu un zâmbet.

- Ne vedem mai târziu, zise Cherry. Mă duc să mă apuc de treabă.

- Lin s-a instalat deja, observă Paul, iar Cherry îşi ceru scuze pentru întârziere. Mă aşteptam la asta, din moment ce am trimis acea invitaţie. De trezit, oricum cred că v-aţi trezit devreme ca să mulgeţi vaca şi alte asemenea.

- Intotdeauna ne trezim devreme. E păcat să pierzi dimineţile, care sunt atât de minunate.

- Eu încă nu m-am obişnuit cu ele. Hai să bei o cafea şi apoi trecem la afaceri.

Se aşezară în salonul mare, lângă fereastra franţuzească ce dădea spre dealurile cu arborii sepia învăluiţi într-o ceaţă lăptoasă ce începea să se ridice. Câteva ore mai târziu, Kate se alesese cu un mânz pe nume Dans de Vară. Era bucuroasă că se află din nou în şa, iar Paul i-l oferi să-l ducă acasă pentru a se obişnui cu el înainte de evenimentul din sâmbăta următoare.

- Eşti deosebit de bun cu noi, Paul, îi zise ea după ce mai călăriră un timp. Ne-ai uşurat foarte mult traiul, şi-şi aminti imediat de discuţia din seara

precedentă pe care o avusese cu fetele. Se pare că pe fratele tău nu-l deranjează acest lucru.

- Spre surprinderea mea, medită el. Nu că dacă l-ar deranja ar spune ceva.Mark e şeful, şi nu conduc cum îmi place mie, fără a-l consulta şi pe el.

Urmă o pauză, în care era vizibil faptul că Paul se gândea la lucruri neplăcute, iar Kate îşi aminti cât de reticent se arătase şi Mark când îl numise pe Paul un simplu administrator. Oare pe Mark îl deranja faptul că tatăl lor nu împărţise egal proprietăţile?

- Mark are o personalitate cuidată. Deşi îşi doreşte să unească cele două terenuri, n-ar face nimic ieşit din comun pentru a-şi atinge scopul. Ti-am spus că i-a oferit de câteva ori un preţ foarte mare lui David Gleaves. Dar când a văzut că bătrânul e pe patul de moarte, a renunţat, crezând poate că bătrânul o să-l facă moştenitor.

- Văd că-l zugrăveşti doar în linii pozitive.

Kate coborî ochii spre mâinile ei. Nimeni nu trebuia să ştie cât de proastă fusese.. .şi că se simţea atrasă de fratele lui. Atrasă - un cuvânt insuficient pentru ceea ce palpita în interiorul ei. Se afla pe marginea prăpastiei, dar nu îndeajuns de aproape pentru a cădea înăuntru, fără de scăpare.

- Mark e cel mai corect om pe care-l cunosc,

răspunse Paul, grav. Mai e şi generos, pe deasupra, dar nu cred că te interesează.

- Recunosc că încep să-mi schimb părerea despre el.

- Mă bucur, draga mea Kate, şi-i atinse delicat mâna.

Kate îi privi degetele lungi, bronzate şi puternice. Le
simţea asprimea.Insă tot la fratele lui îi zbura mintea, fratele geamăn, care, din punctul ei de vedere, avea ceva în plus faţă de Paul. Şi totuşi, Paul părea perfect; pentru o anumită femeie, ar fi putut deveni întruchiparea idealului bărbătesc. Unde era diferenţa? Şi de ce trebuia să fie Mark cel la care ea nu putea ajunge? De ce nu putea să fie Paul, care o plăcea? Kate cercetă încăperea, cu luxul mobilei şi al decorurilor. Oftă, apoi întrebă dacă poate merge la bucătărie pentru a-i fi de folos lui Cherry până la ora plecării; de Lin nu se preocupa, căci aceasta călărea până acasă.

- Dacă vrei, consimţi el. Deşi n-ai venit aici ca să lucrezi. Am putea să ne plimbăm, sau să stăm cu oamenii mei la poveşti.

- Bine, acceptă ea după un timp de gândire, dar insistă să vorbească puţin şi cu fetele.

Acestea pregăteau legumele; Lin tăia ceapa.

- Spune-mi dacă mă înşel, spuse ea printre lacrimi: ştiu că o dată v-am spus că viaţa o să se desfăşoare într-un ritm foarte lent aici. că n-o să avem nimic de făcut decât să supaveghem cam cincizeci de îngrijitori.şi că unul dintre ei mă va răpi la un moment dat.

- De pe calul tău, completă Cherry.

- Iar eu v-am spus că o să primiţi aceeaşi sumă de bani pe care o primeaţi ca profesoare.

Se lăsă o tăcere grăitoare.

- Noi te-am convins, continuă Cherry. Lin şi cu mine nu regretăm, şi cred că nici tu.

- îmi place aici, dar.

- Nu mai e loc de regrete, zise Lin, ştergându-se la ochi. Suntem bine, iar eu încă mai pot să-mi aflu bărbatul ideal. Deja mă gândesc să mă aventurez printre oamenii lui Paul.

Fetele începură să râdă, iar Cherry şi Kate se gândiră imediat la James, cu care Lin petrecuse foarte mult timp la ultima petrecere. Lin nu menţionase nimic de el, ca şi cum ar fi fost pornită să nu discute depre el. Păcat că se îndrăgosteau de bărbaţi care nu le doreau! gândi Kate. O situaţie la care niciuna dintre ele nu se aşteptase înainte de a

ajunge în Australia.

Paul o aştepta în hol şi o duse pe un podeţ de deasupra râului, unde se aflau mai mulţi dintre angajaţii lui. Stătură acolo la un ceai. Ceainicul era mereu pus pe foc, astfel că bărbaţii aveau ceai în permanenţă. Soarele se ridicase la zenit; se făcuse teribil de cald. Kate şi îndepărtă pălăria de pe frunte şi-şi şterse transpiraţia. Razele îi ardeau braţele frumos bronzate; la fel de bronzate îi erau şi picioarele, însă acum purta blugi lungi, ştiind că o să încerce câţiva cai.

Bărbaţii o priveau curioşi din când în când, chiar amuzaţi. Ei, cei care lucrau cu mii de vite, le îngrăşau şi le trimiteau departe pentru a fi transformate în carne crudă. Şi ea, care avea o vacă şi câţiva viţei pe care-i cumpărase de la Paul.

- Uite-l pe prietenul tău, zise Paul, iar Kate îşi întoarse privirea în direcţia din care se apropia un călăreţ.

Călărea repede, graţios, cu atâta uşurinţă de parcă s-ar fi născut în şa. Călărea un murg, pe nume Amurg purpuriu, care începu să fornăie imediat ce Mark îl descălecă. Mâna lui dezmierdă animalul înainte de a-l lega de un copac, acolo unde se aflau şi ceilalţi cai. I se oferi ceai, iar el se aşeză lângă Kate.

- Deja aţi început să exersaţi? îi întrebă el. Vă place?

- Da, mulţumesc. Mă bucur că pot călări din nou.

- Călăreaţi şi acasă?

- N-am mai mers de mult, rcunoscu ea; se scumpise prea mult.

Se uită la cei doi bărbaţi, mai ales la Paul, care se amuza pe seama faptului că ea încerca să fie amabilă.

- Dans de vară e un animal foarte blând. O să vă placă.

Kate încuviinţă din cap şi sorbi din ceai. Mark intră într-o discuţie cu fratele lui despre treburile ce trebuia duse la bun sfârşit cât mai curând, iar Kate îl asculta, fascinată mai mult ca oricând de acel accent australian. Zâmbi în sinea ei, conştientă că doar ei Mark i se părea cu mult mai diferit decât Paul. Apoi, îşi mută privirea către dealurile dinspre care el venise. Locul era minunat, cu toate neajunsurile lui. Bărbaţi ca Mark şi Paul Copeland nu şi-ar fi putut afla împlinirea în altă parte. Uneori, chiar şi ea se întreba dacă ar fi găsit un alt loc mai potrivit. Spaţiul acela imens, contrastul culorilor din peisaj, luminozitatea, imaginile copleşitoare - toate o impresionaseră pe Kate încă de la primul apus australian la care

asistase. Mark şi Paul se ridicară în picioare, întrerupând-o din visare. Primul dorea să se întoarcă la ferma lui.

- Vii cu noi, sau te întorci la tine? întrebă Paul.

- Mă întorc, răspunse ea, având sentimentul măreţiei celor doi giganţi, care o încardau. Abia aştept să-l călăresc pe Dans de Vară.

- Mai bine n-aţi călări singură până nu învăţaţi drumul, se încruntă Mark.

- Am fost cu maşina de câteva ori, sunt sigură că-l ştiu. Dacă Lin poate, şi eu pot.

- Pe Lin a condus-o cineva; am trimis un om să-i arate drumul, remarcă Paul.

Kate uitase acest aspect. Lin chiar menţionase că s-ar fi putut rătăci foarte uşor, dar după ce-l învăţase nu mai întâmpinase dificultăţi.

- Dacă mai aştepţi vreo jumătate de oră te conduc eu, se oferi Mark.

Kate însă întoarse privirea. Era prea periculos să se pomenească alături de el în singurătatea romantică a pădurii. Era mai prudent să meargă singură, mai ales că va trebui să fie foarte atentă pe unde merge.

- Prefer să plec acum, răspunse ea, spre nemulţumirea lui Mark

- Cum vrei, şi se săltă din nou pe Amurg purpuriu.

Paul era deja călare; şi el, ca şi fratele său, scuturară din
umeri.

- Mulţumesc că mi-l împrumuţi pe Dans de Vară. O să am grijă de el.

Două ore mai târziu, Kate încă mai căuta să-şi găsească drumul, întrebându-se cum de se rătăcise. Nu parcursese prea mult din drum. Era ridicol, dar îşi aminti din nou de experienţa lui Lin.

- Nu se poate să mă fi pierdut, îşi zise ea. Acelea sunt turmele de la High Creek Downs. Dacă aş fi fost mai atentă la drum când am venit cu maşina... Oare de ce m-am pierdut în contemplarea peisajului doar? Trebuia să ajung acasă înaintea fetelor.

După altă oră, Kate se afla în acelaşi loc. Ştia că trebuie să dea cumva de casă, dar nu ştia nimic sigur. Se opri ca să se odihnească, şi lăsă calul să pască. Dintr-o dată, auzi sunet de copite, şi strigă. In câteva clipe, îl află alături de ea pe Mark Copeland. Se înroşi toată. Dacă ar fi ştiu că era el, l-ar fi lăsat să treacă, în ciuda situaţiei neplăcute în care se afla.

- S-a întâmplat ceva, domnişoară Beresford? întrebă el ironic.

- Cred.. .că m-am rătăcit.

- Ştiţi care e problema dumneavoastră? şi descălecă. Sunteţi mult prea încăpăţânată pentru o femeie. E ceva caracteristic sexului slab, şi-şi feri privirea de săgeţile pe care ea i le aruncă. Nu vă pierdeţi cu firea, o ameninţă el, s-ar putea să nu vă placă.

- Adică? făcu ea ochii mari.

- Să vă demonstrez? începu el să râdă, sprijinindu-şi o mână pe curea, ceea ce o făcu pe Kate să roşească şi mai mult.

- Fiţi drăguţ şi arătaţi-mi drumul, se ridică ea. Ca să nu vă mai reţin.

El se apropie atât de mult încât Kate deveni confuză. Se dădu înapoi, şi călcă pe un bolovan , dezechilibrându-se. Mark o prinse instantaneu şi o trase spre el. Dintr-o mişcare, se afla în braţele lui puternice. Din instinct, se zbătu cu tărie pentru a-l evita, însă mâna lui o prinse de bărbie, iar buzele lui le apăsară pe ale ei, senzual. Mişcarea aceasta o lăsă fără vlagă. Săruturile pe care le experimentase înainte nu însemnaseră nimic pe lângă lecţia ce i se oferea acum; sărutul lui Mark nu era nici posesiv, dar nici delicat, din contră, avea în el ceva primitiv, sălbatic. Kate deveni o simplă jucărie în mâinile lui. Cu toate că stătea aplecat, Mark o domina.

Kate rămase aşa, până când, într-un final, el o eliberă, însă nu complet, căci încă o mai strângea la piept. Ea reuşi să se uite direct în ochii lui albaştri ; ai ei erau umezi de emoţia puternică prin care trecuse. Gura purpurie îi tremura, răvăşită de acel sărut. Se lăsă o tăcere monumentală; briza adia uşor. Kate continuă a-l privi pe Mark, înghiţind în sec, şi simţi o urmă de mânie în atitudinea lui, dar nu-i cunoştea motivul.

- Da. murmură el. Kate se simţea stoarsă de fiecare gând în faţa acelor ochi pătrunzători.

- Eşti al naibii de încăpăţânată.. .Dar şi tentantă pentru aceasta.

Tentantă? Ce voia să spună? gândi ea în timp ce căuta în jur, sperând că o a treia persoană va apărea pentru a o salva.

- Ce vreţi să spuneţi?

Ar fi trebuit să se arate nervoasă şi să-i reproşeze un asemenea comportament, însă ea continua să-i accepte strânsoarea, fără măcar a încerca să scape.

- Ţi-a fost frică? începu el să râdă, şi-şi retrase o mână. Nimeni, dar nimeni n-ar interveni dacă ai încerca să ţipi. indiferent ce ţi-aş face.

Replica o trezi pe Kate la viaţă, şi încercă să se întoarcă, dar se văzu prinsă de talie. Din nou se găsi

în faţa lui, bulversată, implorându-l din priviri. După un alt moment de tăcere, Mark se aplecă asupra buzelor ei. De data asta cu mai multă pasiune şi senzualitate, încât Kate simţea că-şi va pierde complet simţurile dacă nu-l înfruntă.

- De ce faceţi asta? reuşi ea să bânguie după ceea ce ei i se păru a fi o eternitate. Eşti.. .insuportabil !

Insă glasul ei nu conţinea nici urmă de reproş, şi nu înţelegea de ce. Motivele lui nu-i erau foarte clare, spre deosebire de sentimentele ei. Ba chiar avu un moment de revelaţie - descoperi că era îndrăgostită până peste cap de acest bărbat, care o lăsase să se facă de râs, şi care se amuza teribil pe seama neajutorării ei.

- De ce? Pentru amuzament, bineînţeles.

Pentru amuzament.. .Şi nimic mai mult. Ar fi trebuit să-şi dea seama după felul brutal în care o sărutase. Ochii ei se umplură de lacrimi; îşi muşcă buzele. El păru că se înduioşează, iar braţele lui o înconjurară delicat, nestingherite, de talie.

Simţind că trebuie să reacţioneze în vreun fel, Kate îşi duse furioasă mâna la gură.

- Dacă dumneavoastră v-aţi distrat, eu nu! Vă rog să-mi daţi drumul; n-am de gând să mai stau aici nicio secundă.

El nu reaţionă, ci clipi senin.

- Deci, am fost ridicol? Şi nici nu ţi-a plăcut? se întunecă
el.

Kate observă cum îi pulsau venele într-un mod necontrolat. O cuprinse frica şi-ncepu a cerceta din nou zona, devenind palidă. El ar fi fost gata să ucidă. sau chiar mai rău.

- Ti-ar fi plăcut mai mult fratele meu, nu? Iar ea-l privi nedumerită. Răspunde-mi !

- Nu..Adică.

- Adică ?

- Daţi-mi drumul! De ce mă ameninţaţi? Ce are Paul de-a face? şi imediat realiză cât de inutilă era întrebarea.

- Nu mă privi aşa de inocentă, se calmă el. Ştii foarte bine că te atrage. Dar ai grijă să nu faci vreo mişcare greşită. Căsătoria e un lucru foarte serios în familia noastră.

- Căsătoria? Dar Paul nu m-a cerut.

Mark nu răspunse pe moment.

- încă nu, dar s-ar putea să o facă. Fii atentă să-i dai răspunsul corect. Şi ţine minte ce ţi-am spuss, că suntem foarte stricţi în ce priveşte căsnicia. Te sfătuiesc să te gândeşti bine.

Capitolul 9

După scena din pădure, Kate deveni şi mai neliniştită în ce priveşte sentimentele ei faţă de Mark. Totul se întâmplase atât de neaşteptat; Mark abandonase atât de repede masca lui neutră pentru a se umaniza, şi nu se arătase ca om, ci ca o fiinţă pasională. Reuşise să-i inspire teamă, dar şi emoţie puternică; reuşise s-o facă să-şi recunoască propriile sentimente, cu toate că declarase că doar se distrase. Sfatul sau mai degrabă ameninţarea - veniseră pe neaştepate, şi nu le înţelegea încă semnificaţia. Oare Paul îi dezvăluise fratelui său intenţiile pe care le are? Oare Mark considera că ea şi cu Paul nu se potrivesc? Aşa părea, dar Paul avea să decidă de unul singur ce femeie i se potriveşte. Apoi Kate încercă să analizeze toate problemele care ar putea să apară în cazul în care, într-adevăr, Paul o cerea de soţie. L-ar fi refuzat, dar nu din cauza acelui sfat. Probabil că Paul s-ar fi simţit rănit şi umilit, iar Kate se gândi mult timp cum ar putea evita acest lucru. In cele din urmă ajunse la concluzia că va trebui să-l evite cât de mult posibil.

Când Chery se întoarse acasă, Kate se aşeză alături de ea la ceai. Ce-ar fi să dăm şi noi o mică petrecere, mai ales că primim atâtea invitaţii?

- Nu putem! i-o tăie scurt Kate. Nu avem bani, şi nici locul potrivit.

- Mă gândeam doar la o întrunire. Am putea aduce răcoritoare din oraş - Paul se duce mâine pe-acolo, iar eu pot să mă duc cu el după lucru. Se duce cu avionul, iar eu am specificat că mi-ar plăcea să zbor.

- Poate că am putea.. .Dar aici.

- Mă gândeam doar la Mark şi la Paul. Hai să-i întrebăm doar pe ei.

Un semnal de alarmă. Cherry dorea să-l amuze pe Mark, în timp ce Kate nu-şi dorea să mai aibă vreo legătură cu el, cel puţin nu aşa de curând. Nu ştia cum să se poarte cu el, mai ales după ce o condusese în tăcere acasă după incidentul din pădure. O salutase la finalul drumului, fără însă a rosti altceva. Era sigură că nu-şi dorea să-l revadă acum; oricum, concursul se apropia, dar acolo avea să fie multă lume, deci era puţin probabil ca ea şi cu Mark să se întâlnească singuri măcar pentru câteva clipe.

- Or să te refuze, Cherry.

- Deja i-am sugerat asta lui Paul, iar el s-a arătat foarte entuziasmat.

- Şi.Mark?

- Paul era sigur că o să vină şi el. Nu văd de ce n-ar veni. Nu contează drumul.

Şi Lin se arăta interesată de iniţiativă, şi era supărată că nu găseau alte persoane asemănătoare cu cei doi fraţi, ca punct de atracţie. Fetele îl sugerară pe James, dar Lin scutură din cap, motivând că distanţa ar fi prea mare pentru el.

- Păcat, zise Cherry. Ar fi fost bine să vină şi James.

A doua zi, Cherry radia toată când porni spre Cunya River Downs. îşi spălase părul în seara precedentă, iar Kate i-l aranjase altfel. îmbrăcase o rochiţă înflorată care-i punea în valoare formele atrăgătoare şi care îi dădea puţină culoare.

- Arăţi minunat! exclamă Kate.

Rochiţa te schimbă.

- Poate din cauză că nu m-ai mai văzut cu ea de mult. E plăcut să te aranjezi din când în când, nu?

Kate o aprobă din cap şi apoi o conduse. Cherry deja le anunţase că nu ştie când se întoarce. Astfel că abia când trecu de ora zece, fetele începură să-şi facă griji. însă niciuna nu îndrăznea să scoată o vorbă; urmăreau ceasul, încercând să-şi stăpânească lacrimile.

- Sper că sunt bine. murmură Kate într-un final,

palidă.

- Şi eu, zise Lin. Poate că s-au dus pe la vreun restaurant sau aşa ceva.

- Da, cu siguranţă.

Se făcu ora unsprezece.apoi ora douăsprezece.

Fetele nu se culcară, deşi discutaseră între ele cum că Cherry şi Paul au rămas peste noapte în oraş; poate că avionul avea ceva în neregulă. Kate pregăti ceai.

- Ar trebui totuşi să ne culcăm, spuse Lin neconvingător. Sunt sigură că au rămas în oraş.

- Da, şi eu.

De fiecare dată repetau acelaşi lucru, cu şi mai multă convingere.

- Nu mai suport, izbucni Kate în cele din urmă. Mă duc la Mark. Slavă Domnului că am calul. Vii ?

- Bineînţeles.

Plecară în toiul nopţii; nu le mai era teamă că vor greşi drumul, ştiind că după un deal mic, aveau să se vadă casele îngrijitorilor. Prin pâcla întunecoasă răzbeau luminiţe răzleţe, probabil din cauza vreunui copil plângăcios, gândea Kate, încercând să uite toate presimţirile negative în legătură cu Cherry şi Paul.

Vila era învăluită şi ea în întuneric ; tecuse de

două noaptea. Kate sună din clopoţel; îi păru o eternitate până când Sophia apăru în uşă, somnoroasă.

- Cheamă-l te rog pe domnul Copeland.

E urgent, adăugă ea deşi nu era necesar.

Femeia deschise uşa mai larg, lăsându-le să intre, şi dispăru imediat. într-o clipă, Mark coborî, cu un halat tras peste pijama, deranjat şi el de lumina din hol.

- Ce Dumnezeu s-a întâmplat ?

- Cherry...

- Ce-i cu ea? E bolnavă?

- A plecat în oraş cu Paul.. .Cu avionul. îngăimă Kate înecându-se.

Mark o privea încă nedumerit; niciunul nu părea a-şi aminti de scena din pădure.

- Paul şi Cherry? Şi la ce oră ar fi trebuit să ajungă?

- Cherry nu ştia, dar oricum, ceva mai devreme de miezul nopţii.

- Ceva e în neregulă, admise şi el, şi le îndrumă rapid pe fete spre salon. Dau un telefon, imediat.

Se întoarse la ele după un timp, cu o faţă serioasă şi le informă că avionul plecase la cinci după-amiază.

- înseamnă că s-au prăbuşit? se posomorî Kate.

Mark le anunţă că va strânge nişte oameni pentru căutări.

- De ce n-am venit mai repede? se învinovăţea Kate. Ce proaste am fost că am aşteptat atâta.

- Poate v-aţi gândit că stau peste noapte acolo.

- Da, aşa e; am crezut că s-a întâmplat ceva cu avionul.

- Să te ajutăm?

- Nu, rămâneţi aici, răspunse el, ceea ce nu le surprindea

- nu puteau risca să se piardă tocmai acum.

- Şi cum să stăm doar aşa? Trebuie să facem ceva! exclamă Lin.

- Ne-am putea pierde foarte uşor, o linişti Kate. Crezi că au scăpat cu viaţă.. .adică au aterizat de urgenţă?

Nu i se răspunse. Auziră alarma; într-un timp foarte scurt, la vilă apărură mai mulţi bărbaţi, în propriile lor maşini. Mark, cu un glas grav şi impunător, le dădu ordine . Maşinile trecură prin faţa casei, una câte una, împânzind negura nopţii cu luminile lor. Alarma se răspândi şi la fermierii învecinaţi, pentru ca şi angajaţii acestora să înceapă căutările. Ferma lui James se afla pe ruta pe care zburase Paul; Mark le mărturisi că cele mai multe

speranţe veneau din direcţia aceea. Oricum, aveau să acopere toată regiunea, pentru a nu lăsa locuri necercetate. Mark se echipă de plecare; era mai palid ca niciodată, tenul lui contrastând puternic cu restul pielii. Venele îi pulsau nervoase, semn al îngrijorării.

Plecă şi el, sfătuindu-le pe fete să se liniştească.

Incă mai erau maşini care abia acum porneau, încărcate cu bărbaţi, albi şi negri. Se îndreptau spre pădure; acolo, lăsau maşinile, şi începeau căutările la sol. Mark avea să survoleze zona , pentru mai multă siguranţă.

Fetele urmăriră cum decolează avionul.

- Mai bine nu veneam aici, murmură Kate, plimbându-se în sus şi jos prin cameră; începea să crape de ziuă. îmi doresc din toată inima să nu fi venit!

- CRezi că.au murit ?

- Taci, o imploră Kate.

Chiar şi ea se gândise la acest lucru şi părea convinsă că n-au s-o mai vadă pe Cherry în viaţă. Şi nici pe Paul. Şi totuşi, mintea nu-i zbura la Paul, ci doar la prietena ei. Cherry - atât de drăguţă, cu chipul ei palid, calm şi calculat. Ea care era cea mai eficienţă dintre toate, şi pe care Kate o consolase la moartea fratelui ei. Kate ţinuse locul mamei, surorii şi

a prietenei în tot acest timp, şi cele două se apropiaseră foarte mult.

Abia pe la ora zece dimineaţa veniră veşti cum că se găsise avionul. însă cel care adusese vestea doar o răspândise şi nu ştia mai multe amănunte. Mark avea propria ambulanţă care plecase odată cu echipajul şi care acum se îndrepta spre locul cu pricina. După toate aparenţele, avionul se prăbuşise.

- S-a prăbuşit? exclamă Kate din uşă, interogându-l pe omul care sosise de-acolo. Nu a fost o aterizare forţată?

însă bărbatul nu-i dădu alte detalii şi nici nu părea doritor a sta de vorbă.

- De trei zile stau bolnav la pat, şi asta e prima zi în care mă ridic, se scuză el.

Kate îl lăsă în pace, nervoasă că nu are amănunte.

In sfârşit, sosi şi ambulanţa. Kate şi Lin se priveau una pe cealaltă, incapabile a mai face vreo mişcare. Când apăru şi Mark, fetele aproape că leşinară,observând expresia relaxată a feţei lui.

- Sunt în viaţă; amândoi, rosti el răguşit. A fost într-adevăr o aterizare forţată, însă avionul e grav avariat, şi cei doi au fost răniţi. Dar nu e foarte grav.

Vorbea lent, ca de obicei. Kate îi simţea emoţia şi

toată anxietatea prin care trecuse în tot timpul căutărilor. Şi poate că făcuse totul doar pentru fratele său geamăn; poate că Cherry reprezenta doar o nebuloasă pentru el. Sau se preocupase şi de soarta ei? Intotdeauna se înţelesese cu ea; şi o agrea.

- Una din soţiile îngrijitorilor mei e asistentă; am anunţat-o imediat. Am auzit că a pregătit chiar un fel de saloane pentru cei doi.

Se vedea că era obosit; începea să caşte.

O jumătate de oră mai târziu, fetele se aflau la căpătâiul prietenei lor, surâzând. Fata era atât de palidă şi trasă la faţă, şi totuşi, părea că e mulţumită. Nu se ştie din ce motiv, îşi ziceau fetele.

Cherry avea o rană la cap, acum bandajată. Avionul avusese probleme la motor, le povesti ea, iar Paul aterizase forţat. Dar nu găsise un spaţiu adecvat pentru a ateriza, şi în criză de timp, alesese locul care i se păruse mai bun. Insă terenul se dovedise foarte accidentat, astfel că aterizarea se transformă aproape într-o prăbuşire. Avionul fusese avariat, dar pasagerii scăpaseră uşor, ca printr-un miracol. Paul era şi mai puţin rănit, iar sora credea că-şi va reveni în câteva zile.

- Aproape că înnebunisem de grija voastră, îşi aminti Lin, încă preocupată. Dar, slavă Domnului că

sunteţi teferi!

- Cred şi eu că v-aţi făcut griji. M-am tot gândit la voi, speram să vă transamit un mesaj, aşa, prin telepatie, să vă spun că sunt bine.

- Aproape bine, o corectă Kate, cu ochii pe bandajele de la cap şi de pe braţe. Cele trei ar mai fi povestit, dar Mark intră şi le scoase afară.

- Cherry trebuie să se odihnească; şi voi de asemenea. Aţi trecut prin emoţii puternice. Am aranjat să vi se pregătească nişte camere, aşa că vă puteaţi duce liniştite la culcare. Sau poate vreţi să mâncaţi ceva înainte? Dar fetele refuzară. Cred că n-o să vă treziţi până la ora cinei, aşa că o să rămâneţi şi la masă.

- Animalele, îl întrerupse Kate, care ar fi vrut să-i mulţumească pentru ospitalitate, dar preocupată în acelaşi timp.

- Unul din oamenii mei o să aibă grijă de ele.

- Avem mai mulţi viţei..Dar mai mult de lucru e cu vaca; trebuie mulsă. Şi mai e încă o vacă, cu viţel cu tot, pentru că nu i-am despărţit, dar se opri sesizând privirea amuzată a lui Mark şi-şi amiti de sfatul lui Paul.

- Ce de mai aveţi! observă Mark, arătându-le uşa. Şi acum, mergeţi. Vine asistenta să stea cu Cherry.

Apoi îşi coborî ochii asupra pacientei, o privire mult mai degajată şi mai afabilă. Kate îi urmări - unul neajutorat şi neînsemnat, celălalt puternic.

- V-am spus să plecaţi! se întoarse el nedumerit.

Fetele îl ascultară imediat.

în ciuda oboselii, cele două mai povestiră un timp în camera pregătită pentru Kate.

- Un singur lucru am de comentat despre Mark, zise Lin. E un om extraordinar. Şi ştie câte ceva despre cum trebuie să organizezi un grup de oameni. Operaţiunea lui mi-a deschis ochii. îl
respect.. .indiferent de ce altceva mai cred despre el.

- Adică? Ce crezi despre el?

- Acelaşi lucru ca şi tine. E un om arogant, insuportabil, nesuferit pentru modul în care ne-a lăsat să ne facem de râs.

Kate încuviinţă din cap. Oare îi iertase toate acestea? se întreba, deşi îşi jurase că nu-l va ierta niciodată.

- Da. răspunse ea meditativ, şi-n faţa ochilor îi apăru imaginea lui Mark împreună cu Cherry, el uitându-se la ea înduioşat. Lin nu mai continuă discuţia, ci se ridică să plece, urându-i noapte bună.

***

Abia mai târziu, când intrară în sufragerie, cele

două realizară că şi James rămăsese peste noapte la High Creek Downs. Unul din oamenii lui găsise avionul, iar James sosise şi el cu ambulanţa, participând activ la cercetări. S-ar fi întors la ferma lui, dar Mark nu-l lăsase. O privi pe Lin ciudat, iar aceasta îşi feri privirea, neliniştită. Kate începu o conversaţie. Trecuseră prin camera lui Cherry, însă aceasta dormea. Ceruseră permisiunea de a intra şi la Paul. El arăta mult mai bine decât prietena lor, deşi se plângea de dureri. însă nu părea prea îngrijorat de răni, şi le declară că se va ridica din pat a doua zi.

- Cum e Cherry? se interesă el, evitând ochii lui Kate. Sora nu mă lasă să mă deplasez, aşa că nu pot merge s-o văd. Aş fi înjurat-o de mult, dar Mark ar fi sărit cu gura pe mine.

- Cherry doarme, dar parcă e mai bine ca ieri seară, şi Kate observă că el încă nu-şi ridicase ochii din cearşaf. Cum s-a întâmplat? Ţi-a fost teamă?

- La început , nu. După zgomotul pe care-l făcea motorul, mi-am dat seama că s-a întâmplat ceva, şi mi-am zis că e mai bine să aterizăm. Cherry s-a purtat minunat, murmură el. E atât de calmă, nici n-ai fi spus că trecem printr-o stare de urgenţă. Nu s-a panicat, n-a pus întrebări; doar îmi sugera câte ceva, ca să mă direcţioneze. N-aveţi idee cât de mult m-a

ajutat. Cu toate astea, n-a făcut nimic, dar a fost atât de practică.. .atât de practică.

Fetele nu răspunseră, căci deja o cunoşteau pe prietena lor. Ştiau că ea nu se grăbeşte niciodată, nu se panichează, nu se alarmează ca să-i deranjeze pe ceilalţi. Poate că în sufletul ei, neliniştea creştea, dar Cherry nu sufla niciun cuvânt despre asta, şi nici nu dădea de înţeles ce se perece cu ea. Paul ar fi trebuit s-o cunoască de foarte mult timp ca să ghicească tulburările prin care şi ea trecea, la fel ca oricine altcineva.

După cină, Kate se cufundă în meditaţie, amintindu-şi scena din salonul lui Paul. Mark şi ceilalţi invitaţi se aflau pe terasă, pentru a bea ceva. James se aşezase lângă Lin şi-i şoptea ceva la ureche, ceva ce provocă o schimbare pe chipul fetei. Oare încerca s-o convingă din nou să lucreze pentru el? Kate se întreba dacă ar fi acceptat, în ideea că, la un moment dat, James ar începe să ţină la ea. Formau un cuplu frumos; păreau că se potrivesc în cele mai mici amănunte. Iar Lin ar fi fost o mamă extraordinară pentru fetiţa lui; deşi la şcoală ţinea la disciplină, avea şi o latură blândă, care se întrevedea ori de câte ori admira un copil şi-l înţelegea.

După un timp în care cei patru povestiră, James şi

Lin se ridicară, anunţând că se duc să se plimbe.

- Te superi? se interesă James politicos.

- Bineînţeles că nu, zise Mark, care-i urmări pe cei doi îndepărtându-se. Mă întreb dacă-l va accepta, se auzi glasul lui după un timp.

- Să-l accepte?

- Nu ţi s-a părut ciudat că James s-a întors tocmai acum, după ce am găsit celălalt cuplu?

"Celălalt cuplu" - un mod ciudat de a spune.

- Nu. Adică nu m-am gândit niciodată. Şi nici Lin.

- James credea că Lin se află în avion, cu Paul.

Kate îl privea nedumerită, pe măsură ce-şi dădea seama de situaţie.

- De ce ar fi avut acestă impresie? Nu i-ai spus că e vorba de Cherry?

- Nu am discutat personal cu el. Eu doar am ordonat unuia dintre îngrijitori să-l anunţe cât timp eu mă pregăteam. James n-a ştiut care din voi a plecat, dar ştia că era una dintre cele care lucrau pentru Paul. James l-a întrebat pe om dacă e vorba de Lin, şi i s-a răspuns afirmativ. Astfel că a venit într-un suflet, deşi numele nu conta, la urma urmei.

- Deci.. James a venit de grija lui Lin?

- Chiar mai mult decât atât, zâmbi el.

Inainte de a se culca, mi-a povestit prin ce emoţii

a trecut din cauza acestui accident, crezând că Lin e acolo. Se pare că a rugat-o pe fată să lucreze pentru el.. .Dar cred că deja ştii asta. Abia când şi-a dat seama că Lin e în pericol, a realizat că ţine la ea, şi că miza acelei oferte de a avea grijă de Emma era mult mai mare. James nu s-a mai uitat la altă femeie de la moartea soţiei sale, şi n-a crezut niciodată că o va face. Cred că totul ţine de un mod de a gândi, de o hotărâre de a nu te recăsători mai degrabă, decât ideea că timpul îl va ajuta să-şi revină. A iubit-o foarte mult pe soţia lui.. .dar azi-dimineaţă mi-a devenit clar că o iubeşte pe Lin. Şi ar fi un soţ excelent.

Se lăsă o tăcere adâncă, tulburată doar de ciripitul păsărilor de afară.

- Lin o să-l accepte, zise Kate în cale din urmă. Sunt sigură.

Ii explică lui Mark motivul pentru care fata refuzase postul de dădacă.

- N-a pus problema în termeni prea duri, dar a spus că ar fi ciudat să trăiască în aceeaşi casă cu James, fără ca lui să-i pese de existenţa ei.

Kate se opri, realizând că discuţia devenea prea intimă; nu semăna deloc cu replicile pe care ei doi obişnuiau să le schimbe.

In mod cert, acest aspect îi scăpă lui Mark, iar el continuă pe aceeaşi linie, aducând în discuţie o posibilă nuntă.

- O să-ţi lipsească Lin, dacă pleacă de la High Creek, adăugă el, pe un ton ciudat.

Kate confirmă din cap, dar era mulţumită că prietena ei îşi găsise un soţ extraordinar.

- Ne descurcăm noi, spuse ea, evitând a-l privi pe Mark în ochi. Oricum, nu prea era de lucru pentru trei. Cu puţinele animale pe care le avem, şi cu restaurarea casei pe care am încheiat-o deja.

înainte ca Mark să-i răspundă, apăru celălalt cuplu.

- Felicitări, începu el sec, observând expresia de pe faţa lor. Sper să fiţi fericiţi.

Lin roşi, ceea ce nu-i stătea în fire, iar James surâse discret.

- Ţi-ai dat seama de ce ne-am dus afară, deşi era de prevăzut, având în vedere ce ţi-am spus mai devreme.

- Felicitări, spuse şi Kate întinzând mâinile către Lin. Mă bucur pentru amândoi.Şi eu mă aşteptam la asta. Mark.Domnul Copeland mi-a dezvăluit şi mie conversaţia voastră.

îi scăpase fără să vrea numele lui; se îmbujoră. îi

aruncă acestuia o privire pe furiş, şi observă că o fixa foarte serios.

- E bine şi Mark, se auzi glasul lui. Situaţiile prin care am trecut duc, de obicei, la o mai mare familiaritate.

Capitolul 10

Vestea logodnei dintre bogatul James şi englezoaica angajată la Cunya River Downs făcu înconjurul fermelor în doar câteva zile. La Walden Downs se primiră masaje de felicitări şi de urări de bine pentru noul cuplu, pe care James le transmitea fetei. La început, Lin părea confuză, uşor deranjată chiar, de ideea că-şi va părăsi prietenele. Insă Kate o convinsese că relaţia lor trebuia, odată şi-odată să se termine.

- Cred că toate eram conştiente că va interveni o căsnicie, şi ne-am pregătit mental pentru această despărţire, deşi niciuna dintre noi n-a menţionat acest lucru. Dar o să ne vedem destul de des.

Cu toate acestea, Kate întrevedea un sfârşit nu foarte îndepărtat al relaţiei lor, căci îi era clar că şi Cherry cu Paul se îndrăgostiseră unul de celălalt. La început se întrebase dacă nu cumva Mark era cel interesat de Cherry, dar îşi dădu seama că el doar îi purta un adânc respect pentru atitudinea ei impasibilă în anumite situaţii. Iar Cherry nu se aprinsese niciodată la vederea lui.. .cel puţin nu aşa cum se aprinsese Kate în majoritatea conversaţiilor lor. După experienţa terifiantă prin care trecuse, sentimentele lui Cherry se schimbară, mai ales după

ce ea şi cu Paul văzuseră moartea cu ochii. Ore în şir aşteptaseră să fie salvaţi. Ore nesfârşite. Multe se pot schimba în astfel de situaţii.şi chiar se schimbaseră. Atât Chery cât şi Paul, realizaseră că ceea ce simt pentru Mark, respectiv pentru Kate, nu sunt sentimente profunde.

Bineînţeles că cei doi nu-şi afişau posibila logodnă, nu încă. Dar Kate era convinsă că presimţirile ei nu aveau să dea greş. Dacă şi Cherry pleca de la High Creek, Kate nu mai avea altceva de făcut decât să-i vândă totul lui Mark şi să se întoarcă în Anglia. Avea să păstreze legătura cu ele, dar cu siguranţă că prietenia lor va slăbi cu timpul, înlocuită de simple felicitări cu ocazia unor zile de naştere sau zile de sărbătoare.

Mica reuniune pe care o planificase Cherry nu mai avu loc, dar fetele participară la concursul de călărie de la Kennilong Downs. Cherry nu călări, iar Kate nu reuşi să se ridice la înălţimea performaţei artistice reuşite de Harriet.

Totuşi, Mark o felicită de faţă cu Harriet. Kate reuşi să observe expresia ostilă din privirea concurentei sale. Ceva mai încolo, în timp ce se răcoreau cu o băutură, Kate o observă uitându-se la Cherry şi Paul, care se aflau în mulţime, dar la o distanţă foarte mică unul

de celălalt. Kate
o văzu cum îşi muta atenţia - de la Cherry şi Paul, spre Lin şi James, apoi către Mark şi Kate însăşi. Privirea fetei devenise chiar suspicioasă. Oare ce punea la cale ? Expresia feţei ei deveni gravă, chiar răutăcioasă.

Chiar dacă Harriet se dovedi mai pricepută decât Kate, Lin o întrecu. Astfel că în finală rămăseseră doar ele două, spre satisfacţia personală a lui Kate.

- Lin e destul de bună, remarcă Mark, alăturându-i-se lui Kate.

Deşi tonul lui era lipsit de entuziasm, se vedea că le urmăreşte pe cele două cu vădit interes. Kate n-ar fi crezut niciodată că un concurs de acest gen ar putea s-o intereseze atât de mult, dar ţinea morţis ca prietena ei să câştige, măcar pentru a-i da o lecţie concurentei arogante. Lin trebuia să iasă învingătoare, cu siguranţă; aşteptarea se dovedi mai insuportabilă ca oricând.

- Ce s-a întâmplat? o întrebă el văzând-o că se ţine strâns de grilajul de fier al terenului.

Kate încercă să se relaxeze, zâmbindu-i fals.

- Vreau ca Lin să câştige, normal.

El surâse, iar conturul gurii şi al ochilor săi deveniră mai pronunţate. Astfel îşi arăta el mândria,

în acel aer de superioritate, în acea expresie care părea că-i domină pe toţi ceilalţi. Insă chipul lui mai ascundea şi o altă calitate nevăzută, pe care Kate nu i-o putea ghici. Dar ştia că Mark Copeland o controla mai mult ca oricând, că o atrăgea şi că această atracţie va avea un lung ecou în sufletul ei, chiar dacă ei doi se vor despărţi.

- Cea mai bună are să câştige, zise el, concentrându-se la cursă. Lin a exersat mult?

Kate confrmă din cap.

- Preferă să călărească decât să facă orice altceva. Şi-a cheltuit cei mai mulţi bani pe lecţii de călărie, până când, după cum ţi-am spus, s-a scumpit foarte mult.

Cum Mark nu-i răspunse, Kate continuă să-i povestescă despre idealurile fetei şi despre toate visurile pe care aceasta şi le făcuse în legătură cu traiul din Australia. Şi din nou Kate se opri brusc, roşind, fermecată de trăsăturile interlocutorului ei.

- Deci, voia să se plimbe călare printre turmele tale?

Kate îşi muşcă buzele, uitându-se în direcţia concurentelor. Mark repetă întrebarea, iar ea recunoscu adevărul.

- Toate trei am crezut că o să ne distrăm de

minune, oftă
ea.

- Şi nu v-aţi distrat?

- Ba da, n-am de ce să mă plâng. Dar voiam să spun că noi credeam într-un trai foarte lejer.ceea ce ştii foarte bine.

- Da, cred că da, medită el cu ochii la premiu şi cu gândul la onoarea pe care o va dobândi câştigătoarea.

Până atunci, Harriet fusese aclamată drept cea mai graţioasă femeie care călăreşte, iar acum concura cu cea mai redutabilă oponentă din toată cariera ei; deci lupta avea să fie una foarte strânsă. Mulţimea aştepta cu sufletul la gură rezultatul concursului, la fel ca şi fetele. Lin fusese şi ea admirată, la fel de mult ca şi Harriet. Calul acesteia din urmă evoluase perfect, dar nici al lui Lin nu se lăsase mai prejos, deci singurul criteriu de departajare rămânea măiestria de a conduce calul. De câteva ori, Harriet îi privise pe Mark şi pe Kate, dar îşi întoarse repede ochii, pentru a se concentra asupra concursului. însă Kate simţea că fata începe să-şi piardă controlul, iar dacă presimţea corect, atunci rezultatul avea să fie în defavoarea ei. Ceea ce se şi întâmplă. Victoria lui Lin fu întâmpinată cu

ropote de aplauze. Harriet se înfurie din cauză că-şi neglijase oponenta în timpul cursei. Kate îl privi pe Mark, pe faţa căruia nu se putea citi nimic.

După un timp, Lin se alătură celor trei, căci şi James se afla acolo, după care se îndreptară cu toţii spre locul unde se serveau băuturile. Paul împreună cu Cherry apărură şi ei nu după mult timp. Mark şi Kate schimbară priviri sugestive; Mark trăind cu impresia că ea încă se mai gândeşte la Paul. In pădure, după ce o sărutase, el îi reproşase faptul că îl dorea pe fratele lui, considera că se simte atrasă de el. Iar acum, încerca să-i analizeze sentimentele prin prisma relaţiei pe care Paul o avea cu Cherry. Poate că o compătimea, gândea Kate.

Cât de puţine lucruri ştia.

Concurenţa dintre Lin şi Harriet fusese cel mai interesant eveniment de până atunci. Iar Kate dovedise un maxim interes faţă de acest concurs. Ar fi fost imposibil să-l piardă din moment ce abia acum Cherry apăru de mână cu Paul, iar apoi, el o cuprinse după umeri în timp ce urmăreau spectacolul. Apoi, pe drumul de întoarcere în maşina lui Mark, una din invitate îndrăzni să întrebe :

- Mă înşel eu sau e posibil să asistăm la o dublă căsătorie?

- Poate, răspunse Paul liniştit.

Kate, aşezată în spatele maşinii împreună cu celelalte două prietene, medita la toate acestea. Cherry îşi agita mâinile, ceea ce nu-i stătea în fire. Era clar că o preocupă viitorul lui Kate. Imediat ce ajunseră acasă, fetele începură să discute, cele două oferindu-se a-şi amâna ceremoniile pentru a mai rămâne cu Kate.

- Cel puţin până când începem să avem profit, zise Lin. Nu poţi sta singură. Nu mă mai căsătoresc!

Ceea ce pe Kate o amuză teribil.

- Nu fi ridicolă! O să mă descurc.

Dar nu le menţionă nimic despre gândul ei de a vinde; nu-şi dorea să le vadă pe fete învinovăţindu-se pentru soarta ei, acum când trăiau cele mai fericite clipe din viaţa lor.

- Chiar ai putea să mergi la James să-i spui că nu te mai căsătoreşti cu el? adăugă ea, iar Lin negă mecanic din cap.

Cearta mai dură un timp, până ce Kate reuşi să le oprească pe cele două, ameninţându-le că vinde dacă nu se opresc.

- Şi apoi mă întorc în Anglia şi gata!

- Nu poţi vinde! Acum când am reuşit să înfrumuseţăm locul.

- O să vând, dacă vă mai îngrijoraţi din cauza mea.

- Eu una, n-aş suporta gândul acesta, zise Cherry, iar Kate coborî ochii în pământ.

- Nici eu. Promite-ne că n-ai să te mai gândeşti la aşa ceva, Kate. Dacă te întorci în Anglia, n-o să ne mai vedem niciodată!

Kate îşi ridică privirea şi o văzu pe Lin posomorâtă, iar pe Cherry foarte gânditoare. Deşi aveau să se căsătorească în mai puţin de o lună, fetele treceau printr-un moment foarte dureros. însă toate grijile aveau să fie uitate. Cu timpul, totul se va transforma într-o simplă amintire, iar amintirile se vor înmulţi an de an, până când nu va rămâne din ele decât o idee trecătoare, o idee plăcută sau dureroasă, sau, dimpotrivă, insipidă, uitată. Prietenia lor întrecuse orice aşteptare, dar îşi avea şi ea sfârşitul ei.

Lin repetă rugămintea pentru Kate, iar aceasta îi promise solemn că nu va vinde. Astfel, casa se lumină din nou; tensiunea fusese îndepărtată, şi totul reveni la normal, cu excepţia faptului că fetele ieşeau adeseori cu logodnicii lor pentru a face cumpărăturile dinainte de nuntă. Rochiile se confecţionau în casă, pentru că nu aveau bani ca să cumpere ceva de la

Sydney sau dintr-un alt oraş mare de unde se îmbrăca aristocraţia de la ferme. Şi nu era neapărat problema banilor; James şi Paul le oferiseră totul, ştiind de situaţia lor, însă mândria nu le lăsase pe acestea să accepte bani înainte de nuntă. Astfel că High Creek se transformă într-o uriaşă fabrică. Nunta avea să se petreacă la vila lui Paul.

Cu o săptămână înaintea evenimentului, Kate se hotărî să-l abordeze pe Mark în privinţa casei. Voia să plece de-acolo imediat după nuntă. Simţea că n-ar fi putut să stea singură acolo. Lin îi sugerase să caute pe cineva cu care să locuiască, vreo altă englezoaică aventuroasă. Lin chiar îi sugerase să dea un anunţ în ziarele englezeşti. Kate o anunţase că se va gândi, şi chiar ar fi luat propunerea în serios dacă n-ar fi fost sentimentele faţă de Mark. I-ar fi plăcut să mai stea, şi astfel să continue prietenia lor. dar Mark apărea prea des în gândurile ei. Kate ajunsese să se întrebe dacă ar mai fi suportat situaţia, chiar dacă fetele nu s-ar fi mutat.

într-o dimineaţă, pe când fetele plecaseră în oraş pentru ultimele cumpărături, Kate se duse La High Creek Downs. Mark era plecat, dar Sophia o anunţă că şeful se întoarce imediat ce îi instruieşte pe oamenii săi cu privire la modificările ce trebuie

făcute.

- Modificări?

- Pentru casă.. .Nu auziţi cum sparg?

- Ba da. Ce modificări face domnul Copeland?

- La dormitorul tatălui său. Schimbă fereastra şi adaugă o baie.

Sophia îi povesti că şeful planificase de mult aceste schimbări, apoi o conduse pe Kate în salon şi-i oferi o cafea. Musafira se aşeză în faţa ferestrei, aşteptându-şi băutura. Se vedeau îngrijitorii de la animale. Ştia că se făceau pregătiri pentru recoltă, deci era o perioadă foarte încărcată. De aceea i se părea ciudat că Mark se apucă de modificări tocmai acum, mai ales că nu-i afectau direct traiul.

îl urmări apropiindu-se pe calul său şi o trecu un fior. Tocmai de aceea credea că plecarea ei era binevenită şi că timpul o va ajuta să uite. Mark îi dădu lui Ferdie căpăstrul pentru ca animalul să fie dus la grajduri. Nu intră în casă imediat, ci se opri o clipă pentru a-l privi pe Dans de Vară, calul lui Kate, care stătea legat de un copac. Cu o mişcare rapidă, îşi dădu pălăria pe spate, lăsând să se vadă un smoc de păr auriu. La ce se gândea oare? Poate că intuia deja motivul vizitei ei - cu siguranţă, căci altfel Kate n-ar fi trecut pe-acolo. Se întoarse, palidă, spre uşă;

el se afla în pragul camerei. Işi aruncă pălăria pe un scaun, apoi păşi înainte şi se opri în mijloc, agăţându-şi o mână de curea. Părea un gigant, deşi camera era foarte spaţioasă.

- Cărui fapt datorez această vizită matinală? şi-i privi mâinile care se frământau necontrolat.

- Cred că ştii foarte bine de ce, şi aşteptă confirmarea lui; în schimb, expresia feţei lui se înăspri.

- Sun să aducă nişte cafea, şi se repezi la clopoţel.

- Sophia îmi aduce mie una.

Negresa intră în acelaşi moment, iar Mark ceru o ceaşcă şi pentru el.

- Hai să ieşim pe terasă. E mai plăcut, adie briza.

Ieşiră pe fereastra franţuzească, iar Kate se aşeză pe

scaunul oferit de gazdă. El ocupă un loc alături de ea, dar nu părea curios să afle de ce avea musafiri. Kate nu-i înţelegea atitudinea. Era sigură că el îi cunoştea motivele, şi totuşi, nu se grăbea în a o aborda. Şi nu din cauză că nu-şi dorea să cumpere ferma, căci şi-o dorise o viaţă întreagă, la fel ca şi strămoşii lui. Ochii ei se lăsară în voia luminii puternice, urmărind razele soarelui ce formau mici luminişuri în păduricea din apropierea casei. Păsărelele se roteau deasupra

frunzişului, cu mişcări iuţi şi sigure. Adierea vântului aducea un parfum de castane, care se amesteca într-o mireasmă îmbietoare cu mirosul florilor de pe terasă.

- îţi ofer ferma mea, se auzi într-un târziu glasul ei.

Nu mai putea suporta acea tensiune creată de tăcerea lui. Mark îşi întinse picioarele sale lungi, mijind ochii asupra unor câini ce se jucau pe peluză, iar cu degetele bătea ritmul în lemnul scaunului. Nu se arătă surprins de replica ei, dar nici nu ar fi avut motive.

- Pleci?

- Da; cât mai curând după nuntă. Da nu vreau să afle nimeni, domnule Copeland.

- Mark.. .Am renunţat la formalităţi, da?

Ea acceptă propunerea, apoi îi explică temerile prietenelor ei şi remuşcările pe care le aveau faţă de situaţia în care o lăsau.

- De aceea, le-am promis că nu o să vând; Mark nu comentă nimic. Trebuia să le promit; altfel, ar fi trăit nefericite.

- Le-ai promis? Şi totuşi, mi-ai oferit pământul.

- Ele s-ar simţi şi mai vinovate să se ştie responsabile pentru fapta mea, de aceea le-am

promis. A fost un lucru necesar, pentru liniştea lor interioară. Ştii că ele au fost cele care m-au.

Se opri brusc, observând o cută pe fruntea lui.

- Ele te-au convins să vii aici? Ai fi vândut locul de la început?

Ea confirmă.

- Dar recunosc că ideea de a veni începuse să mă atragă şi pe mine, adăugă. Bineînţeles.Credeam că sunt proprietara. zâmbi ea forţat.

Restul nu mai avea nevoie de explicaţii. Mark continua s-o fixeze insistent; apariţia Sophiei detensionă momentul, spre uşurarea lui Kate. Femeia puse tava pe masă şi, cu o plecăciune, începu să-i toarne cafea stăpânului.

- Mulţumesc, zise el. Eşti foarte palidă, Kate; şi cred că ai şi ceva nemulţumiri, poate din cauza eventualelor urmări. şi înghiţi în sec. Vrei să pleci imediat după nuntă. Pleci chiar dacă le-ai promis fetelor că rămâi?

Kate simţea că el evita să-i spună ceva; cuvintele lui nu mai aveau sens.

- Nu te bucuri că-ţi ofer ferma? se miră ea, mai ales că el dădea din cap în sens negativ. Nu mai pot rămâne la High Creek de una singură.

- Ai putea să chemi pe cineva cu tine, veni replica,

astfel că surprinderea lui Kate crescu.

- Şi fetele mi-au sugerat acest lucru, iar eu le-am promis cu jumătate de gură că aşa voi face, dar.

- Deci, încalci încă o promisiune?

- Nu te înţeleg, murmură ea.

Chiar nu vrei pământul meu?

Deşi era o întrebare retorică şi stupidă, Kate credea că-i va aduce explicaţia pentru comportamentul lui nejustificat. însă el ignoră această întrebare, reproşându-i faptul că încalcă anumite reguli şi că ar trebui să mai rămână la High Creek, măcar câteva săptămâni.

- Deja m-am hotărât, veni răspunsul ei.

- Presupun că vrei să scapi!

Glasul lui ascundea o urmă de nervozitate. Kate se lăsă şi mai mult fermecată de atitudinea lui, simţind că aceste cuvinte nu puteau fi controlate, că Mark nu voia să le dezvăluie, dar că o voce interioară îl forţa să le pronunţe. De ce se aprinsese într-atât? Ea nu făcuse nimic pentru a-i stârni nemulţumirea. Dimpotrivă, îi oferise pământul ei; ar fi trebuit să se pună de acord în privinţa preţului şi să înceapă formalităţile. Acum, Kate se întreba dacă să-i dezvăluie adevăratele sentimente pe care le nutrea faţa de Paul; în mod sigur, el credea că pleacă doar

pentru a-l evita pe acesta din urmă - adică să scape. Normal că-şi dorea să scape.. .dar nu de Paul.

- Cât eşti dispus să-mi dai pe fermă? se interesă ea, nerăbdătoare să încheie afacerea cât mai repede cu putinţă, pentru a pleca.

Era, poate, penultima oară când se vedea cu Mark. Se mai întâlneau la nuntă doar.

- îmi ajunge măcar să mă instalez înapoi în Anglia? Noi am vândut totul şi.

Nu mai continuă. Mark nu părea interesat de problemele cu care avea să se confrunte la întoarcere. Ridică ceaşca şi sorbi.

- Nu mă mai interesează propietatea ta, rosti el calm.

Cuvintele răsunară strident în urechile ei.

- Poftim? strigă ea.

El evita s-o privescă direct în ochi, preferând s-o urmărească doar cu coada ochiului, astfel că ea nu-i putea citi adevărata expresie a feţei.

- Ce-ai spus? repetă ea după o lungă tăcere.

într-un final, el o înfruntă, iar Kate se izbi de expresia lui gravă, serioasă. Ieşeau în evidenţă linia gurii şi a nasului, precum şi ochii adânciţi în orbite.

- Nu mă mai interesează proprietatea ta.

Vorbea cât se poate de serios. Kate rămase fără

cuvinte, negăsind o explicaţie pentru această schimbare de atitudine. O cuprinse panica şi-i impuse, aproape, să cumpere High Creek. încerca să-l convingă de faptul că acel pământ îi trebuie, că trebuie să-l dorească. El rămase imperturbabil, şi-i răspunse pe un ton blând şi moale, cu mici trepidaţii:

- Mi se pare că nu ne înţelegem, Kate. Nu mă mai interesează High Creek, accentuă el.

Ce avea să facă, dacă el nu-şi revizuia atitudinea?

Inghiţi în sec.

- Trebuie să existe vreun motiv, şopti ea cu ochii în lacrimi. Ştiu că am fost încăpăţânată, chiar şi tu mi-ai reproşat-o şi mi-ai zis că n-am să te mai prind niciodată într-o pasă bună. Dar măcar să-mi dai cât să mă întorc în Anglia.?

El rămase tăcut. Poate că era doar imaginaţia ei, dar Mark părea îndurerat în adâncul sufletului său. Contururile gurii sale se încreţiră. Fără niciun motiv, Kate îşi aminti că la fel îl văzuse şi cu ocazia dispariţiei fratelui său. Şi atunci el se întunecase la faţă; venele stăteau să-i plesnească, semn al emoţiei puternice prin care trecea. Oare de ce?

Kate îl admira, fascinată. In acel moment, în minte i se furişă pe nesimţite o idee.

- De ce nu vrei să-mi cumperi ferma? întrebă ea

dintr-o suflare. Nu vrei ca eu să plec? Nu vrei ca eu să mă întorc în Anglia? continuă ea fără să gândească ce spune.

Oare avea motive să creadă aşa ceva? Era oare posibil să ţină la ea? Işi aminti scena din pădure, de săruturile sale atât de pasionale şi de intense. Dar Mark declarase că acţionase astfel dintr-un simplu capriciu. Cu toate acestea, acolo în pădure, Kate cunoscuse un alt Mark Copeland, nu pe cel distant şi rece care-i apărea acum în faţa ochilor.

- Ar fi o nedreptate să-ţi părăseşti prietenele imediat după nuntă, observă el cu dezinteres. Or să se facă responsabile pentru gestul tău pripit, după cum tu însuţi ai menţionat. De ce să le strici luna de miere doar pentru că vrei neapărat să fugi? Nu mai spun de faptul că erai convinsă că eu voi cumpăra locul.

Kate se făcu mică. Mark se gândea doar la cele două fete şi la Paul. Dacă Cherry ar fi fost nefericită, la fel ar fi fost şi Paul. Mark se preocupa de soarta fratelui său, deci era normal să-i dorească o lună de miere reuşită.

-Atunci, o să vând altcuiva, anunţă Kate cu glas tremurat, dar nu întâmpină nicio reacţie.

Mark nu se temea de concurenţă; cine ar fi fost

dispus să cumpere o fâşie de teren îngrămădită între două ferme uriaşe?

- Atât am avut de spus, şi se ridică de pe scaun.

Era conştientă de paloarea feţei sale şi că tremura toată, în ciuda faptului că încerca să se controleze. Mark se săltă şi el în picioare şi o privi gânditor.

- Dacă tu crezi că ţi-e frică singură pe timpul nopţii, o să pun pe cineva să doarmă acolo. Sau, adăugă ezitând, ai putea să vii aici în fiecare seară, să dormi.

- De ce-ţi pasă dacă mi-e frică sau nu? se încruntă ea.

- Normal că-mi pasă. Mă preocupă vecinii mei. Aşa e lumea pe-aici.

Din nou, Kate se simţi copleşită de situaţie. De ce-i dădea speranţe? Ştia că în curând el singur va spulbera toate aceste idei, iar ea va apărea drept o proastă, încercând să se convingă că Mark nu era chiar atât de indiferent. Şi totuşi, felul în care se comporta acum, dădea de gândit.

- Şefu', şefu', apăru Ferdie, cu un plic mare. O scrisoare! Băieţii au găsit-o după dulap, când încercau să-l dezmembreze. Are încă sigiliul pe ea.

Mark se încruntă. îşi ridică ochii de pe plic şi-i mulţumi băiatului.

- Poţi să pleci.

- Mulţumesc, şefu', şi dispăru imediat.

- Scuză-mă o clipă, zise el şi se întoarse cu spatele la Kate.

Deschise plicul. Kate auzi un suspin prelung.

- Voiai să pleci, nu te mai reţin, îşi aminti el. Dar ţine minte ce ţi-am spus. După ce rămâi singură, vei fi binevenită aici.. .sau, dacă preferi, o să trimit o femeie de aici să doarmă acolo.

Se vedea că scrisoarea este foarte importantă, căci gândurile lui păreau undeva departe; însă rândurile pe care apucase să le citească îi dăduseră o mică satisfacţie.

Modul abrupt şi direct în care o forţa pe Kate să plece, o afectă pe aceasta din urmă. Se simţea rănită în adâncul sufletului şi, involuntar, izbucni în lacrimi.

- îmi pare rău.. .Nu ştiu de ce mă comport astfel, dar nu mai suport situaţia de la High Creek. Nu pot să mai rămân.

- O să rămâi! răspunse el aspru.

O să-l uiţi, cu timpul! Ti-am spus că nu e pentru tine, poate nu aşa cum ar fi trebuit; dar ştiam că nu vă potriviţi. Şi nu m-am înşelat, e clar că este foarte îndrăgostit de Cherry. Du-te acasă, şi încearcă să uiţi că ai ţinut la el!

Se lăsă o linişte teribillă; chiar şi păsările îşi conteniră ciripitul. Kate înghiţi în sec, simţea că se îneacă. Nu de frică sau de disperare, ci din cauza unei trăiri aproape imperceptibile ce începea să prindă viaţă înlăuntrul ei. Incă o dată se ivi ideea că lui Mark îi păsa de ea. Acum, acest sentiment devenise convingere.

- Mark.. .nu fug de Paul.

Şi din nou o linişte profundă. Ochii săi albaştri, înneguraţi, se deschiseră larg, luminându-se.

- Nu? Eşti sigură?

- Intr-adevăr fug, dar. începu ea timid. Incercam să scap, aşa cum ai zis, dar.de altcineva.

Restul frazei se pierdu în vânt, căci el îi acoperi gura cu buzele sale, într-un sărut intens, nesfârşit.

- De ce? zise el după aceea. De ce m-ai lăsat să cred că eşti îndrăgostită de Paul?

- Nu credeam că te interesează. Nu ştiam că ţii la mine. N-ai fost niciodată amabil cu mine, Mark, trebuie să recunoşti.

- Eu, n-am fost amabil cu tine? şi ea se înroşi. Dar tu cu mine? Dacă eu n-am fost supus capriciilor tale, înseamnă că nimeni n-a fost; şi Dumnezeu ştie că am încercat să-ţi înfrunt mândria în toate felurile posibile.

- A, da? Şi cum anume? se miră ea, inocentă.

El o întrebă dacă-şi aminteşte scena în care se pierduse în pădure, iar ea îi răspunse afirmativ.

- Să ştii, draga mea Kate, că ai fost doar la un pas de a lua bătaie de la mine. Dar acum, m-am lecuit! Trebuie să-ţi spun, că nu sunt genul de om care tratează femeile ca pe un bibelou, chiar şi-atunci când sunt conştient de fragilitatea lor. Şi nu intenţionez să-mi răsfăţ soţia.

- De unde ai ideile astea? întrebă ea şi se dădu un pas înapoi. Cred că eu am spus cuvintele astea acum ceva timp.

- Lui Cherry şi lui Lin. Discutam o dată cu Cherry despre tot felul de lucruri, dar n-aş putea să-ţi spun cum am ajuns la un asemena subiect. Dar ea mi-a povestit despre idealul tău de bărbat, şi-i privi chipul amuzat, cu acel surâs fermecător. Eşti sigură că ai fi fericită cu o copie a acelui ideal? Ea se înălţă pe vârfuri şi-l sărută în loc de răspuns.

- Ai adus-aminte de ziua aceea, din pădure. Atunci mi-am dat seama că te iubesc, îi mărturisi ea.

- Atunci? Aşa de demult?

- Nu a trecut chiar aşa de mult.

- Mie aşa mi se pare. Poate din cauza agitaţiei din ultimul timp. Când ai apărut aici, astăzi, am simţit că mă cufund.

Ştiam că ai să vii, dar nu mă gândisem să te refuz cu High Creek. Imi încolţise ideea aceasta în minte , dar nu eram convins de ea. Mă gândeam că n-are să dea roade, mai ales dacă eşti îndrăgostită de el.

- Dar nu sunt.

- Eu credeam că eşti. Când ţi-am văzut calul afară, am avut certitudinea că ai venit să-mi vinzi proprietatea ta, şi atunci m-am decis să te refuz. Nu puteam să te pierd fără să mă lupt pentru tine. Atunci când te-am avertizat asupra deciziilor pe care le iei, mă refeream în ideea că Paul te va cere de soţie, şi că tu trebuie să fii sigură pe ceea ce-i spui. Adică, eram convins că nu-i erai menită lui Paul. Ci mie, pentru că soarta însăşi ne-a apropiat. Nu-ţi dai seama?

Ea încuviinţă. Mark continuă spunându-i că avea de gând s-o convingă să rămână la High Creek, refuzându-i oferta, şi că ar fi avut răbdare s-o aştepte până când l-ar fi uitat pe Paul. In timp ce vorbea, chipul lui se întuneca; se vedea că suferise la fel de mult ca şi ea. Tot ceea ce Kate tăinuise până atunci, se dezvăluia acum într-un acces de iubire profundă, o iubire ce începea să prindă contur în faţa ochilor ei. Inainte de a putea reacţiona, se văzu cuprinsă într-o strânsă îmbrăţişare şi recunoscu forţa trupului său,

puterea braţelor şi sărutul posesiv cu care el o întâmpinase atunci, în pădure. Apoi, copleşită de căldura acelui trup, se cuibări la pieptul lui.

- Draga mea, se auzi glasul lui, să ştii că aceasta este într-adevăr ziua mea norocoasă.

Ridică plicul de pe masă, acolo unde-l aruncase puţin mai devreme.

-Aceasta este ultima dorinţă a tatălui meu, şi testamentul lui.

-Adică?

El îi povesti despre documentul prin care el devenea moştenitorul absolut, iar Paul rămânea fără nimic.

- A fost scris pe când noi doi eram copii; presupun că s-a folosit de faptul că sunt cu puţin mai mare decât el, deşi eu n-am făcut niciodată diferenţa. Oricum, când deja începuserăm să creştem, tata ne tot spunea că amândoi am putea prelua vastele proprietăţi pe care le deţine, şi amândoi contribuisem în mod egal la prosperitatea acestora. Astfel că ne aşteptam să fim împroprietăriţi în părţi egale. însă la moartea lui am găsit doar vechiul său testament, care, de fapt, se afla la avocaţii lui din Sydney. Am refuzat să accept ambele ferme. Lui Paul întotdeauna i-a plăcut la Cunya River Downs. Preferă confortul

modern, şi se simte mai bine acolo. Din proprie mândrie, sau poate din încăpăţânare, Paul n-a vrut să-şi accepte partea. Poate că şi eu aş fi făcut la fel, dacă eram în locul lui. A trebuit să mă supun dorinţei lui, şi m-am urât pentru asta. Paul spunea că nu are nevoie de cadouri, ci dorea să o merite pe drept.

Mark se opri, şi se uită la plicul din mână. Kate realiză că era copleşit de toate cele câte ar fi vrut să le spună şi se strânse şi mai mult la pieptul lui; îşi aminti de vremurile în care se răstea la el, când era furioasă şi când îi arunca în faţă ideea că Paul e administrator la Cunya River Downs.

- Acest testament a fost scris mai târziu, explică Mark, deşi nu mai era necesar. Paul moşteneşte astfel, Cunya River Downs - aşa am cerut noi, după ce ne-am sfătuit cu tata. Nu ştiu cum a ajuns după dulap, dar nici nu mai contează. E important că l-am găsit, şi o privi pe Kate emoţionat. Gândeşte-te că tocmai acum am scos adevărul la iveală! Acum, când scumpa mea Kate e gata să mi se ofere cu toată dragostea. Te iubesc, draga mea; te voi iubi mereu, şi o sărută.

- Şi eu te iubesc, şopti ea. Ar fi fost frumos să facem o nuntă triplă, dar dacă mai e doar o săptămână.

- Adică exact cât ai nevoie pentru a te pregăti, o întrerupse el. Bineînţeles că facem nunta în trei. Deci? Ai ceva de comentat? o provocă el.

- Nimic, dragul meu. După cum spui tu, o să fie o nuntă triplă.

Sfârşit